

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**

5144 Jászboldogháza

Rákóczi u. 27.

Tel.: 06 (57) 460-023

faluujzag@jaszboldoghaza.hu

www.jaszboldoghaza.hu

2018. MÁRCIUS

19. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

250 FT

1848.

MÁRCIUS 15.

1848. március 15.

Gondolatok a márciusi forradalom 170. évfordulóján

Történelmünk során mindig kiemelkedő jelentőséggel bírt 1848. március 15-e megünneplése. Fontos volt, mert mindig magában hordozott egy szimbolikus jelentéstartalmat, a szabadság, a fejlődés, a modernizáció és a nemzeti tudat érzését. Annak a korszaknak köszönhetjük gyönyörű Himnuszunk keletkezését, zászlónk piros-fehér-zöld színeinek hivatalossá válását, illetve azt, hogy országunk fővárosa Pozsony helyett Budapest, hivatalos nyelve pedig a latin helyett a magyar lett.

Büszkének kell lennünk tehát erre a napra. Úgy gondolom, ma, amikor nemzetünk és Európa újra a fejlődés útját keresi, ennek a napnak az emléke nagyon fontos tanulságokkal tölthet meg bennünket. Ezek a tanulságok pedig az összefogás, a kitartás és a tenni akarás erejének és egymásnak a megbecsülése!

Széchenyi elindított egy folyamatot, mely 1830-ban kezdődött, majd új célokkal, feladatokkal egészült ki, olyan emberek csatlakozásával, akik nélkül nem sikerülhetett volna országunk modernizációja. Kossuth Lajos, Wesselényi Miklós, Deák Ferenc, Batthyány Lajos mind felsorakoztak az „új Magyarország” programja mellett. Széchenyi javaslatainak középpontjában a törvények átalakítása állt, melynek az embereket kell szolgálnia. Szolgálnia kell a népet azért, hogy megszabadulva az elavult, a kereskedelmet, iparosodást béklyóba szorító középkori törvényektől, népünk gazdaságilag felemelkedjen, versenyképes modern orszaggá váljon.

A reformmozgalom tagjait olyan kérdések foglalkoztatták, hogy mi az a közteherviselés, örökváltság, miért fontos a sajtószabadság és a felelős magyar minisztérium.

Közben Kölcsey 1823-ban megírta gyönyörű Himnuszunkat, melyben kifejezte:

„... megbűnhődte már e nép a múltat s jövődőt”

Kossuth megértette az országgal, hogy szükség van a közteherviselésre, vagyis minden magyar állampolgárnak, nemesnek, jobbágnak, egyaránt fizetnie kell az adót, hisz csak az összefogás által teremtetett állami vagyon révén finanszírozható egy fejlődni akaró ország. Széchenyi a gyakorlatban is bizonyítani tudta e gondolat fontosságát, amikor kezdeményezésére megkezdtek a Lánchíd építését, majd 1836-ban törvényt hoztak arról, hogy ezen a hídon bizony minden átkelőnek – nemesnek és közrendűnek – egyaránt kell majd átkelési díjat fizetnie.

A reformkor évei alatt az ország ráértett a szabadság ízére, és bár az új kormányt, a reformok folytatását akkor az osztrákok leverték, céljait a magyar emberekből többé nem tudták kitörölni.

Ismerős célok ezek ma is, és semmit nem vesztek jelentőségükből. Ma is szüksége van hazánkban jó törvényekre, összefogást pártoló, dolgozni akaró, becsületes emberekre!

Szűcs Lajos
polgármester

Juhász Gyula
Március idusára

Vannak napok, melyek nem szállnak el,
De az idők végéig megmaradnak,
Mint csillagok ragyognak boldogan
S fényt szórnak minden születő tavasznak.
Valamikor szép tüzes napok voltak,
Most enyhe és derűs fénnel ragyognak.
Ilyen nap volt az, melynek fordulója
Ibolyáit ma a szívünkbe szórja.

Ó, akkor, egykor, ifjú Jókai
És lángoló Petőfi szava zengett,
Kokárda lengett és zászló lobogott;
A költő kért és felelt a nemzet.
Ma nem tördel bilincset s börtönajtót
Lelkes tömeg, de munka dala harsog,
Szépség, igazság lassan megy előre,
Egy szebb, igazabb, boldogabb jövőbe.

De azért lelkünk búsan visszanez,
És emlékezve mámoros lesz tőled,
Tűnt március nagy napja, szép tavasz,
Mely fölráztad a szunnyadó erőket,
Mely új tavaszok napját égre hoztad,
Mely új remények ibolyáját fontad.
Ó nagy nap, szép nap, légy örökre áldott,
Hozz mindig új fényt, új dalt, új virágot!

Polgármesteri tájékoztató

Iskolafelújítás Jászboldogházán

Az önkormányzat által 2017-ben elnyert TOP pályázat összesen mintegy 110 millió Ft-ot biztosít az oktatási intézmény épületeinek felújítására. A pályázat elnyerése után az elmúlt hónapokban került sor a részletes felújítási tervek elkészítésére. A támogatás a két iskolai épületet és a tornacsarnok felújítását segíti elő. A tervezett korszerűsítés elsődleges célja az épületek energia felhasználásának csökkentése és az épületek általános állagmegóvása, célkitűzés a használati hatékonyság növelése, illetve a komfortérzet javítása, valamint az épületek részleges akadálymentesítése.

Az épületeken a következő szerkezeti elemek, épületrészek, berendezések korszerűsítését tervezzük:

„Nagyiskola” épület:

- homlokzatok utólagos hőszigetelése
- padlásfödém hőszigetelése
- épületgépészet korszerűsítése, fűtőkorszerűsítés
- részleges akadálymentesítés, új rámpa, akadálymentes wc kialakítása
- új előtetők kialakítása

„Kisiskola” épülete:

- homlokzatok utólagos hőszigetelése
- padlásfödém hőszigetelése
- épületgépészet korszerűsítése, fűtőkorszerűsítés
- homlokzati nyílászárók cseréje

Tornacsarnok épülete:

- homlokzatok utólagos hőszigetelése
- padlásfödém hőszigetelése
- épületgépészet korszerűsítése, fűtőkorszerűsítés
- homlokzati nyílászárók cseréje, a bevilágító felületek racionalizálása
- kötött azbeszt tartalmú tetőfedés cseréje
- homlokzati szerelt szerkezet cseréje

Jelenleg a végleges tervek jóváhagyására várunk a Magyar Államkincstár részéről. Ezt követően kezdődhet a közbeszerzés. Terveink szerint a kivitelezési munkák kezdete 2018. május. A befejezés várható ideje 2018. október. Ezúton is kérem az épületek használóit, legyenek a felújításra tekintettel türelmesek és megértőek. A felújítás ideje alatt az épületek korlátozott mértékben lesznek használhatóak. Ezzel egyidejűleg valósul meg a KLIK részéről elnyert pályázatból egy új műfüves labdarúgópálya építése és burkolási felújítások elvégzése. Ez szintén érinti az oktatási időszakot, és az udvar használatának korlátozásával jár.

Bízunk benne, hogy a beruházások elkészültével jobb körülményeket, komfortosabb építményeket, nagyobb élményt tudunk biztosítani mindenkinek, aki használni fogja azokat!

Közfoglalkoztatás 2018.

Ebben az évben tovább csökken a közfoglalkoztatás mértéke településünkön. Ez egyrészt az eddigi programokban alkalmazott létszám csökkenése miatt indokolt, másrészt országos cél is, hogy az ezt igénybe vevők visszakerüljenek a versenyszférába. 2017-ben 3 programban összesen mintegy 35 főt foglalkoztattunk folyamatosan közfoglalkoztatás keretei között. 2018-ban ezt két programban összesen 23 fővel tervezzük végezni. Az új programok március 1-től a következő év február 28-ig tartanak. Mezőgazdasági termelő tevékenység végzéséhez 8 főre, utak, járdák, közterületek rendezésére, illetve felújítására 15 főre kapunk támogatást. Fontos kiemelni, hogy ezen programok keretében évről évre nagyon sok olyan tevékenységet tudunk megvalósítani, amikre egyébként nem lenne kerete az önkormányzatnak. Jászboldogházán a közfoglalkoztatás jelentős részben értékkeremtést eredményez. Az elmúlt években például így újítottunk fel nagyon sok járdát, utat, térköves parkolókat építettünk, a strandon új medence és kisház épült.

Szűcs Lajos
polgármester

Munka a közfoglalkoztatási programban

Tisztelt Szülők!

Pár sorban szeretném Önöket tájékoztatni arról, hogy kik számítanak jelenleg hátrányos illetve halmozottan hátrányos helyzetű gyermeknek. E gyermekek számos kedvezményben részesülhetnek, mint pl. étkeztetés, tankönyvellátás, óvodáztatási támogatás, stb.

Hátrányos helyzetű az a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermek és nagykorúvá vált gyermek, aki esetében az alábbi körülmények közül egy fennáll:

- a) a szülő vagy a családba fogadó gyám alacsony iskolai végzettsége, ha a gyermeket együtt nevelő mindkét szülőről, a gyermeket egyedül nevelő szülőről vagy a családba fogadó gyámról – önkéntes nyilatkozata alapján – megállapítható, hogy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény igénylésekor legfeljebb alapfokú iskolai végzettséggel rendelkezik,
- b) a szülő vagy a családba fogadó gyám alacsony foglalkoztatottsága, ha a gyermeket nevelő szülők bármelyikéről vagy a családba fogadó gyámról megállapítható, hogy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény igénylésekor az Szt. 33. §-a szerinti aktív korúak ellátására jogosult vagy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény igénylésének időpontját megelőző 16 hónapon belül legalább 12 hónapig álláskeresőként nyilvántartott személy,

- c) a gyermek elégtelen lakókörnyezete, illetve lakáskörülményei, ha megállapítható, hogy a gyermek a településre vonatkozó in-

tegrált településfejlesztési stratégiában szegregátumnak nyilvánított lakókörnyezetben vagy félkomfortos, komfort nélküli vagy szükséglakásban, illetve olyan lakáskörülmények között él, ahol korlátozottan biztosítottak az egészséges fejlődéséhez szükséges feltételek.

Halmozottan hátrányos helyzetű

- a) az a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermek és nagykorúvá vált gyermek, aki esetében a fentiekben felsorolt a)–c) pontokban meghatározott körülmények közül legalább kettő fennáll,
- b) a nevelésbe vett gyermek,
- c) az utógondozói ellátásban részesülő és tanulói vagy hallgatói jogviszonyban álló fiatal felnőtt.

A hátrányos, halmozottan hátrányos helyzet fennállásának megállapítását a szülő vagy más törvényes képviselő, a lakcíme szerint illetékes települési önkormányzat polgármesteri hivatalánál, illetve a kormányablaknál személyesen vagy postai úton terjesztheti elő.

A kérelem benyújtásához a Hivatalunknál minden segítséget, tájékoztatást biztosítunk az érdeklődő, támogatásra jogosult gyermekek szülei részére.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Tájékoztató néhány támogatási formával kapcsolatos jogosultságokról

FOGYATÉKOSSÁGI TÁMOGATÁSRA AZ A 18. ÉLET-ÉVÉT BETÖLTÖTT SÚLYOSAN FOGYATÉKOS, az ellátás igénylésének időpontjában Magyarországon élő magyar állampolgár, letelepedett, valamint bevándorolt jogállású személy, továbbá a magyar hatóság által menekültként, illetve hontalanként elismert **SEMÉLYI JOGOSULT, AKI:**

- a. **LÁTÁSI FOGYATÉKOS** (segédeszközzel vagy műtéti úton nem korrigálható módon látóképessége teljesen hiányzik vagy alig látóként minimális látásmaradvánnyal rendelkezik és ezért kizárólag tapintó-halló életmód folytatására képes)
- b. **HALLÁSI FOGYATÉKOS** (hallásvesztése olyan mértékű, hogy a beszédnek hallás útján történő megértésére segédeszközzel sem képes, feltéve, hogy halláskárosodása 25. életévének betöltését megelőzően következett be, vagy halláskárosodása mellett a hangzó beszéd érthető ejtése elmarad)
- c. **ÉRTELMI FOGYATÉKOS** (értelmi akadályozottsága genetikai, illetőleg magzati károsodás vagy szülési trauma következtében, továbbá tizennegyedik életévét megelőzően bekövetkező súlyos betegség miatt közép-súlyos vagy annál nagyobb mértékű) d) állapota a **SEMÉLYI-SÉG EGÉSZÉT ÉRINTŐ FEJLŐDÉS ÁTHATÓ ZAVARA MIATT** az autonómia-tesztek alapján súlyosnak vagy közép-súlyosnak minősíthető,
- d. **MOZGÁSSZERV FOGYATÉKOS** (a mozgásrendszer károsodása, illetőleg funkciózavara miatt helyváltoztatása a külön jogszabályban meghatározott segédeszköz állandó és szükségszerű használatát igényli, vagy a külön jogszabály szerinti mozgásszervi betegsége miatt állapota segédeszközzel eredményesen nem befolyásolható)
- e. **HALMOZOTTAN FOGYATÉKOS** (az a)–e) pontban meghatározott súlyos fogyatékoságok közül legalább két fogyatékosága van, vagy hallásvesztése olyan mértékű, hogy a beszédnek hallás útján történő megértésére segédeszközzel sem képes és az a), c)–e) pontok valamelyikében megjelölt egyéb fogyatékosága is van),

- f. állapota **KROMOSZÓMA-RENDELLENESÉG** miatt súlyosnak vagy közép-súlyosnak minősíthető,

ÉS ÁLLAPOTA TARTÓSAN VAGY VÉGLEGESEN FENNÁLL, TOVÁBBÁ ÖNÁLLÓ ÉLETVITELRE NEM KÉPES VAGY MÁSOK ÁLLANDÓ SEGÍTSÉGÉRE SZORUL.

A FOGYATÉKOSSÁGI TÁMOGATÁS A SÚLYOSAN FOGYATÉKOS SZEMÉLY RÉSZÉRE AZ ESÉLY-EGYENLŐSÉGET ELŐSEGÍTŐ, HAVI RENDSZERES-SÉGGEL JÁRÓ PÉNZBELI JUTTATÁS.

A TÁMOGATÁS CÉLJA, HOGY – a súlyosan fogyatékos személy jövedelmétől függetlenül – anyagi segítséggel járuljon hozzá a súlyosan fogyatékos állapotból eredő társadalmi hátrányok mérsékléséhez.

FOGYATÉKOSSÁGI TÁMOGATÁS ÜGYBEN ELJÁRÓ HIVATALOK :

- **A JÁRÁSI HIVATAL ILLETÉKESSÉGE A SZÉKHELYE SZERINTI MEGYE TERÜLETÉRE TERJED KI .** A fogyatékosági támogatás iránti ügyben a kérelmező lakóhelye, tartózkodási helye szerint illetékes járási hivatal jár el.
- **HA A KÉRELMEZŐ LAKÓHELYE, TARTÓZKODÁSI HELYE PEST MEGYE TERÜLETÉN VAN,** – az egész megyére kiterjedő illetékességgel – a Pest Megyei Kormányhivatal Váci Járási Hivatala jár el.
- **HA A KÉRELMEZŐ LAKÓHELYE, TARTÓZKODÁSI HELYE BUDAPEST TERÜLETÉN VAN,** – az egész fővárosra kiterjedő illetékességgel – Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatala jár el.

A TÁMOGATÁSSALKAPCSOLATOS TÁJÉKOZTATÓ ÉS FORMANYOMTATVÁNY BESZEREZHETŐ: az igénybennyújtás helyein, továbbá letölthető az alábbi honlapokról:

<https://cst.tcs.allamkincstar.gov.hu/nyomtatványok.html>

A TÁMOGATÁS IRÁNTI IGÉNY ELEKTRONIKUS ÚTON TÖRTÉNŐ BENYÚJTÁSÁRA a fenti honlapon van lehetőség. (Ügyfélkapus regisztráció szükséges). Ebben az esetben az iratok szkennelés útján is csatolhatók.

A fogyatékosági támogatást a Magyar Államkincstár Nyugdíjfolyósító Igazgatósága havonta utólag, a tárgyhónapot követő hónap 5. napjáig folyósítja, a kérelem benyújtása hónapjának első napjától.

KÖZGYÓGYELLÁTÁS AZ ALÁBBI JOGCÍMEKEN ÁLLAPÍTHATÓ MEG:

1. alanyi jogcím
2. normatív jogcím

A JÁRÁSI HIVATAL ALANYI JOGCÍMEN közgyógyellátásra való jogosultságot állapít meg annak a személynek a kérelmére aki az 1993. évi III. törvény 50. § (1) bekezdésében felsorolt feltételek valamelyikének megfelel. (Lásd részletesen a „Jogosultsági feltételek”-nél)

A KÖZGYÓGYELLÁTÁSI IGAZOLVÁNNYAL RENDELKEZŐ SZEMÉLY TÉRÍTÉSMENTESEN JOGOSULT:

- a. a társadalombiztosítási támogatásba befogadott járóbeteg ellátás keretében rendelhető gyógyszerekre gyógyszerkerete erejéig
- b. egyes, külön jogszabályban meghatározott gyógyászati segédeszközökre orvosi rehabilitáció céljából igénybe vehető gyógyászati ellátásokra.

A GYÓGYSZERKERET rendszeres gyógyszereszkükséglet támogatását szolgáló EGYÉNI GYÓGYSZERKERETBŐL, és az akut megbetegedésből eredő gyógyszereszkükséglet támogatását szolgáló ESETI KERETBŐL TEVŐDIK ÖSSZE.

- AZ EGYÉNI GYÓGYSZERKERET összege a jogosult havi rendszeres gyógyszerköltsége, melynek összege 2018. évben legfeljebb 12.000 Ft/ hó lehet. (Ez éves szinten 144.000 Ft).
- AZ ESETI KERET minden ellátottra egyaránt vonatkozó átalány összeg, mely az esetenként felmerülő gyógyszereszkükségletre jelent hozzájárulást. Éves összege 2018-ban 6000 Ft.

ALANYI JOGCÍMEN KÖZGYÓGYELLÁTÁSRA JOGOSULT A JÖVEDELMI HELYZETTŐL ÉS A HAVI RENDSZERES GYÓGYSZERKIADÁSTÓL FÜGGETLENÜL:

- a. az átmeneti gondozásban részesülő, és a nevelésbe vett kiskorú;
- b. az aktív korúak ellátására jogosult egészségkárosodott személy;
- c. a pénzellátásban részesülő hadigondozott és a nemzeti gondozott;
- d. a központi szociális segélyben részesülő;
- e. a rokkantsági járadékos;
- f. az, aki, vagy aki után szülője vagy eltartója magasabb összegű családi pótlékban részesül;
- g. az, aki rokkantsági ellátásban részesül, az alábbi esetekben: 1) az egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján nem haladja meg a 30%-os mértéket 2) aki rokkantsági ellátásban részesül és 2011. december 31-én I. vagy II. csoportú rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra volt jogosult;
- h. aki öregségi nyugdíjban részesül és 2011. december 31-én I. vagy II. csoportú rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra volt jogosult;

- i. aki öregségi nyugdíjban részesül, és a nyugdíjra való jogosultságának megállapítását megelőző napon rokkantsági ellátásban részesült az 1) illetve 2) pontban ismertetettek szerint.

A KÖZGYÓGYELLÁTÁS IRÁNTI KÉRELMET a kérelmező lakcíme szerint illetékes járási (fővárosi kerületi) hivatalnál, a kérelmező lakcíme szerint illetékes települési önkormányzat polgármesteri hivatalánál vagy közös önkormányzati hivatalánál, valamint a kormányablaknál lehet benyújtani a 63/2006. (III. 27.) Korm. rendelet 9. számú melléklete szerinti formanyomtatványon.

A kérelem benyújtásakor igazolni kell:

- a. a háziorvos által megállapított havi rendszeres gyógyító ellátási szükségletet,
- b. az alanyi jogcímre való jogosultság fennállását.

Nem kell csatolni a háziorvos igazolását, ha a kérelmező nyilatkozik arról, hogy egyéni gyógyszerkeret megállapítására nem tart igényt.

A HÁZIORVOSI IGAZOLÁST – a beteg szignóját követően – ZÁRT BORÍTÉKBAN - a kérelmező nevének és Társadalombiztosítási Azonosító Jelének feltüntetésével KELL CSATOLNI A KÉRELEMHEZ. (A borítékon a „háziorvosi igazolás közgyógyellátás igénybevételehez” szövegrészen túl fel kell tüntetni a háziorvos nevét és bélyegzőszámát is.)

AZ ÁPOLÁSI DÍJ A TARTÓSAN GONDOZÁSRA SZORULÓ SZEMÉLY OTTHONI ÁPOLÁSÁT ELLÁTÓ NAGYKORÚ HOZZÁTARTOZÓ RÉSZÉRE BIZTOSÍTOTT ANYAGI HOZZÁJÁRULÁS.

ALAPÖSSZEGŰ ÁPOLÁSI DÍJRA JOGOSULT A HOZZÁTARTOZÓ, ha

- a) súlyosan fogyatékos vagy
- b) tartósan beteg 18 év alatti személy ápolását, gondozását végzi.

AZ ÁPOLÁSI DÍJ HAVI BRUTTÓ ÖSSZEGE (2018. évben) 32.600 Ft. NETTÓ ÖSSZEG: 29.340 Ft.

KIEMELT ÁPOLÁSI DÍJRA JOGOSULT A HOZZÁTARTOZÓ, ha olyan személy gondozását, ápolását végzi:

- a. akinek – a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján – rehabilitációja nem javasolt, ezen belül egészségkárosodása jelentős, és önellátásra nem, vagy csak segítséggel képes
- b. olyan hozzátartozójának gondozását, ápolását végzi, aki után a magasabb összegű családi pótlékot miniszteri rendeletben meghatározott súlyosságú betegségre vagy fogyatékosra tekintettel folyósítják. (5/2003. (II. 19.) ESZCSM rendelet)

Kiemelt az ápolási szükséglete annak a személynek, aki tartós betegségéből, fogyatékoságából eredően:

- a. más személyes segítsége nélkül nem képes az illemhelyet használni,
- b. más személyes segítsége nélkül segédeszköz igénybevétele sem képes lakáson belül közlekedni, és
- c. más személyes segítsége nélkül nem képes az étkezéssel, a tisztálkodással vagy az öltözködéssel kapcsolatos tevékenységcsoportok közül legalább kettőt ellátni.

A KIEMELT ÁPOLÁSI DÍJ HAVI BRUTTÓ ÖSSZEGE (2018. évben) az éves központi költségvetésben meghatározott alapösszeg 180 %-a, 58.680 Ft. NETTÓ ÖSSZEG: 52.812 Ft.

EMELT ÖSSZEGŰ ÁPOLÁSI DÍJRA JOGOSULT A HOZZÁTARTOZÓ, ha fokozott ápolást igénylő súlyosan fogyatékos személy gondozását, ápolását végzi, de a kiemelt ápolási díjra való jogosultság feltételeinek nem felel meg.

AZ EMELT ÖSSZEGŰ ÁPOLÁSI DÍJ HAVI BRUTTÓ ÖSSZEGE (2018.évben) az éves központi költségvetésben meghatározott alapösszeg 150 %-a, 48.900 forint. NETTÓ ÖSSZEG: 44.010 Ft.

FOKOZOTT ÁPOLÁST IGÉNYEL AZ A SZEMÉLY AKI MÁSOK SZEMÉLYES SEGÍTSÉGE NÉLKÜL ÖNÁLLÓAN NEM KÉPES:

- a) étkezni, vagy
 - b) tisztálkodni, vagy
 - c) öltözködni, vagy
 - d) illemhelyet használni, vagy
 - e) lakáson belül – segédeszköz igénybevételével sem – közlekedni,
- feltéve, hogy esetében az a)–e) pontokban foglaltak közül legalább három egyidejűleg fennáll.

Az ápolási díj havi összege más rendszeres pénzellátásban részesülő jogosult esetén az ápolási díj összegének és a jogosult részére folyósított más rendszeres pénzellátás havi bruttó összegének a különbözete. Ha a különbözet az ezer forintot nem éri el, a jogosult részére ezer forint összegű ápolási díjat kell megállapítani.

AZ ÁPOLÁSI DÍJBAN RÉSZESÜLŐ SZEMÉLY AZ EL-LÁTÁS UTÁN NYUGDÍJJÁRULÉK VAGY MAGÁN-NYUGDÍJPÉNZTÁRI TAGSÁG ESETÉN TAGDÍJ FIZE-TÉSÉRE KÖTELEZETT.

A nyugdíjjárulék mértéke 2018. évben 10 %.

AZ ÁPOLÁSI DÍJ FOLYÓSÍTÁSÁNAK IDŐTARTAMA SZOLGÁLATI IDŐRE JOGOSÍT.

A saját jogú nyugdíjban, valamint a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, özvegyi nyugdíjban részesülő személy az ápolási díj után nyugdíjjárulékot nem köteles fizetni.

A reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött, özvegyi nyugdíjban részesülő személy a folyósító szervhez benyújtott nyilatkozatával azonban vállalhatja a nyugdíjjárulék fizetését.

AZ ÁPOLÁSI DÍJBAN RÉSZESÜLŐ SZEMÉLY EGÉSZ-SÉGÜGYI SZOLGÁLTATÁSRA JOGOSULT.

AZ ÁPOLÁSI DÍJ HATÁROZATLAN IDŐRE KERÜL MEGÁLLAPÍTÁSRA, ARRÁ A HOZZÁTARTOZÓ A FELTÉTELEK FENNÁLLÁSÁIG JOGOSULT.

AZ ÁPOLÁSI DÍJ IRÁNTI KÉRELMEZŐ a kérelmező lakcí-me szerint illetékes járási (fővárosi kerületi) hivatalánál kell benyújtani a 63/2006 (III.27.) Korm. rendelet (a továbbiak-ban végrehajtási rendelet) 4. sz. melléklete szerinti forma-nyomtatványon.

A KÉRELEMHEZ CSATOLNI KELL: a háziorvos a) a vég-rehajtási rendelet 5. számú melléklete szerinti igazolását arról, hogy az ápolat súlyosan fogyatékos vagy tartósan beteg b) arra vonatkozó szakvéleményét, hogy az ápolat állandó és tartós gondozásra szorul. Szükség esetén csatolni kell az oktatási intézmény vezetőjének – a végrehajtási rendelet 6. számú melléklete szerinti – igazolását is.

HA AZ ÁPOLÁSI DÍJ MEGÁLLAPÍTÁSÁT A FOKO-ZOTT ÁPOLÁST IGÉNYLŐ SÚLYOSAN FOGYATÉKOS SZEMÉLY GONDOZÁSÁRA TEKINTETTEL KÉRIK, a fokozott ápolást igénylő súlyosan fogyatékos állapotot viz-gálni kell.

SÚLYOSAN FOGYATÉKOS AZ A SZEMÉLY, akinek a) segédeszközzel vagy műtéti úton nem korrigálható módon LÁTÓKÉPESSÉGE teljesen hiányzik, vagy aliglátóként minimális látásmaradvánnyal rendelkezik, és ezért kizárólag tapintó – halló – életmód folytatására képes, b) HALLÁS-VESZTESÉGE olyan mértékű, hogy a beszédnek hallás út-ján történő megértésére és spontán elsajátítására segédesz-közzel sem képes és halláskárosodása miatt a hangzó beszéd érthető ejtése elmarad, c) ÉRTELMI AKADÁLYOZOTT-SÁGA genetikai, illetőleg magzati károsodás vagy szülési trauma következtében, továbbá tizennegyedik életévét meg-előzően bekövetkező súlyos betegség miatt középsúlyos vagy annál nagyobb mértékű, továbbá aki IQ értékétől füg-getlenül a személyiség egészét érintő (pervazív) fejlődési zavarban szenved, és az autonómiai tesztek alapján állapota súlyosnak vagy középsúlyosnak minősíthető (BNO szerinti besorolása: F84.0-F84.9), d) MOZGÁSSZERVERI KÁROSO-DÁSA, illetőleg funkciózavara olyan mértékű, hogy helyvál-toztatása a külön jogszabályban meghatározott segédeszköz állandó és szükségszerű használatát igényli, vagy állapota miatt helyváltoztatásra még segédeszközzel sem képes, vagy végtaghiánya miatt önmaga ellátására nem képes és állandó ápolásra, gondozásra szorul; TARTÓSAN BETEG az a személy, aki előreláthatólag három hónapnál hosszabb idő-tartamban állandó ápolást, gondozást igényel.

Dr. Dinai Zoltán
jegyző

Tüzelőanyag támogatás

A Községi Önkormányzat Képviselőtestülete pályázatot nyújtott be a települési önkormányzatok szociális célú tüzelő-anyag vásárláshoz kapcsolódó kiegészítő támogatásáról szóló pályázati kiírás alapján, melynek keretében 1.511.300,- Ft összegű vissza nem térítendő támogatásban része-sültünk. A kapott támogatás összegéből 476 mázsa szén-tudtunk megvásárolni.

A Képviselő-testület 8/2017. (X.31.) szá-mon önkor-mány-zati rendeletet fogadott el a szociális célú tüzelőanyag támo-gatás jogosultsági feltételeiről.

A kérelmeket 2018. január 31-ig lehetett benyújtani az önkor-mányzat hivatalába. Az első körben 72 kérelem érkezett, a második körben 39 kérelem. Ennek megfelelően két körben került sor a kérelmek elbírálására, melyekről átruházott hatás-körben a Szociális és Egészségügyi Bizottság döntött.

A bizottság minden kérelemnek helyt adott, minden igényt kielégített, egyetlen kérelmezőt sem utasított el.

Összesen 111 családnak tudtunk segítséget nyújtani a téli időszakban.

Doni emléktúra- Emlékezés a háború áldozataira

Ebben az évben másodszor szerveztük meg a Doni Hősök Emléktúráját Jászboldogházán a Magyar Tartalékosok Szövetségével. A II. világháború áldozataira emlékezve az évfordulóhoz közel eső hétvégén, idén január 27-én került megrendezésre az ünnepség.

A szervezésben legnagyobb szerepet a Matasz tagjaként, boldogházi lakosként Kövér Attila vállalta, aki egyben kapcsolattartó volt az önkormányzat és a Magyar Honvédség között.

Nagy öröm volt számunkra, hogy ebben az évben az ünnepségen részt vett Sándor Tamás dandártábornok úr is, aki a szolnoki 2. vitéz Bertalan Árpád Különleges Rendeltetésű Dandár parancsnoka.

Dél előtt az ünnepség során a templom kertjében lévő emlékmű, majd a temetőben az ismeretlen katona sírjá-

nak koszorúzására került sor. A szózat elhangzása alatt ágyú és puskalövések dördültek a halottak tiszteletére. Ezt követően indultak gyalogtúrára az ország több részéről érkezett hagyományörző csapatok.

Jászboldogházán a II. világháború alatt 47 ember vesztette életét, akik vagy a harcban, vagy otthonukban lettek áldozatai a viszálynak. Mivel Boldogháza akkor közigazgatásilag Jászberényhez tartozott, ezért a leírásokban településünk nevével csak ritkán találkozunk.

Ezúton is köszönöm a Magyar Honvédségnek, a megjelent hagyományörző csapatoknak, hogy együttműködésükkel méltó ünnepséget szervezhettünk!

Köszönöm Kövér Attila szervező munkáját és kiállításának bemutatását!

Szűcs Lajos
polgármester

Fotók: Babinyecz J.

A vasárnap megszentelése szentmisén való részvétellel

Életünk napjai egymást követően telnek, és akár megszakítatlan sorozatnak is tekinthetjük őket. Mi mégis különbséget teszünk a napok között. Vannak munkanapjaink és ünnepnapjaink. A teremtett világban erre csak az ember képes. Istentől kapta, hogy tevékenykedjen, és hetente egyszer ne csak pihenjen, ünnepeljen is. Tudunk-e vele élni? Tudunk-e Istenre figyelni? Tőle tanulni, elmerülni a lét örömeiben? Sajnos az utóbbi időben összemosódott a munka és a pihenés ideje. A vasárnap is dolgozó, nonstop „üzemben levő”, szüntelenül elérhető ember, aki a telefonját és számítógépét mindig bekapcsolva tartja, állandó időzavarban él, nehezen tud megállni, pihenni. Pedig a vasárnap megünneplése az ember szívébe természetből véssett erkölcsi parancs. A hívő ember életében jelen kell lennie a heti pihenőnap megszentelésének, és az az Úr napja, a vasárnap! A vasárnap megszentelésének része a hétköznapi munkától való tartózkodás, az elcsendesülés, az imádkozás, az emberi kapcsolatok ápolása is, **de a vasárnap megszentelésének lényege a szentmisén való részvétel. Az Úr napjának és áldozatának vasárnapi megünneplése az Egyház életének középpontja.** A vasárnapot, amelyen az apostoli hagyományból követően a húsvét misztériumát ünnepeljük, az egész Egyházban úgy kell megtartani, mint a kötelező ünnepek legfőbbikét. Az Egyházi Törvénykönyv fogalmazása szerint: „Vasárnap és más kötelező ünnepeken a hívők kötelesek szentmisén részt venni; tartózkodjanak továbbá azoktól a munkáktól és ügyletektől, amelyek az Istennek járó liturgikus tisztelet megadását, az Úr napjának sajátos vidámságát vagy a lélek és a test kellő pihenését akadályozzák.” (1247. kánon). A magyar katolikus egyházban – **a vasárnapokon, és vasárnapra eső ünnepeken kívül** – az alábbi napokon **kötelező a szentmisén való részvétel** és (lehetőség szerint) a munkaszünet: **január 1-jén** (Új év; Szűz Mária, Isten anyja ünnepe); **január 6-án** (Vízkereszt, Urunk megjelenésének ünnepe); **augusztus 15-én** (Nagyboldogasszony, Szűz Mária menybevételének ünnepe); **november 1-jén** (Mindenszentek ünnepe); **december 25-én** (Karácsony, Jézus születésének ünnepe).

Az Isten törvénye, rendelkezése a nyugalom napjáról az ember javát szolgálja. A hívő ember erőforrása a gondviselő Istennel való élő, eleven szeretetkapcsolat. Ezt a szeretetkapcsolatot ápoljuk, amikor vasárnapról vasárnapra a szentmisén részt veszünk. Az igeliturgiában Isten szavát hallgatjuk, az áldozati liturgiában részesülhetünk a szeretetlakomából. Nekünk hívőknek Jézus „az örök életre buzó víz forrása” (Jn4, 14).

A 2001-es népszámlálási adatok szerint Jászboldogháza lakosságának kb. 86% - a vallotta magát római katolikusnak, ez létszámarányában kb. 1440 fő. Ők mindannyian részesültek a keresztség szentségében, és ott szüleik, keresztszüleik köteleességet vállaltak, hogy hitük szerint, a hit megtartására nevelik gyermekeiket. Betartják-e vállalt köteleességüket? Sajnos templomunkban egyre több az üres hely, pedig Isten várja gyermekeit. Ne hagyjuk el hitünket, táplálkozzunk keresztény gyökereinkből! A vasárnap méltó megünneplése a keresztény hívő nagykorúságát igényli. Nagy tehát a felelősségünk, amikor a vasárnap helyes értelmezésének kegyelmét kérjük. Hinnünk kell abban, hogy Isten megadja segítségét ahhoz, hogy felfedezzük, mit is jelent az Úrban pihenni, dicsérni Őt, hálát adni, és erőt gyűjteni a munkás hétköznapiakra.

Miért válasszam a Katolikus hit- és erkölccsant gyermekem

A keresztény szülőknek joga és lelkiismereti kötelessége, hogy a gyermekeik vallásos nevelését biztosítsák. Amikor a gyermeket a szülő kérésére megkeresztelik, akkor keresztség címén jogot nyer és kötelességévé válik, hogy a gyermek keresztény nevelésben részesüljön. A keresztény közösség a katekézis által segíti a szülőket gyermekeik keresztény nevelésében. A hittanóra tanóra keretein belül történik és katolikus hit és erkölccsant néven szerepel. Írásomban, a továbbiakban

régi hagyományos nevén szeretném nevezni, egyszerűen csak hittanórának. A hittanórák kötelezően választhatóak. Ez azt jelenti, hogy a gyerekek és szüleik közösen döntenek el, hogy az etika vagy pedig hit és erkölccsant órák hallgatói lesznek egy-egy tanév alkalmával a tanulók. Most egy kicsit szeretnék a hittanórák mellett „kampányolni” Mi az a többlet, ami miatt javaslom a hittan választását?

- ♦ Azok a gyerekek, akik hittanra jelentkeznek, semmőről sem maradnak le azoktól a társaiktól, akik etika órákra járnak, hiszen a hittanórákon bibliai történeteken keresztül ismerhetik meg az alapvető erkölcsi témákat, mint például a család, kortársak, barátok, empátia, megbocsátás, lelki fejlődés, érzelmek-érzések, stb.
- ♦ A Biblia ismerete az alpműveltségnek is szerves része, de a többlet abban rejlik számunkra, hogy nem csak ismertetjük a bibliai történeteket, hanem ezen keresztül ismerhetik meg a keresztény értékrend alapjait a tanulók.
- ♦ A hittanóra törekszik a bibliai történetek feldolgozásában minél több módszertant használni, mint például a csoportmunka, megbeszélés, kiselőadás dráma és élmény pedagógia, Kett - módszer, játék, stb.
- ♦ A hittanórák egyik fontos eleme az imádság, melyben megtanulja a gyermek saját szavaival vagy köztött imával megszólítani a szentháromságos Istent.

- ♦ Mindezek mellett fontos, hogy közösséget kínál a gyermeknek. Elsődleges közösségként a helyi egyházközség liturgikus eseményeit említeném, mint például a szentmise, mely a legfőbb táplálékunk forrása. Ebben a közösségben élheti meg a szentségek vételét, és tapasztalhatja meg életében azok gyümölcsöző hatásait.
- ♦ De részt veszünk különböző ájtatosságokon is, mint a gyermek keresztút, litánia, rózsafüzér imádság. Nem a hittanórák része, de szervesen kapcsolódik hozzá a szabadidő értékes eltöltése is. A nyári hittantáborok, kirándulások, kerékpártúrák, nyársalás a cserkész-csapat működése mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a gyerekek be tudjanak kapcsolódni a helyi egyházi közösség életébe, és ott meg tudják tapasztalni a közösségi élet szépségeit, értékeit, a másikért vállalt önzetlen munka örömeit és a tudatos felelősségvállalást.

Szolgáló szeretettel: Kissné Kabács Anna hitoktató

Magyarok Nagyasszonya vándor szobor

Templomunkban 2018. január 28-án fogadtuk a Magyarok Nagyasszonya fatimai vándor szobrot. A hívők kis csoportja imádsággal, énekelve köszöntötte a déli órában. A szobor a Fatimai Magyarok Nagyasszonya szobrának másolata. A Nagyasszonya fején Szent István koronája, lábánál a magyar címer, melyen a Kisjézus áll. Bizalommal tekint fel édesanyjára, és kicsi ujjával figyelmezteti: „Ne feledkezzél el szegény magyarokról!” Az egy hét során, míg egyházközségünkben volt, közösségeink Rózsafüzér és Keresztút imádkozásával kérték közbenjárását egyházunkért, hazánkért, hívő magyar népünkért.

8. osztályosok kis csoportja a Magyarok Nagyasszonya fatimai vándor szobor mellett

Meghívó

A Keresztény Értelmiségiek Szövetségének jászalsószentgyörgyi csoportja szeretettel vár minden kedves érdeklődőt

Eperjes Károly

Kossuth -, és Jászai Mari - díjas színművész előadó estjére.

Időpont: 2018. március 27. kedd este 18 óra

Helyszín: Jászsós-szentgyörgyi Faluház

Ady Endre: A SZÉP HÚSVÉT

Odukat és kriptákat pattant

S bús árkokig leér a szava:

Ilyen a Húsvét szent tavasza

S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az emberverről,

Mikor künn, a Tavaszban

Minden csoda csodát csinál

S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Húsvét,

Emberek ősi biztatója,

Csak azt szórd szét köztünk:

Állandó a tavaszi óra

S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,

Odukat és kriptákat pattant.

Van-e gyönyörűbb ennél?

Áldott húsvéti ünnepeket kíván kedves mindnyájuknak az Egyházközség Képviselő-testületének és munkatársainak nevében: Tamás atya

Összeállította: Bóta Mizsei Ilona

ÉRTÉKTÁR - JÁSZBOLDOGHÁZA

Tisztelt Olvasók!

Az Önkormányzat Képviselő-testülete létrehozta a helyi értéktárat, és megbízott egy három fős bizottságot, melynek tagjai: Kobela Margit, Pappné Túróczi Henrietta és Szűcs Gergely. A helyi értéktár bizottság elvégezte feladatát, az értéktárat megtöltöttük tartalommal.

Felhívjuk a tisztelt olvasók figyelmét, hogy a helyi értéktár nyitott, a jövőben is bárki, bármikor tehet javaslatot, megfelelő indoklással, hogy egy adott érték kerüljön az értéktárba.

Az alábbiakban bemutatjuk, hogy milyen kategóriákban, milyen helyi értékeket helyeztünk az értéktárba.

1. Nemzeti érték

1. Jászboldogháza címere
2. Jászboldogháza zászlója
3. Jászboldogháza harangjai
4. Egyháztörténeti gyűjtemény
5. Juhász Józsefné kézműves tevékenysége
6. Tsz irodaházban elhelyezett díszes lószerszámok
7. Boldogházi Hírek, Jászboldogháza Önkormányzatának lapja
8. Zrupkó Antalné (1938-2013) kézműves tevékenysége
9. Kövér Attila II. világháborús tárgyi emlék gyűjteménye

2. Történeti érték

1. A középkori Boldogháza helye – régészeti lelőhely a Csíkosban
2. Boldogháza önálló községgé válása
3. Kuláküldözés, kulákverés Jászboldogházán
4. Kitelepítés

3. Épített környezet

1. Római katolikus templom
2. Vasútállomás
3. Tájház
4. Szent Vendel szobrok
5. Szent Vendel tér
6. Szoborfülkék
7. Kőkeresztek
8. II. világháborús emlékmű
9. Árvízi emlékhely
10. Redemptiós emlékmű
11. Tanyai iskolák emlékhelyei
12. Temető
13. Tápió-híd

4. Természeti környezet

1. Tápiói terület állat- és növényvilága
2. Stranfürdő és kemping
3. Vasútállomás előtti öreg fák
4. Rákóczi utca – Kossuth utca sarkán lévő eperfa
5. A szolnoki út melletti ezüstnyárfá (ún. repülőter sarok)
6. Tsz irodaházat körülvevő díszkert
7. Tápió – csíkosai kékvércse telep

5. Kulturális örökség

1. Konkoly Béla (1919 – 1986) munkássága
2. Nagy András (1928 – 2008) munkássága
3. Papp Izabella munkássága
4. Besenyi Vendel munkássága
5. Veliczky Józsefné Koncsik Ilona munkássága
6. Matók István (1948 – 2006) munkássága
7. Helyi kötődésű könyvek, szakdolgozatok, kiadványok

6. Rendezvények

1. Hagyományok hétvégéje
2. Motoros találkozó
3. Újkenyér ünnepe
4. Tápiói búcsú
5. Csíkosai búcsú
6. Elszármazottak találkozója
7. Adventi ünnepség
8. Falunap – Civilnap

7. Emléktáblák, emlékoszlopok

1. Polgármesteri Hivatal
 2. Vasútállomás
 3. Templom
 4. Általános iskola
 5. Temető
 6. Trianoni emlékmű
 7. Ismeretlen katona sírja
 8. Gyógyszertár
- (A fenti helyek emléktáblái, emlékoszlopai.)

Az értéktár részletes bemutatását a terjedelme miatt a Boldogházi Hírek következő számaiban tesszük közzé. A teljes, részletes tartalom Jászboldogháza internetes honlapján megtalálható.

Szűcs Gergely
a helyi értéktár bizottság elnöke

Az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesületének a 2017-es évben végzett tevékenységéről...

Egyesületünk megalakulása óta, azaz 2003-tól, a törvényszéki bejegyzést követően végez egyesületi munkát. E tevékenységgel kapcsolatos tudnivalókat számunkra a 224/2000 kormányrendelet szabályozza, azonban ezt a 175-ös 2011-es Kormányrendelet módosította. Ez a jogszabály meghatározza azt is, hogy aki ilyen tevékenységet folytat, köteles évente egy alkalommal számot adni a végzett munkáról. Egyesületünk ez irányú kötelezettségének január 28-án, taggyűlés keretén belül eleget tett. Ez alkalommal megtárgyalta

és elfogadta a 2017. évről szóló beszámolókat /gazdasági, tevékenységi, ellenőrzési bizottsági/.

A számviteli beszámoló hűen tükrözi, hogy az egyesület ez évben is a jó gazda gondosságával gazdálkodott, melyet az egyesület tagjai hozzászólásaikban ki is emeltek.

A fentiekben megjelölt rendelet értelmében a 2017. évi gazdasági mutatók az alábbiak szerint alakultak /1000 Ft-ban/

B e v é t e l e k :

1./ Előző évi pénzmaradvány	1.448
2./ Adózók 1 %-ából	22
3./ Tagdíjból bevétel	36
4./ Magán személyek hozzájárulás	257
5./ Egyéb bevétel	1
6./ Önkormányzati támogatás	50

K i a d á s o k :

1./ Rendezvényekre	133
2./ Bankköltségre	6
3./ Névnepokra	10
4./ Könyvelés költségeire	20
5./ Kegyeleti díjakra	10
6./ Beteg látogatás	2
7./ Életet az éveknek tagdíj	5
8./ Autóbusz költség	47
9./ Csillagvirág kórus kiadása	109
10./ Pályázati kiadás	7
11./ Irodaszer	17
12./ Karácsonyi ajándéokra	28
13./ Egyéb kiadás	1

Összesen 1.814

Év végi pénzmaradvány: 1.419

Összesen: 395

Az év végi pénzmaradványból a kórust megillető összeg 20 000 Ft.

A Csillagvirág kórus pénzkészletének egy része még ez évben is átmenetileg egyesületünkön volt elhelyezve, remélem, ez évben már véglegesen megoldódik.

Egyesületünk az alapszabályban meghatározottak szerint végzi a munkáját.

A községben megszervezett rendezvényeken minden alkalommal részt vettünk, így pl. a Hagyományörzők hétvégéjén a Bartal-tanyán. A községi CIVIL napon.

- ♦ A Jászok Világtalálkozójának megrendezésére Jászladányban került sor, ahol szintén képviseltük községünket. Tagjaink a Csillagvirág kórossal felvonultak, és fel is léptek a rendezvényen.

- ♦ Részt vettünk a hármaskerületek kézi arató versenyén Karcagon.

- ♦ Jánoshida nyugdíjas klubjával oda-vissza találkozót szerveztünk.

- ♦ Autóbuszzal kirándultunk Tiszakécskére.

- ♦ Ez évben is megtartottuk az Elszármazottak Baráti Társaságával az éves szokásos találkozót.

- ♦ Szeptember hónapban ismét eltöltöttünk egy csodálatos ötnapos hétvégét Bogácson.

- ♦ Ebben az évben is sütöttünk lángost az augusztus 20-ai kenyérszenteléses rendezvény alkalmából a Tájháznál. Így a kilátogató vendégeket friss lángossal

kínáltuk. Két alkalommal sütöttünk pogácsát is, tavasszal az óvodások részére, ősszel pedig a cseh vendégek részére.

- ♦ Az idősek világnapja alkalmából nyugdíjasainkat felköszöntöttük.

- ♦ Megtartottuk egyesületi kereten belül a karácsonyi gyertyagyújtási ünnepséget.

- ♦ Részt vettünk a Faluvédő és Szépítő Egyesület által szervezett községi karácsonyi ünnepségen.

Egyesületünk elfogadta a 2017-es év beszámolóit a határozati javaslattal együtt. Az előterjesztett 2018-as munkatervvel és költségvetéssel is szintén egyetértett a tagság.

Egyesületünk ezúton mond köszönetet mindenkinek, aki valamilyen módon segítette működésünket. Külön köszönetet mondunk azoknak az egyéni vállalkozóknak, akik anyagilag is hozzájárultak az egyesületünk működéséhez. Számunkra ez visszaigazolást jelent, hogy szükség van a munkánkra, az időskorú lakosság összefogása érdekében.

Köszönet azoknak is, akik adójuk 1 %-ának felajánlásával járultak hozzá az egyesület tevékenységéhez.

A felajánlásokat ez évben is jó szívvel fogadjuk.

Adószámunk: 18837005-1-16.

*Orczi Imréné
Egyesületi titkár*

A boldogházi Tűzoltó Egyesület

A boldogházi Tűzoltó Egyesület (hivatalosan Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete) 1949-ben alakult. Alapításának a célja a település tűzvédelmének erősítése volt, mivel a hivatásos segítség - a távolság miatt – érkezése sok időt vett igénybe. Ez a mai napig nem változott, a legközelebbi Hivatásos Tűzoltóság Jászberényben található. A tevékenységi kör azóta kibővült, az aktuális törvényeknek és jogszabályoknak megfelelően. Az ÖTE a jászberényi Katasztrófavédelmi Kirendeltséggel kötött együttműködési megállapodás alapján végzi feladatait, tagja a Jászberény Járási Önkéntes Mentőcsoportnak. Működési területe Jászboldogháza község közigazgatási területe. A Jász-Nagykun-Szolnok megyei Katasztrófavédelmi Igazgatósággal megkötött együttműködési megállapodás alapján egyesületnél a középiskolások teljesíthetik a kötelező ötven órás közösségi szolgálatot, ami az érettségi vizsga megkezdésének egyik feltétele.

Az egyesület taglétszáma 46 fő, melyből 29-en vállalnak vonulást. Ők rendelkeznek az előírt képesítésekkel, vizsgákkal. Minden évben van közös minősítő gyakorlat a Jászság Önkéntes Egyesületei részére, melyeken részt veszünk. Nagy problémát jelent számunkra, hogy kevés a munkalehetőség a településen, ezért a lakosok többsége a környező városokba jár dolgozni, így munkaidőben lecsökken a riasztható tagok létszáma. Az egyesület ezúton is várja a községért tenni akaró fiatalok jelentkezését, akik affinitást éreznek magukban arra, hogy megismerkedjenek az egyesület munkájával, majd tevékenyen részt is vegyenek benne. Az egyesület elnöke Kispál Tamás, a parancsnoka Baranyi Béla.

Az egyesület beavatkozást segítő eszközei a teljesség igénye nélkül: Ifa gépjárműfecskendő, Csepel gépjárműfecskendő, vízszivattyúk, légzőkészülékek, védőruhák, dugólétra, láncfűrészek, áramfejlesztő, kéziszer-

számok. A közeljövő eszközfejlesztési terve: pályázati forrásból félautomata defibrillátor beszerzése, amely a gépjárműfecskendőn lenne elhelyezve.

Mint más egyesületek, a tűzoltók is szűk költségvetésből gazdálkodnak. Ezúton is szeretnénk megköszönni az Önkormányzat, valamint a magánszemélyek támogatását, mely nélkül nem tudnánk fedezni kiadásainkat. Nagy összegbe kerül a gépjárműfecskendő éves fenntartása, vizsgáztatása, biztosítása, a szakfelszerelések előírt időközönkénti felülvizsgálata, a vonuló tagok rendszeres orvosi ellenőrzése. Az elmúlt években rendszeresen tudunk pályázni különböző felszerelésekre a Katasztrófavédelemhez és egyéb szervezetekhez.

Terveink között szerepel egy modernebb és nagyobb oltóvízkapacitású gépjárműfecskendő beszerzése, valamint a szertárépület bővítése egy új szerállással. Ezekhez keresünk pályázati lehetőségeket, mert anélkül nem tudjuk megvalósítani céljainkat.

Az Egyesület továbbra is várja az adó 1% felajánlásokat.

Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete
Adószám: 18838439-1-16

Elérhetőségek:

www.jbhote.hu

tuzoltosag@jaszboldoghaza.hu

facebook: <https://www.facebook.com/J%C3%A1szbldogh%C3%A1za-K%C3%B6zs%C3%A9g-%C3%96nk%C3%A9ntes-T%C5%B1olt%C3%B3-Egyes%C3%BClete-188583324524580/>

A1szbldogh%C3%A1za-K%C3%B6zs%C3%A9g-%C3%96nk%C3%A9ntes-T%C5%B1olt%C3%B3-Egyes%C3%BClete-188583324524580/

Telefon:

+36302345901

+36703798178

Tűz vagy káreset esetén hívják a 105-ös telefonszámot!

Kispál Tamás

Tűzoltó történelem röviden

Jászboldogháza legrégebben működő civil szervezete az Önkéntes Tűzoltó Egyesület, 2009-ben ünnepelte megalakulásának 60. évfordulóját. Erről a 60 évről szeretnék közreadni néhány gondolatot. Sajnos az alapítók közül már senkit nem tudtam megkérdezni, és az akkori iratokból sem maradt meg az utókornak semmi. Így aztán csak a későbbi idők tűzoltói által elmondottakra tudok hivatkozni.

Az egyesületről Ercse Mihályné, Besenyi István és Kocsis Imre mesélt néhány régi emléket. A háború után a 40-es években Boldogházán is megszervezték nyaranta aratás idején a tűzfigyelő szolgálatot. Az ebben résztvevők a templom tornyából, a falu legmagasabb pontjából figyelték a határt.

1949-ben aztán éppen ebből a figyelőszolgálatból merítve az ötletet létrehozták az Önkéntes Tűzoltók Egyesületét. 15 fővel alakult meg az egyesület. Első elnöke Papp István, parancsnoka id. Ficzer József lett, aki 1950 októberében baleset következtében meghalt. Ekkor Ercse Mihályt nevezték ki parancsnoknak. Az önkéntesek legfőbb feladata a Boldogháza területén bekövetkezett tüzek megfékezése, illetve eloltása volt.

A fiatal szervezet eszközállománya igencsak egyszerű volt. Egy lóvontatású szivattyú és a hozzátartozó néhány tömlő, sugárcső és kb. 10 db tűzoltó vödör volt. Talán ami a legfontosabb ezen felül, a csapatban lévő hatalmas lelkesedés és akaratereő volt.

Az egyesülettől csupán 2 évvel idősebb település vezetői is szükségesnek tartották a helyi tűzoltóság létét, ezért támogatták az önkénteseket. Lassan, de mindig gyarapodott a felszereltségük, egyre többen csatlakoztak hozzájuk. Abban az időben még nagyon sok tanya volt a boldogházi határban, amiből jó néhány nádtető is akadt. Mint tudjuk, a nádtető száraz időben elég tűzveszélyes tudott lenni. Ahogy elmondták, akadt is egy-két emlékezetes nádtető-tűz.

Szépen gyarapodott az egyesület létszáma, így már részt tudtak venni a Járási Tűzoltóversenyen is. Létrejött a felnőtt-férfi, illetve női csapat, majd úttörő gyermekcsapat is bekapcsolódott a versenybe, így már az utánpótlás is biztosítva volt.

1954-ig Üveges Lenke volt a női csapat vezetője. 1954-től 1964-ig Ercse Mihályné irányította a lányokat. Vezetése alatt szép sikereket ért el, mind a felnőtt, mind az úttörőcsapat.

A jászboldogházi tűzoltók híresek lettek a járás, a megye versenyein elért eredményeik alapján, de eljutottak az országos versenyre, Budapestre is.

Néhány név az akkori női csapatból:

- Matók Terézia (Konkoly Albertné)
- Sóspataki Magdolna (Velkei Lászlóné)
- Pintér Mária
- Gergi Veronika

1966-ban Ercse Mihály halála után Besenyi István lett az egyesület parancsnoka. A sikerek folytatódtak. A Termelőszövetkezet, valamint később a Radiátorgyár létrejöttével egyre nagyobb támogatáshoz jutott a szervezet. Vásároltak egy autót, amivel már vizet tudtak szállítani az esetleges tüzesetekhez, és volt már benzinmotoros szivattyú is a hozzávaló felszerelésekkel együtt. Papp István elnök halála után Besenyi István lett az elnök, 2004-ig ő irányította az egyesületet. A parancsnok pedig Tóth Sándor volt. 1973-tól Bakki József parancsnokságával működött az egyesület egészen 2007-ig.

2007 és 2008 között megbízott parancsnok volt Kispál Tamás, 2008-tól Baranyi Béla látja el ezt a tisztséget. A egyesület irányítását 2004-től 2012-ig Szűcs Gergely, 2012-től 2017-ig dr. Halászi György látta el. 2017-től Kispál Tamás az egyesület elnöke.

Az Önkéntes Tűzoltó Egyesület megalakulása és működése során a mai napig megőrizte politikai, illetve pártoktól való mentességét. Valószínűleg éppen ennek köszönheti, hogy túlélte az elmúlt 60 év jó néhány politikai viharát. A megalakulás 60. évfordulóját a Jászsági Tűzoltóverseny megrendezésével méltóképpen sikerült megünnepeelnünk, noha az elődök kimagasló eredményeit nem sikerült túlszárnyalni. A Jászság legnagyobb tűzoltó sporteseményére Jászboldogházán 2009. május 16-án került sor a községi sportpályán.

Szűcs Gergely

Polgárőr hírek!

A Polgárőr Egyesületben 1996 óta végzünk a település közbiztonsága érdekében önkéntes munkát.

2017. év során 6048 óra szolgálati időt töltöttünk közterületeinken, nagyobb részben bűnmegelőzési céllal. Biztosítottuk a településen a motoros találkozót, a hagyományok hétvégéjét, a bálakat.

Segítettünk a szomszéd településeken, felkérésre. Minden tanítási napon segítjük a gyermekek biztonságos közlekedését az iskola előtti részen.

Telefonos ügyeletet tartunk a nap 24 órájában a 06/70/319-10-81 telefonszámon.

A bűnmegelőzés szempontjából kiemelt szerepe van a 24 órás ügyeletnek, mert percekben belül tudunk reagálni és a megfelelő intézkedést megtenni.

Jelenleg az „utazó” bűnözés jelent kihívást. Szinte mindennap érkeznek „jósándékú” emberek a faluba, vasúton és közúton. Árulnak takarókat, edényeket, aranyat és sok mindent. Szeretnének a lakásokba bejutni, különösen az idős embereken akarnak „segíteni”. Az ilyen esetek csalással, trükkös lopással végződnek. A bezárt utcai kapu és egy jó házőrző kutya biztos ellenszere az ilyen eseteknek.

Szükségesnek tartom minden eset bejelentését az általános segélyhívón (112), és a már előbb megadott

06/70/309-10-81 telefonszámon, mivel mi tudunk a leggyorsabban reagálni.

Nagyon hasznos, ha rendszámot, gépkocsi színét, mozgási irányát megjegyezzük. Minden információ hasznos lehet.

Településünk biztonságos, ezt a szintet szeretnénk megtartani. A polgárőrök áldozatos munkája mellett szükség van az Önök segítő együttműködésére, jelzéseire.

Szeretném hívni azokat a személyeket a Polgárőr Egyesületbe, akik segíteni akarnak településünk biztonságának megőrzésében.

Adójuk 1%-val is segíthetnek az anyagi források előteremtésében.

Adószámunk: 18827271-1-16.

Tisztelettel:

Joó-Kovács Balázs

Csillagvirág Énekkar Egyesület

A kórusunkkal történt 2017-ben

A hagyományt folytatva, december 29-én ismét összeült az énekkarunk egy évzáró vacsorára, ahol megbeszéltük, összegeztük az elmúlt év fellépéseit.

Énekeltünk a Bartalon a Hagyományok hétvégéjén. Jászladányon felvonulásunkkal és műsorunkkal színesítettük a Jászok Világtalálkozóját.

Műsort adtunk a Civil napon is. Meghívást kaptunk a Jászfákóhalmán megrendezett kórustalálkozóra. Részt vettünk az 1963-as árvízi emlékmű avatási ünnepségén. A Tájháznál megemlékeztünk augusztus 20-áról.

A kórusunk nagyon kedves és megtisztelő meghívásnak tett eleget, így az egyik legemlékezetesebb fellépésünk az Erdélyben megrendezett V. Tordai-hasadéki Unitárius Találkozón volt. Bensőséges, meghitt hangulatú rendezvény részesei lehettünk, felemelő volt a Tordai-hasadék lábánál színpadon állni, és érezni erdélyi barátaink és vendéglátóink figyelmét, hallani szívből jövő tapsukat, olykor csatlakozásukat népdalaink énekléséhez.

Kórusunk tagjai az évzáró vacsorán

Jászberényben részt vettünk az Esélyegyenlőség Napján, és községünk karácsonyváro ünnepségén is.

A dalokat, énekeket szintetizátor, köcsögduda és citarra hangszerek kíséretével próbáljuk színesebbé tenni.

Ismertető egyesületünk fő céljairól:

- ♦ Képességfejlesztés a zene segítségével, kulturális tevékenység énekkar működtetésével és fenntartásával.
- ♦ Az énekkar működéséhez szükséges anyagi források megteremtése.
- ♦ Jászboldogháza kulturális életében történő tevékeny részvétel.
- ♦ A település hírnevének öregbítése hazai és külföldi településeken történő fellépésekkel.
- ♦ Jászboldogháza testvértelepüléseivel kapcsolattartás szervezése.

Célunk továbbá, hogy akár a társadalom széles rétegei számára is népszerűsítsük a zeneművészetet.

Tisztelt Adófizető, Újságolvasó!

Köszönettel vennénk, ha az adója 1 % -ával támogatná egyesületünket. Önöknek ez pluszkiadást nem jelentene, azonban az egyesületünk működéséhez nagy segítség lehetne, figyelembe véve azt is, hogy befizetett adójuk egy része visszakerülne községünkbe.

Adószámunk: 18742208-1-16

Számlaszámunk: 69500194-11047162

Köszönjük támogatásukat !

*Turócziné Teréki Erika
Csillagvirág Énekkar Egyesület Elnöke*

Alapítványi bál 2018

„A gyerek olyan, mint a pillangó a szélben: egyesek magasabbra szállnak, mint mások, de mindegyikük legjobb tudása szerint repül. Miért hasonlítanánk hát össze őket?

Mindegyik más. Mindegyik különleges. Mindegyik gyönyörű!”

(ismeretlen szerző)

Amikor 1991-ben, 27 éve létrehoztuk alapítványunkat, pontosan erre gondoltunk, a gyermekek szempontjából. Mindegyik más, mindegyik különleges, mindegyik tehetséges valamilyen területen. Ezért kellett pluszforrásokat keresni, hogy mindenkinek meg tudjuk adni a lehetőséget tehetségének kibontakoztatására.

Ezt a célt évről évre sikerült megvalósítani, és az idei bált is azért szerveztük, hogy folytatni tudjuk az elkezdett munkát.

(Tehetséges diákjainkat támogatjuk, a különböző versenyek nevezési díját, a versenyre való utaztatást, az alapítványi mikrobusz segítségével, a házi versenyek lebonyolítását, tanulóink táboroztatását, az év végi jutalomkönyveket, illetve a technikai be rendezések vásárlását biztosítjuk.

Iskolánk mellett az óvoda is állandó támogatásban részesül. A Mikulás puttönyát is megtöltjük szebbnél szebb játékokkal, biztosítottuk az udvari játékokat, új szőnyeget vásároltunk, és hamarosan aranyos kis székeken ülhetnek majd az asztalokhoz a gyerekek.

A bál bevételéből még fedett udvari közösségi tér kialakítását, illetve az óvodai és iskolai termek otthonosabbá tételét tervezzük!

Böjte Csaba mondta: *Aki nem hisz abban, mennyi jó*

ember van, az kezdjen el valami jót tenni, és meglátja, milyen sokan odaállnak mellé.

A bál sikere érdekében együtt dolgoztak szülők, nevelők, a gyerekek pedig műsorral készültek. Lelkesedésük, a cél iránti elkötelezettségük bebizonyította a közösség teremtő erejét.

Az alapítvány kuratóriuma nevében köszönöm a SZMK vezetőjének, **Nagyné Matók Anikónak** kiváló szervezését, segítségét.

Köszönöm az **óvónők, pedagógusok** lelkes, fáradtságot nem ismerő, ötletes munkáját, a **szülők** együttműködését, az **önkormányzati dolgozók** segítségét.

Jóleső érzés, hogy **Gömöriné Editke**, a kuratórium volt elnöke, és **Ráczné B. Andrea** a SZMK volt elnöke szívvel-lélekkel segítettek a bál előkészületeiben.

Köszönöm a **Hagyományörző Abonyi Néptáncegyüttes** színvonalas ajándék műsorát, a „Jászboldogháza községért” kitüntetett **„Baráti főzőcsapat”** kiváló, ízletes vacsoráját.

Köszönöm a támogatások minden formáját, a felajánlott tombolatárgyakat, és minden kedves vendégünknek köszönöm, hogy rendezvényünket jelenlétükkel megtisztelték.

Zrupkó Ferencné

Az alapítvány kuratóriumának elnöke

Községünk tisztelt Lakója!

Megkezdődött az adóbevallások és az egy százalékos támogatások benyújtásának időszaka.

Bizonyára Ön is minden évben rendelkezik befizetett adójának 1 %-áról. Ez Önnek plusz kiadást nem jelent, mivel a munkáltatójuk által levont, és befizetett adó 1 %-át az adóhatóság megküldi az Ön által támogatott alapítványnak. Községünkben A BOLDOGHÁZI GYERMEKEKÉRT KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY a legújabb jogszabályok szerint is megfelel a törvény által előírtaknak.

Ezúton kéri, és előre is köszöni az Ön és családtagjai személyes támogatását:

A Boldogházi Gyermekekért Közhasznú Alapítvány

Számlaszámunk: 69500194-10400250 /Takarékszövetkezetben/

Adószámunk: 19220794-1-16)

Faluszépítőik hírei

KÉPES HÍREK

2017-ben történt

**Köszönet a Mamutnak és minden kedves segítőnek,
támogatónak**

ÚJ KERÍTÉS

2017. augusztus 20-án, az új kenyér ünnepén átadásra került a Tájház új kerítése, ami példás összefogással, jelentős anyagi támogatással, sok társadalmi munkával, egyesületünk anyagi hozzájárulásával az Önkormányzat segítségével, anyagi ráfordításával jött létre.

A kerítésfestéséhez nagy mennyiségű festékre volt szükség, fémre és fára is, melyet egyesületünk Jászberényben a Bercsényi út 18. szám alatt lévő közismert Mamut Festék-Centrumban vásárolt meg, ahol – miután elmondtuk szándékunkat – Szöllősi Ferenc ügyvezető igazgató úr, csakúgy, mint egy évvel ezelőtt, amikor településünk önállóvá válásának 70. évfordulójára vásároltunk festéket – ismételten nagylelkű kedvezménnyel támogatta vásárlási szándékunkat. Ezáltal lényegesen olcsóbban vehettük meg a festéket és egyéb kelléket (ecset, hígító stb.). Önzetlen segítségét ezúton is köszönjük egyesületünk és a település nevében!

Nagy tisztelettel köszönjük továbbá minden kedves támogatónk felajánlását és minden kedves segítőnk munkáját, amivel hozzájárult ahhoz, hogy elkészülhetett a Tájház új kerítése.

Védett fa

A Balázs bolt közelében lévő öreg fa előtt elhelyezett

emléktábla felújításra került. Ez a fa az 1900-as évek elején ültetett, Jánoshidáig vezető eperfasor egyik utolsó darabja.

A táblát Szöllősi Béla és Nagy János (Csiki) helyi asztalosmesterek újították fel 2017 őszén. Köszönjük munkájukat!

Virágos Magyarországért verseny 2017 - SZPONZORI DÍJ

Kedves Lakosság! Településünk évek óta részt vesz a **Virágos Magyarországért** versenyen. Azt gondoljuk, hogy együtt Önökkel a jövőben is esélyesek leszünk, és sikerül majd szép eredményt elérni. Ehhez is fontos, hogy lehetőségünkhöz képest mindig ügyeljünk portáink tisztaságára, gondozottságára (fünyírás, virágültetés), közterületeink, parkjaink rendezettségére, arra törekedve, hogy megnyerő, virágos, hangulatos, barátságos település, egységes és rendezett utcakép fogadja a településre érkezőt.

Kérjük, hogy lehetőségeihez és idejéhez mérten ki-kitegyen meg a jövőben is mindent a maga örömeire és a versenyben való jó eredmény elérése érdekében.

Tavaly a **Virágos Magyarországért** versenyen való eredményes részvételért járó - a Magyar Turisztikai Ügynökség által nyújtott „Biztonságos, barátságos és élhető település kialakításáért”- elismerő oklevél mellett a JÓ FÖLD - PAX 96 Kft. Jászboldogháza településnek **Szponzori díjat** ajánlott fel a **Virágos Magyarországért 2017.** évi versenyben elért kiemelkedő teljesítményéért. A felajánlott díj: 10 zsák JÓ FÖLD 50 literes kiszerezésben.

Örömmel láttuk, tapasztaltuk, hogy az előző években meghirdetett felhívásunk óta többen is kedvet kaptak, és virággal ültették be a lakásukhoz közel álló villanyoszlop környékét. Szeretnénk, ha minél többen kapcsolódna a programhoz, és ilyen módon is szépítenék közvetlen környezetüket. Talán nem mindennapi, de különleges színfolt ez a településen.

Örömteli jó munkát, kellemes kertészkedést kívánunk mindenkinek.

Köszönet a Jánoshidai TŰZÉP telepnek és segítőinknek

A jánoshidai TŰZÉP telep több év óta támogatja egyesületünket jó minőségű virágfölddel, melyet a település főbb helyeire kihelyezett faládák beültetéséhez szoktunk felhasználni. Köszönet érte! A földet Jánoshidáról Bózsó László és Krasnyánszki Imre szállítja haza. Sok esetben ők segítenek a beültetett virágládák közterekre való kihelyezésében és a visszaszállításban is. Köszönjük, hogy mindig számíthatunk rájuk.

Lovasfogat

Krasnyánszki Imre lovasfogatával is segíti a falut - több esetben Bózsó Lászlóval együtt - sétakocsikázás, a falu bemutatása vendégeknek és nyári táborozóknak, de óvodás és iskolás ballagáson (bolondballagás) is lehet rá számítani. Alkalomhoz illően, ha kell, igényesen megmunkált, sok ember szállítására alkalmas kocsit el, ha kell, elegáns hintó el fogja lovait, ezzel is emelve településünk rendezvényeinek színvonalát. Szép példa volt erre az elmúlt év szeptember 2-án az árvízi emlékhely avatására érkező díszvendégek bevonulása lovas hintóval. Köszönet érte!

Jó minőségű föld

Darók Sándor segítőnk tavaly jó minőségű földet ajánlott fel, ezáltal sikerült kicserélni, feljavítani, az Erzsébet park és a Tápiógyörgye felőli faluköszöntő tábla alatti földet, virágágyásokat. Köszönjük önzetlen segítségét!

Kerékpártároló bővítése

Egyesületünk kérésére, a lakosság igényét figyelembe véve új taggal bővült 2017-ben a vasútállomáson lévő kerékpártároló Fajka János főpályamester jóvoltából. A tsz. segített a szállításban, és felajánlotta, hogy mint a korábbi tagokat, ezt is fel fogja újítani a közeljövőben. (Feltéve, ha hozzáfér a kihelyezett személypénztár konténertől...) Köszönjük a segítséget!

ÉVBÚCSÚZTATÓ

A Faluvédő és Szépítő Egyesület vidám hangulatú év-búcsúztatóval zárta a 2017-es évet. Visszatekintettünk az elmúlt évre, és kicsit felelevenítettük az elmúlt nyolc év eredményeit is, amióta új vezetősége van az egyesületnek.

A köszöntéseket követően szeretett faluszépítő tagunkra, Szécsi Pálnéra emlékeztünk, aki már sajnos nem lehet közöttünk. Emlékét megőrizzük.

A találkozón elhangzott, hogy örömet jelent ehhez a közösséghez tartozni - a jászboldogházi faluszépítők közösségéhez. Bár nem megy minden zökkenőmentesen, de a jóra törekszünk, próbálunk javítani, változtatni, amin lehet.

Jó érzés arra gondolni, hogy van értelme a munkánk-

nak, ötleteink nyomán, kezünk munkájával számos szép és jó dolog valósul meg. Több olyan maradandó érték van településünkön, ami a faluszépítők nevéhez kötődik. Sok helyen szerepel kis táblán egyesületünk neve: *Allíttatta, készítette a Faluvédő és Szépítő Egyesület* - mindez a múlt, a jelen és a jövő darabkája, ami az emlékek őrzését, a falu élhetőbbé tételét, szépülését szolgálja. Községi rendezvényeink az otthon adó településhez való ragaszkodás érzését és a lakossággal való kapcsolattartást erősítik.

Tudjuk, hogy községünk jövője azon is múlik, hogy a fiatalok jól érzik-e itt magukat, fontosnak tartják-e a teremtetett értékeink védelmét. Egyesületünk szerencsés helyzetben van, hiszen lehetőségünk nyílik alakítani településünk küllemét, szebbé, élhetőbbé, szerethetőbbé tehetjük azt. Minden tavasszal virágosítjuk a falut, és az önkormányzat segítségével egész évben rendben tartjuk parkjainkat, tereinket. Céljaink eléréséhez szükség van tagjaink lelkesedésére, más civil szervezetekkel való jó együttműködésre, a helyi szponzorok és az önkormányzat támogatására. Az általunk létrehozott értékekkel mondunk köszönetet érte.

Az utóbbi nyolc év legfőbb eredményeinek érezzük - a teljesség igénye nélkül - a központi iskola előtti emlékhely kialakítását, parkosítását, (BOLDOGBT-vel, és az önkormányzattal közösen), a gyógyszertár előtti park kialakítását, a szolgáltatóház előtti tér felújítását, az egészségház előtti parkosítást, a Balázs boltnál lévő védett fa környékének megszüpítését. A Coop ABC előtti park létrehozása, az óvoda előtti tér kialakítása is egyesületünk tervei alapján, az önkormányzat segítségével készült. Itt helyeztük el a település első utcáját bemutató emléktáblát. A vasútállomás környékét komoly erőfeszítés árán felújítottuk. Élettel töltöttük meg a Tájházat az Ezüstkor Nyugdíjasok Egyesületével közösen. Már hét éve itt rendezzük meg augusztus 20-án az új kenyér családi hangulatú ünnepét, és több kiállítást is rendeztünk. Egyesületünk kezdeményezésére felépült a Tájház udvarán a falu kemencéje, tavaly pedig új kerítést kapott a Tájház. Szép hagyománnyá vált a falu karácsonya, ezzel egyik legszebb álmunk vált valóra. Büszkék vagyunk a lakossággal való kapcsolattartásra, a *szép udvar* és a *szép utca* versenyek megrendezésére. Tavaly nagy megtiszteltetés volt, hogy részt vehettünk az árvízi emlékhely kialakításában és az ünnepi műsor szervezésében.

Talán a sok munka miatt az évek során mintha megfeledkeztünk volna arról, hogy közös élményeket szerezve elmenjünk egy-egy kirándulásra, vagy közös vacsorát rendezzünk. 2017 nyarán elindult valami Papp Izabella kedves tagtársunk Jászságért Díj kitüntetésének megünneplésével, aztán folytatódott a falunapon, ahol egy közös, családi hangulatú találkozásra kerülhetett sor egy finom ebéd elfogyasztásával. Ennek folytatásaként tartotta meg egyesületünk az évbúcsúztató vacsorát. Szeretnénk, ha ez hagyománnyá válna, és

szép emlékként erőt adna egyesületünk további közös munkájához.

Ezúton is megköszönöm faluszépítő társaim hosszú évek óta tartó lelkes, áldozatos munkáját. Munkánk során mindig voltak segítőink, támogatóink, és sokat köszönhetünk a polgármester úrnak, az önkormányzatnak is, hiszen terveinket mindig megbeszélve, egymás segítségével valósítottuk meg. Sokat jelent számunkra a civil szervezetekkel való jó kapcsolat, elsősorban az Ezüstkor Nyugdíjas Egyesülettel és a BOLDOGBT Egyesülettel, de természetesen a többi egyesülettel is jó a kapcsolatot tartva segítjük egymást.

Köszönjük minden kedves támogatónk felajánlását, mindenkorai segítségét. Külön köszönettel tartozunk Gaál Ferenc, Nagy László, Pesti Róbert, Szarvák Miklós vállalkozók anyagi támogatásáért és a tévész önzetlen segítségéért. Köszönjük dr. Pap Béla alpolgármester úr támogatását, aki tiszteletdíját már évek óta felajánlja a község egyesületei számára - így segítve a mi egyesületünket is évi többszázezer forinttal.

Évbúcsúztató ünnepségünkre meghívtuk Pócs János országgyűlési képviselő urat is, aki nem tudott eljönni, de az általa küldött tucatnyi üveg vörösborral fejezte ki jókívánságait, és kívánt kellemes ünnepeket, sikeres boldog új évet egyesületünknek.

A fenségesen finom vacsorát Ráczné Baráth Andreának, Répásné Tóth Ildikónak és Durucz né Kovács Andreának, az iskolakonyha kedves dolgozóinak köszönhetjük. A jó hangulatról Nyitrai István, községünk kántora gondoskodott. Köszönjük neki.

Elmúlt egy év, beköszöntött egy új, kívánom egyesületünk tagjainak, és minden civil szervezetnek, hogy az elmúlt évekből merítsenek erőt, vigyék magukkal mindazt, ami jó volt, a szép emlékeket, a sikereket, lelkesedést, és ami összeköt minket: a közös élményeken túl a településünkért érzett önzetlen tenni akarást.

Szűcs Gergelyné

a Faluvédő és Szépítő Egyesület elnöke

Tisztelt Adófizető!

Örömmel és köszönettel vennénk, ha Ön úgy döntene, hogy személyi jövedelemadójának 1 %-ával a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét támogatná. Tisztelettel köszönjük előző évi felajánlását, mellyel segítette terveink megvalósítását.

Adataink, melyet Jászboldogháza honlapján, a Faluvédő és Szépítő Egyesület oldalán is megtalál a következő:

A kedvezményezett neve:

Faluvédő és Szépítő Egyesület Jászboldogháza

A kedvezményezett adószáma:

18831865-1-16

Ha Ön önadózó, kérjük, adóbevallásával együtt küldje el rendelkező nyilatkozatát a NAV részére.

Ha Önnek nem áll módjában 1 %-ot felajánlani, de szívesen támogatná az egyesületet bármilyen csekély (vagy ha teheti nagyobb) összeggel, ezt megteheti személyesen, vagy a helyi Takarékszövetkezetben a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület számlájára befizetett összeggel.

Bankszámlaszámunk: 69500194-11-021591

Támogatását előre is köszönjük!

Tisztelettel

Faluvédő és Szépítő Egyesület Jászboldogháza

Felhívás

Sugárné Koncsek Aranka néni helytörténeti kutató, egyesületünk tagja, idén lesz 100 éves. Ez alkalomra az általa kutattott családtörténetből könyvet kívánunk készíteni.

Kérem a Koncsik leszármazottak jelentkezését, illetve aki ismer ilyeneket, kérem adja át felhívásomat.

Hálás köszönettel:

Veliczkyne Koncsik Ilona

06-20- 9427-997

ica@koncsek.hu

Rólunk írták...

Új Néplap 2018. február 28.

A település múltját, életét mutatják be

Egy különleges, régi képeslapokból álló kiállítást tekinthetnek meg az érdeklődők a polgármesteri hivatalban. A tárlatot a Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának Egyesülete szervezte, amely a település régmúltjával foglalkozik. A képeslapok többsége a jászsági környezetről, a településen már korábban megfordult, valamint az ott élő emberek életéről és múltjáról szólnak.

Emlékezés...

Kónya Lajos: Fáklyaként

*Nemcsak olvasni - oly szűkös a szó,
nem írni csak - az írás elmosódik -,
tanítani a lét maradandó
örömeit, a dolog dáridóit,
a töltekező szellem bő vigalmát,
a lélek beleélő örömét,
megőrizni a gyermeki szabadság
önfeledtségét, az idő sötét
borúiban bátran bontakozó kedv
csörgő fegyvereit, ki nem fogyó
kíváncsisággal merülni a fölvert
vizek alá - ilyen útravaló
volt tarsolyomban, míg elébük álltam.*

Látom ma is szemükben azt a fényt.

*S nem tudom, bennük - elúsztak az árban -
felvillanok-e olykor - fáklyaként!*

Sas Tiborné
(Nemes Tünde Mária)

**„Emberré nevelni a legszebb hivatás,
Légy nemes, gazdag lelkű ember,
Hogy emberré tehess másokat
A magad embersége által.”**
(Móricz Zsigmond)

„Egyszer volt, hol nem volt... volt egyszer egy óvónő...” - ez a történet igaz történet, és rólam szól. 1986-ot írunk, amikor erre a kedves településre, Jászboldogházára hozott a sors.

Talán nem csak a sors... Tibivel, férjemmel fiatal házaspár voltunk. Jó feleség módjára követtem őt Boldogházára, és szüleikhez költöz-

tünk. Itt kezdtük el közös életünket. Még azon a nyáron augusztusban, a helyi óvodában kaptam állást, mint szakképzett óvónő. Az itt töltött időre mindig szívesen gondolok vissza.

Akkori vezetőm, Fazekas Józsefné Erzsike volt, aki nagy szeretettel fogadott kollektívájába. Így lettünk munkatársak Kiss Zoltánné Marikával, Szádvári Istvánné Rózával, Kissné Fazekas Ildikóval. Ekkor ismertem meg Sósne Baráth Erikát is, akivel aztán együtt dolgoztam csoportos óvónőként. Gyorsan megtaláltuk a közös hangot, és lel-

Férjemmel, Tibivel

kesen, fiatalos lendülettel, szeretettel neveltük a csoportunkba járó kisgyermeket. A dajka néni közül Kisádám Józsefné Macára, Varga Józsefné Valikára, Baranyi Béláné Ica néni, és a konyhásunkra, Bazsó Józsefné Marikára a mai napig szeretettel gondolok.

A helyi általános iskola igazgatójával, tanítóival is nagyon jó kapcsolatot áptunk.

Jászboldogháza nevében ott hordozza a „boldog” jelzőt. A településre mindig jellemző volt az egyszerűség, rendezettség, az emberek közvetlensége, segítőkészsége, amiért önmagában is, az itteni emberek boldogok lehetnek. A településen szinte mindenki ismert mindenkit, így engem is hamar befogadtak. Az óvodás gyermekek szüleivel napi szinten összefutottunk a boltban, a

1987- Nagy csoportosaink

Lányunk, fiunk

Boldogházi mama

postán vagy az utcán, és ilyenkor hosszasan elbeszélgettünk.

1987-ben változás történt életünkben. Megkezdjük családi házunk építését Szolnokon, mivel férjem ott kapott állást. Továbbra is a boldogházi óvodában dolgoztam, majd amikor 1988-ban megszületett első

gyermekünk, Krisztián, családi teendőim haza szólítottak.

1990-ben beköltöztünk új házunkba, Szolnokra. 1991-ben lányunk, Klaudia már ott született.

1993-ban a szolnoki Liget úti óvodában helyezkedtem el, és napjainkban is ott dolgozom.

De a sors ismét kapcsolatba hozott Jászboldogházával...

Egykori kedves, volt óvodásom, Répási Roland, vagy, ahogy mi becéztük, Roli, abba az óvodába íratva be kisfiát, ahol én dolgozom. Kékes emlékeket ébresztett újra bennem, és ő is szívesen gondolt vissza az együtt töltött időre.

Meglepetésként, 2012 tavaszán meghívást kaptam a boldogházi Óvoda 50. éves évfordulójára szervezett Jubileumi ünnepségre. Újból találkozhattam egykori vezetőmmel, munkatársaimmal, óvodásaimmal, szülőikkel, ami nagy örömet jelentett számomra.

A Jászboldogházán töltött éveim örökre megmaradnak a szívemben....

Sas Tiborné

Bemutatjuk községünk fiataljait

Tóth Regina

Általános iskolai tanulmányaim befejezése után a Szolnoki Kereskedelmi- és Vendéglátóipari Szaközépiskolában tanultam, ahol az érettségit követően kereskedelmi technikus végzettséget szereztem. Amíg a bolti eladói és pénztárosi álláshirdetéseket bújtam - hogy addig is legyen valami munkám - az önkormányzatnál kötöttem ki, ahol a közfoglalkoztatási program keretében főként adminisztrációs tevékenységekben tudtam segíteni. Azelőtt valóban mindig eladóként vagy pénztárosként képzeltem el a leendő állásom, de miután idekerültem, idővel egyre testhezállóbbnak kezdett tűnni ez a munkakör, és ahogy az önkormányzati dolgozókat is jobban megismertem, megszerettem itt lenni, itt ragadtam...

Több mint 3 év után adódott a lehe-

tőség, hogy immár alkalmazottként dolgozhassak itt. A pénztárosi munkakört töltöm be, illetve pénzügyi és számviteli teendőket látok el, valamint az ingatlanvagyon kataszter- és az állóeszköz-nyilvántartás vezetése is a feladataim közé tartozik. Tetszik, hogy többféle munkakört kell ellátnom, sokszínű a feladat, sosem unalmas.

Tudom, hogy rengeteget kell még tanulnom, de mindig igyekszem precíz lenni, és a tölem telhető legnagyobb gondossággal ellátni a rám bízott feladatokat.

Egy felnőttképzési tanfolyamra is beiratkoztam, pénzügy-számviteli ügyintézői képzésre járok jelenleg, melyből reményeim szerint nemskára sikeres vizsgát teszek. Igyekszem mindig képezni magam, szeretek új ismeretekre szert tenni.

A szabadidőmet főként a családommal töltöm, nagyon fontosak nekem, és rengeteget jelent, hogy mindenben támogatnak. Kikapcsolódásként szeretek könyvet olvasni, zenét hallgatni, de érdekel például a barkácsolás is, ahogyan arról már egy korábbi számban olvashattak.

Farsang a Mesevárban

Ugró Éva Anna: Kicsik-nagyok, farsangoljunk

*Elő a seprűt, gyerekek,
Űzzük el együtt a telet.
Korcsolyát tegyük a polcra,
Szánkót, sílécet, sarokba.*

*Kicsik-nagyok, farsangoljunk,
Maszkabálban forgolódjunk.
Együnk friss csörögefánkot,
Álruhában ropjunk táncot.*

*Kössük fel a farsang farkát,
Így koptassuk cipőnk sarkát.
Vigadjunk húshagyó keddig,
Napsugaras kikeletig.*

A farsang a vízkeresztől húshagyókeddig, más megfogalmazás szerint a másnapi hamvazószerdáig, a nagybőjt kezdetéig tartó időszak elnevezése. Hagyományosan a vidám lakomák, bálók, multságok, népi ünnepek jellemzik. A farsang jellegzetessége, hogy a keresztény liturgikus naptárban nem kötődik hozzá jelentős vallási ünnep, alapvetően a gazdag néphagyományokra épül. A farsang csúcspontja a karnevál, hagyományos magyar nevén „a farsang farka”. Ez a farsangvasárnaptól húshagyókeddig tartó utolsó három nap, ami nagy multságok közepette, valójában télbúcsúztató is. Magyarországon a farsang legnevezetesebb eseménye, a mohácsi busójárás.

Február 2-án tartottuk az ovis farsangot. Ezt megelőző hetekben már feldíszítettük a termeket, verseket, dalokat, mondókákat-énekeket tanultunk. Sokat barkácsolunk, vizuális tevékenységek során festettünk, színeztünk. Elérkezett a farsang napja! A mókás dekorációk, illetve a termékből kiszűrődő vidám dalok jelezték a vidám farsangi napot. A gyerekek már reggel jelmezből érkeztek a csoportba, nagyon várták ezt a napot, hiszen már az előző hetekben sokat beszélgettünk róla. Mindenki nagy izgalommal várta, hogy ki minek fog beöltözni. Az óvodások csoportonkénti műsorral kedveskedtek a szülőknek, vendégeknek. Mindkét csoport-

A Vuk csoport

A Berényi Színház Társaság
és az ifjú tiszteletbeli tag, Józsika

ban „terülj-terülj” asztalkám várta a gyermekeket, a délelőtti folyamán az anyukák által sült finomságokból és gyümölcsökből válogathattak, és ha megszomjaztak, akkor ihattak a finom mézes teából, amit a konyhas néni készített. Ez után a csoportokban tréfas ügyességi játékokat, vetélkedőket játszottunk, hogy minél tartalmasabban és szívesebben teljen el a gyermekek számára a délelőtt. Volt székfoglaló, fánkevés, teaivás időre, seprűadogatás egymásnak zenére és egyéb ötletes játék. A szülők is velünk együtt játszottak, mókáztak.

Vendégek érkeztek hozzánk, a Berényi Színház Társaság. Vidám és humoros formában adták elő „Az ördög három aranyhajszála” című mesét. Az interaktív előadásban a mese főhősének a szerepére felkértek egy kisfiút. Óriási dicséret illeti Viller Józsiát, aki vállalkozott a mesehős Jancsi szerepére, és bebizonyította, hogy méltán nyerte el a királylány kezét. A vidám, közös farsangi délelőtti örömteli élményt biztosított, erősítette a közösséghez tartozást, megerősítette a hagyományok ápolását, és ismeretekkel gazdagodtak a gyermekek. Szeretnénk megköszönni mindenkinek a munkáját, segítségét, aki valamilyen formában hozzájárult ehhez a tartalmas délelőthöz.

A Maci csoport a könyvtárban

Baranyi Béláné
óvodapedagógus

Rövid hírek

Sport

Iskolánk tanulói február 22-én Jánoshidán egy kézilabda kupán vettek részt. Négy település (Jánoshida, Jászszenandrás, Jászsószygyörgy és Jászboldogháza) közül 6-7-8. osztályos leányaink az előkelő 1. helyezést szerezték meg, minden csapatot legyőzve. A tornán 50 gólt dobtunk, és csak 23-at kaptunk.

Dicséret illet minden résztvevőt, hiszen ezzel az eredménnyel öregbítik iskolánk hírnevét.

Mivel ez a tornasorozat második állomása volt - kettőből kettőt nyertünk -, így bízunk a további sikeres folytatásban, melyre várhatóan március végén kerül sor Jászboldogházán.

Gratulálok lányok!!!!

Szavalóverseny

Február 26-án Szolnokon jártunk a Mátyás tudósai elnevezésű szavalóversenyen, ahol Mihályi Terézke hetedikes tanulóink színvonalas szavallatával megnyerte a versenyt. Megyei I. helyezést ért el. Felkészítő tanára:

Birgés-Tóth Mónika

Szívből gratulálunk!

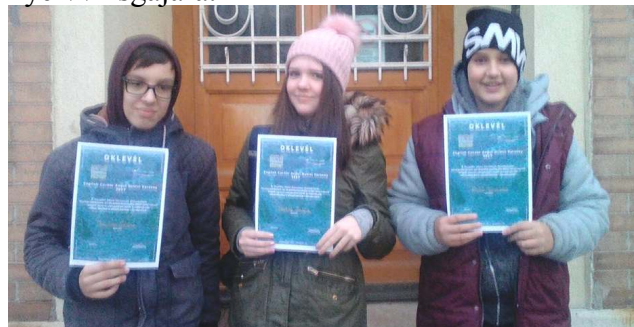
Angol verseny eredmények:

A BME Nyelvvizsga Központ által meghirdetett angol nyelvi versenyen három tanuló kiemelkedően szerepelt.

Barócsi Gábor (8. osztály)

Matók Zsófia (8. osztály)

Terék Dominik (7. o.) 3. helyezést ért el. Térítésmentes meghívást nyert az BME nyelvvizsgájára.

Rajzpályázat eredmények

Varázslatos Parkolóház Országos rajzpályázat díjazottjai:

Tóth Lili (2. osztály)

Csinger Míra (2. osztály)

Velkei Patrik (2. osztály)

Sárközi Dominik (2. osztály) Európai Mobilitási Hét rajzpályázaton könyvjutalmat nyert.

Kövé Csenge Ágnes kiemelkedő eredményt ért el.

Jászsági Karácsonyi rajzpályázaton kiemelkedően szerepelt:

Csinger Rebeka (4. o.) **Csinger Míra** (2. o.)

Zatkó Kinga (4. o.) **Birgés Anna** (4. o.)

Tóth Lili (2. o.)

Hambergerné Válik sarolta

Gondolatok a nevelésről

A legnagyobb nevelési hiba, amit egyre több szülő elkövet - pedig azt gondolja, jól tesz vele a gyerekeknek! - Ezért nem jó, ha mindent megadsz a gyermekednek!

Miért baj az, ha minden a gyerek körül forog, és mindig mindent rá hagyunk? Milyen az egészségesen nevelt gyerek? Hogyan lesz egy gyerekből kudarctűrő, boldog, kiegyensúlyozott felnőtt?

A mai modern szülők, a korábbi generációktól eltérően, állandóan aggodnak a gyerekeik miatt. Nem mindegy, hogy a gyerek milyen ruhában indul el reggel, kivel barátkozik az oviban, milyen

különórákra jár már 4 évesen, melyik iskolába kerül... - és a listát a végtelenségig lehetne folytatni. Ezeknek a szülőknek a megváltozott viselkedése ma már korjelenség, aminek Joseph Epstein nevet is adott.

Joseph Epstein amerikai tudós ezt az új jelenséget "kindergarchynak", azaz "gyerekuralomnak" nevezte el, ahol a gyerekek uralják a felnőtteket. Ha bepillantunk egy kisgyerekes család életébe ma, akkor azt látjuk, hogy a falat színes gyerekrakozok díszítik, a nappaliban szétszórva hever a temérdek játék, a konyhaszekrény polcain ott sorakoz-

nak sorban a mesefigurás bögrék, és a tévében éppen egy népszerű rajzfilm-sorozat megy. Nincs a háznak egy zuga, ahol a felnőttek élete is meglátszana, minden a gyerekekről szól, körülöttük forog.

A gyerek a túlzott kényeztetéstől nem boldog lesz, hanem frusztrált.

Kétségtelen, a mai gyerekek valóban átvették a család életének irányítását, és ezzel azt az alapvető nevelési értéket nem tanulják meg, hogy másokra is tudjanak figyelni. Alig pár évtized leforgása alatt a gyerek a háttérszerepből főszereplővé lépett elő, ahol anya és

apa szeme fénye lett, jóval több figyelem összpontosul rá, mint valaha. A szülők már-már túlzásba esnek azzal, hogy versengnek a gyerek kegyeiért. Ha a gyerek a boltban rápillant valamire, akkor inkább igent mondanak csak azért, hogy ne okozzanak neki csalódást, frusztrációt, vagy, hogy elkerüljék a nyilvános konfliktust.

A legszélsőségesebb vélemények egyenesen azt hangoztatják: "szörnyeteggé tesszük az agyon szeretett gyerekeinket", amivel a jövő társadalmát zúzzuk rommá.

"Ma sokkal több figyelem összpontosul magára a gyerekre, a fejlődésére, illetve azokra az apró eredményekre, amelyeket eközben elért", fogja meg a lényeget Epstein a The Weekly Standard című amerikai magazinban. A gyerek nem boldog lesz az ilyen fajta kényeztetéstől, központi szereptől, hanem szorongó és frusztrált, mert mire felnőtt lesz, és kikerül a való életbe, azt veszi észre, hogy be kell tartania a szabályokat, sorba kell állnia, meg kell az állásért küzdenie, adott helyzetben észre sem veszik őt – ehhez pedig nincs hozzászokva, erre nincsenek viselkedési mintái.

"A jól megküzdött krízis építi a személyiséget"

- A mai társadalom egy "wellness-kereső társadalom". Minden kényelmetlenséget kerülni akarunk, és elfelejtjük azt, hogy ha egy krízist jól megküzdöttünk, akkor az komolyan építi a személyiségünket, amely életünk más részére is pozitívan hat. A Bibliában ezt mondja egy nagy szenvedésen átesett király: "Áldásomra lett a nagy keserűség".

- Amíg szülőként a kényelmetlenségek elkerülését keressük, addig gyerekeinket szorgosan neveljük önsajnálatra. "Nem sikerült a dolgozatod? Szegény! Biztos azért, mert nem tanított meg jól a tanító néni." Ezzel azt az üzenetet közvetítjük nekik, hogy ne kudarcként éljék meg a körülöttük lévő történeteket, hanem rajtuk kívül álló hibaként. És meg is indokoljuk, hogy miért mások a hibásak.

Eközben elveszünk azt az élményt, az énképnek azt az elemét, hogy képes vagyok az életemet, az eredményességet befolyásolni. Önsajnálatra nevelünk, pedig az önsajnálat vonzza a démonokat, egyre rosszabb állapotba kerül általa az ember. A mai fogyasztói társadalom embere azt kutatja, hogy mi az, ami még hiányzik. Ne pusztán azt keressük, hogy mi nincs, illetve mi

kellene még ahhoz, hogy boldogabbak legyünk, hanem nézzünk körül, éljünk azzal, ami rendelkezésünkre áll.

Egészségesen nevelt gyerekek - az önállóságra nevelést nem lehet kikerülni
Melyik szülő ne akarná a legjobbat a gyerekének, ki ne szeretné, hogy a gyereke ügyes, okos legyen, és felnőttkorára sikeres emberként elboldoguljon.
Ehhez az alapokat egészen korán, már kisgyermekkorban kell letenni. A gyermeknevelés titka: az önállóságra való nevelés, mert az egészségesen nevelt gyerek: önállóvá válik, képes lesz saját maga megküzdeni az élet nehézségeivel.

- Ha szülőként jól neveljük a gyermeket, akkor előbb-utóbb vége lesz a nevelésre való igénynek, hiszen a jó nevelés egy önfelszámoló folyamat. A gyerekek fokozatosan válnak le a szüleikről.

Önállóvá válni az tud, akit elengednek: az elengedés a krízisekben megfelelő mértékű segítségadást jelent, valamint minden élethelyzetben bölcs, megfelelő mértékű terhelést.

Az elengedés, - és most kapaszkodjunk meg -, csecsemőkorban elkezdődik (már a szülés is egy elengedés!). Sokáig a tudósoknak kérdés volt, hogy vajon úgynevezett kötődési hiba-e az, ha egy baba nem esik kétségbe, ha az anyukája kicsit nincs jelen, vagy épp ellenkezőleg, ezt inkább pozitívumnak kell tekinteni. Végül arra jöttek rá, hogy azok a babák, akik egészséges módon, és megfelelő ütemben válnak le anyukájukról, azok jóval nagyobb tűrőképességgel rendelkeznek később. A modern pszichológia erre szintén talált egy alkalmas szakkifejezést: "reziliencia", ami általános értelemben rugalmasságot, ellenállási képességet jelent, pszichológiai értelemben pedig azt a tulajdonságot, képességet mutatja meg, hogy egy személy képes-e testi-lelki szenvedések után, nehéz krízishelyzetek esetén visszanyerni eredeti, jó állapotát, esetleg profitálni a küzdelmes helyzetekből, minőségileg jobb állapotba kerülni. A leválás életkoronként mást-mást jelent - erre az interneten bőven találunk pszichológiai témájú írásokat. Más jelent a leválás pár hónapos korban (a baba a kiságyban képes magával eljátszódni, amíg anyukája a konyhában tesz-vesz), mást bölcsődés kor idején (leszokik a pelenkáról), és mást óvodás és kisiskolás korban. De az önállóság bázisának betudható leválás semmiképpen nem keverendő össze és a szülői hanyagsággal. Az önállóvá, küzdőképessé válás alapja

a biztonság.

"A gyerek számára legnagyobb biztonság az, ha a szülei szeretik" (Dr. Pálhegyi Ferenc)

- A szülőnek szépen fokozatosan és ügyesen kell egyet-egyet hátrálni. Egyre többet kell a gyerekének megengednie, hogy önállóan próbálkozhasson, amire nincs recept, a napi gyakorlatban kell ráérezni. Az elengedést és az elengedni tudást ráadásul az is megnehezíti, hogy a gyerekeink személyisége folyton változik. Apró jelzéseken keresztül mi magunk is megtapasztaljuk a gyerek önállóságra való természetes törekvését, amikor óvodásként azt kéri: "én egyedül akarom csinálni", vagy már iskolásként intenzívebben keresi a kortárs kapcsolatokat. Az elengedés kéz a kézben jár a kockázatvállalással, mert azzal, hogy először fogjuk majd őt egyedül például boltba engedni (amikor eljött az ideje!), máris kockázatot vállaltunk, egyúttal azonban lehetővé tettük, hogy magabiztos és önálló legyen. Merjük elengedni gyermekeinket, amikor annak itt van az ideje! A kezdetektől tudatosítanunk kell magunkban, hogy a gyermek nem a mi kizárólagos tulajdonunk, akivel azt teszünk, amit szeretnénk. A szülő feladata az, hogy a gyermeke számára megteremtse a legbiztosabb alapot: a családot, ahol a gyermek biztonságban érzi magát. És itt idézem Dr. Pálhegyi Ferenc nemrég elhunyt keresztyén pszichológust, aki azt mondja: „A gyerek számára legnagyobb biztonság az, ha a szülei szeretik egymást.” - teszi hozzá. **Hétköznapi biztonság a család életében - légy őszinte a gyermekeddel.** Ugyanakkor a hétköznapi biztonság a gyermek számára az is, ha igazat mondunk neki, és nem titkoljuk el előle a néha keserű valóságot. Ha családi krízis van otthon, akkor nem kell azt hazudni, hogy nincs, mert a gyerek úgyis látnia fogja, hogy baj van. Ilyenkor szépen, nyugodtan, az ő szintjének megfelelően magyarázzuk el, hogy mi történik körülötte. Amikor szomorúak vagyunk, és sírunk, nem kell azért a könnyeinket letörölni, hogy a gyermekünk véletlenül se vegye azokat észre. A gyerekeknek igenis tudnia kell az igazságot, ugyanis "wellness-kereső szülőként" nem azzal teszünk vele jót, ha minden nehézségtől és kényelmetlenségtől megóvjuk, megkíméljük, hanem ha megtanítjuk feldolgozni azokat."

Hírek a kapitányokról

♦ A Jász Múzeum rendezvényeinek egyik záró eseménye az elmúlt évben dr. Suba Györgyné helytörténeti kutató előadása volt „Az ONCSA áldásos tevékenysége a Jászságban” címszó alatt. Az előadás az 1940-es években működő családvédelmi támogatást elemezte, és mutatta be a népes hallgatóságnak. Az ONCSA az 1940-ben létrehozott „Országos Nép és Családvédelmi Alap”-ot jelenti, mely egy komplett szociális program volt. A támogatásra szorultak, főleg a mezőgazdaságban alkalmi munkát végzőkre és a nagycsaládokra volt tekintettel. A támogatás alapszintje legalább négy gyermek nevelése. Ez nem volt ritkaság akkoriban, mert inkább a nyolc, tíz, tizenkét gyermekszám volt a jellemző. Az előadásban dr. Suba Györgyné elemezte a legfontosabb szociálpolitikai intézkedéseket, melynek megvalósításában az egyházak is részt vettek.

Több szervezet is létrejött, melyek a családok és a gyerekek fejlődését segítették. Ilyen volt a Stefánia Szövetség, a Zöldkereszt, az egészségházak rendszere. Az ONCSA nagyobb kölcsönt adott a családoknak, az otthonteremtés mellett állattartást, gazdálkodási eszközöket, házassági kölcsönt, gyermeknevelési segítyt, gyermekékeztetést, és tejakiók is voltak a programban. A juttatásoknál elsősorban a mezőgazdasági munkásokat vették figyelembe, akiknek a vagyona és a jövedelme nem haladta meg a kijelölt szintet. A támogatásnak alapfeltétele volt a tisztességes életmód, jelszava „Rászorultság, érdemesség” A felnőtt lakosságnak a mezőgazdasági munkák végzése után (összel, télen) biztosítottak munkalehetőséget, úgynevezett „inségmunkát,” mely az utak karbantartását, utcák kövezését, árkok tisztítását jelentette. Feljegyzések szerint akkor az emberek (rászorultak) harcoltak az ilyen munkáért.

Az ONCSA támogatásával a Jászság több településén sok lakás épült. Jászapátin 24, Jászárokszálláson 20, Jászkiséren 10, Jászládányon is 10, Jászberényben 24 és külön Portelken 13. Ezek a házak típustervek alapján készültek, így sok hasonló ház épült országszerte. A házban általában egy, ritkábban két szoba, konyha, kamra, pitvar és a padlás volt, mely fontos része volt az épületnek. A házakat 380-400 négyzetöles (1négyzetögről 3,59 négyzetméter) telekre építették, hogy a család a konyhakerti termékeket meg tudja termelni.

Jászberényben az Áldás és a Sírkert utcában épültek ilyen házak. Ezt a városrészt nevezték akkor ONCSA telepnek. A Portelken lévő házakat még az 1980-as években is ONCSA sornak (ma Fő út) nevezték. Az igényes kis házak közül sok még megvan, bár a telkek nagy részét már meg kellett osztani, és így más típusú házak is megjelentek az utcákban. Az eredeti házak nagy részét már felújították, illetve átalakították, de az eredeti házak még most is felismerhetőek.

Összegezve az előadást, azt a következtetést lehet levonni, hogy az ONCSA működése eredményes volt, kiutat jelentett a mélyszegénységben élő, sokgyermekes családok számára, és a népesség létszámát is gyarapította.

Dr. Suba Györgyné adatokkal, fényképekkel gazdagított előadása hiánypótló a közelmúlt történelmében. Nagy valószínűséggel ez az összegyűjtött munka még ebben az évben könyv alakban is megjelenik.

♦ Még mindig a múlt évi eseményekkel folytatom a beszámolómat, melynek témája egy könyvbemutató volt a Szikra Galériában, Jászberényben. A könyv szerzője Borbás Ferenc, volt jászkapitány és most jászkun főkapitány. A könyv témája nem a hagyományörzéssel és a múlt ápolásával kap-

csolatos, hanem a jövőbe mutat. A bemutatásra került könyv címe „Termékteremtés a gyakorlatban,” mely a mérnök és a műszaki élet jövőjébe kalauzol bennünket. A könyvben 17 jeles személy ad interjút, akik a témával kapcsolatban már tettek le valamit az asztalra. Borbás Ferenc polgári foglalkozása gépészmérnök, és elmondása szerint már régóta ad tanácsokat a termék megvalósításához kapcsolódó technológiák kiválasztásához és alkalmazásához. Ő már 28 éve van a műszaki pályán, és az eddig összegyűjtött tapasztalatait adja közre az ő szakmájában lévő vállalkozóknak, akiknek erre szükségük van. A mérnöki gondolkodást jelzi az előszóban leírt Széchenyi-idézet is, melyben a Hitel írója a nemzet igazi hatalmának nem a hegyeket és az ásványokat tekinti, hanem a józan ész, ami ezeket az értékeket használni tudja. A szerző elmondta, hogy könyvének megírását a mindennapok inspirálták, a mozgatórugója az volt, hogy fontosnak tartja előtérbe helyezni a fejlődést, a fejlesztést és ezek megvalósítását, nem csak műszaki értelemben, hanem a fejlődés társadalmi vonatkozásában is. Taglalta a mérnöki és a műszaki élet jövőjét, az önfejlesztési gondolkodást, az ipari digitalizációt. Mennyire fontos az elméleti képzés és a gyakorlati tapasztalatok megszerzése, átadása. Ma amikor a mobiltelefonok, a „kütyük” részei életünknek, tudnunk kell, mire használhatjuk őket, vagy hogy mik lesznek azok az újdonságok, amelyek majd egyszer felváltják ezeket. A könyvben olyan témákról is írt a szerző, mint a műszaki jövő, a képzések fontossága, a generációk közötti különbségek. A vezetés és a szervezés mikéntjei és a külső környezet a műszaki emberek életében.

Az ismertetésen az interjúalanyok egy része is részt vett, akiknek véleménye, észrevételei segítették a könyv elkészülését. A bemutató végén lehetőség volt beszélgetni a szerzővel és a jelenlévő interjúalanyokkal is.

♦ Az elmúlt év egy könyvismertetéssel zárult, ez az idei év egy könyvbemutatóval kezdődött. A Jász Múzeumban dr. Farkas Kristóf Vince muzeológus mutatta be „A Jászkunság 1699-ben” című könyvet Hortiné dr. Bathó Edit köszöntő szavai után. A könyv széleskörű összefogással jött létre, melyben részt vettek a jászberényi, karcagi, kiskunfélegyházi és a kiskunhalasi múzeumok és önkormányzatok.

A kötet szerkesztője Szakál Aurél, a kiskunhalasi Thorma János Múzeum igazgatója

A könyv fontos helytörténeti kiadvány, mely tartalmazza az adott korban a Jászság, Nagykunság, Kiskunság településeinek leírását, az ott lakók neveit, felnőtt gyermekeiknek számát, állataik, terményeik, földterületük mennyiségét és minőségét.

A felmérés 1699-ben azért jött létre, mert a török kiűzése, valamint az osztrákok örökösödési háborúja teljesen felémésztette az osztrák császárság és a magyar királyság minden vagyonát, és ezt próbálta helyrehozni I. Lipót császár, hogy eladja, pénzzé teszi a három önálló kerületet, mely közvetlen a királyhoz tartozott. Azt, hogy eladta vagy elzalogosította, ez még ma is vitatéma.

Ennek a három kerületnek az érték megállapításához készült el az úgynevezett Pentz-féle felmérés. A könyvből megtudhatjuk, hogy a Jászság volt a legsűrűbben lakott terület, bár területileg a legkisebb. Abban az időben itt 14 lakott területet és 4 pusztát jelöltek be, mely lakatlan volt. Ezek a puszták: Boldogháza, Borsóhalma, Négyzállás és Jászágó. Városnak csak Jászberényt ismerte el, a többi település faluként szere-

pel. A Nagykunságban csak két lakott települést említ, Karcagot és Kunmadarast, valamint 14 pusztát jelöl meg. A Kiskunság esetében, melynek területe háromszor akkora, mint a Jászságé, öt lakott települést és 41 pusztát regisztráltak. A kerületi kapitányok segítették az összeírás munkáját, mely 1700-ban el is készült. Az összegzés után, amikor forintossítva lett a három kerületnek az értéke, a felbecsült értéknek durván a feléért, ötszázezer rajnai forintért adták el a Német Lovagrendnek 1702-ben.

Az ár alakulásánál nemcsak a készpénz, hanem hosszabb távon a terület népességének, gazdasági erejének, állami teherviselő képességének növelése is elvárás volt az eladók részéről. A várt fejlődés alakulását megzavarta a Rákóczi szabadságharc (1703-1711), melyet mind a három kerület lakói támogattak.

A könyvben Boldogháza az alábbiak szerint van megjelenít-

ve: Boldogháza (Boldoghaza) pusztája összeírása (52.o.)

Ez a pusztája a berényi kerületben fekszik, Alsószentgyörggyel (Alsó St. György), Újszászsal (Újszász), Mizsével (Megér) és Berénnyel (Birin) határos, északnak tartva egy órányi a hosszúsága és félórányi a szélessége. Jó szántóföldjei és rétjei vannak, mind az alkapitányhoz tartozott, aki jelenleg tekintetes Sötér Ferenc úr, Pest megye alispánja, akitől a pusztát a berényiek bérlik, és évente 20 bírodalmi tallér adót fizetnek. Itt kint tartják fölös állataikat mind nyáron, mind télen.

A helységnevek eredeti írással vannak feltüntetve. A Megér szó Pusztamizsét jelenti, mely Jásztelek külterülete jelenleg. A könyvismertetés után még kisebb beszélgetés alakult ki, még volt néhány könyv, amit a helyszínen meg lehetett vásárolni.

Nagy Albert
Jászkapitány

Anikó nyugdíjas lett

Bármilyen hihetetlen, Joó-Kovács Balázné 40 év munkaviszony után 2017. december 24-től nyugdíjas!

Hurrá érzés töltött el ez alkalomból?

- Nem! Bár nagyon vártam, hogy eljőjön ez a nap!

De ma is foglalkoztat az a gondolat, hogyan tudom a napi ritmusomat megtalálni, hisz a férjem igen aktív életet él és én nem vagyok az a fajta „háziasszony”, akinek minden energiáját leköti a házimunka. Jelenleg a Hivatalban 4 órában dolgozhatok, utódomat, Sós Boglárkát tanítom a szerteágazó feladatokra.

Mert mivel is foglalkoztam?

Feladatom volt többek között: házasságkötések és halálesetek anyakönyvezése. Az anyakönyvvezetői feladatokon belül névmódosítási, névváltoztatási feladatok ügyintézése, külföldön történt események hazai anyakönyveztetése, anyakönyvi kivonatok kiadása. A hagyaték ügyintézés. Népeségnyilvántartás: ezen belül lakcímváltozások átvezetése, gyámügyi igazgatás, a szociális ügyintézés, ezen belül a Szociális és Egészségügyi Bizottság munkájának előkészítése, és az ülésen született döntések jegyzőkönyvezése. Több éven keresztül a hivatal pénztárát kezeltem.

Örömmel segítettem a hozzám forduló ügyfeleknek ügyesbajos dolgaik ügyintézésében.

Emlékszem, amikor 1992-ben jelentkeztem a meghirdetett szociális ügyintézői állásra! Többen is jelentkeztek, ezért "felvételi vizsgát" írtak elő. Nagyon sokrétű feladatot kellett megoldanotok, gyorsírás, gépirás, helyesírási toltó... mint egy iskolásnak. Te ezen a "felvételin" kitűnőre vizsgáztál. 25 évet töltöttél a hivatalban, mi volt a legemlékezetesebb a számodra?

- Annyi minden volt! De talán az a házasságkötés, melyet Konkolyiné Erzsike vezetett, de a köszöntő szöveget nekem kellett elmondanom. A fiatal pár Lesták Edina és Szappanos Lajos volt.

Nagyon izgultam, hiszen akkor jártam az anyakönyvvezetői szakvizsgára, és ez volt számomra a mély víz. Azóta nagyon sok házasságkötést vezettem le, de mindig meggyőződom a fiatalok boldogságát látván.

Megkérdezhetem, hogy mi volt a legmeggrázóbb történet számodra?

- A mai napig megvisel egy-egy haláleset anyakönyvezésével kapcsolatos ügyintézés. A hozzátartozók mérhetetlen fájdalmát látva, nehéz szavakat találni, hogy mivel tudnám enyhíteni szomorúságukat. Mit mondjak nekik, hogy ne sab-

lonosnak tűnjenek az együtt érző gondolatok.

Év munka után, ha betanítási idő véget ér, mit fogsz csinálni?

-A család a legfontosabb számomra, szeretnék minél több időt eltölteni unokáimmal. Igyekeznék maximálisan segíteni gyermekeinknek, természetesen, ha hívnak.

Balázs fiunk van kiváltságos helyzetben, mivel ő is Boldogházán él feleségével és gyermekükkel.

Anikóék Pesten vannak, ott is gyakran megfordulunk. Vanda nagyon szeret Boldogházára jönni.

Nőrikáék Angliában élnek. Evente kétszer szoktuk meglátogatni őket, és ők is kb. ennyiszor jönnek. Utazó nagymamaként reggel repülőre pattanok és Angliában a reptéren átvesszem az unokánkat, Millie-t, és estére már itthon is vagyunk. Ő is nagyon szeret Boldogházára jönni.

A polgárőrség aktív tagja vagy. Gyakran vállalsz önkéntes feladatokat, melynek „gyümölcsét” mi szakítjuk le.

A Polgárőr Egyesületnek 1996. óta vagyok tagja. Adminisztrációs feladatokat végzek, a rendezvények szervezésében, lebonyolításában veszek részt. Nagyon szeretek főzni, ezért a közös rendezvényeken, főzőversenyeken segítségével igyekeznék a legjobb ételeket elkészíteni. Polgárőr Erdemérem Bronz fokozata kitüntetésként kaptam a közösségi munkáért.

Nyugdíjba vonulóktól meg szoktuk kérdezni, mit tartalmaz a „bakancslistád”?

Igazán nagyon elégedett vagyok, nincsenek hatalmas vágyaim. Nagyon szeretünk kirándulni, ezt jó lenne folytatni. Sógornőmmel most úti célként Zakopánét jelöltük meg. De, mint az előzőekben mondtam, a család a legfontosabb számomra, ha igényeiket ki tudom elégíteni, ez mindennél nagyobb örömet fog jelenteni számomra.

Nagyon szeretem munkatársaimat, akikkel nagyon szép, hasznos éveket töltöttünk együtt.

Ja! Bakancslista! 50. születnapomra a családomtól egyiptomi utazást kaptunk. Akkor az úti programból kimaradtak a piramisok. Azt még szeretném látni!

Úgy legyen kedves Anikó! Köszönjük lelkiismeretes munkát! Kívánok Neked tartalmas, szép, egészségben gazdag nyugdíjas éveket, boldog családi életet!

Zrupkó Ferencné

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

1848 március 15. a magyar történelem fényes csillaga.

A hazaszeretet legjobb példáját mutatták mindazok, akik a szabadságért, Magyarország függetlenségéért csatásorba álltak. Azóta 170 év telt el, de az alapvető emberi értékek örökérvényűek.

Számodra mit jelent a forradalom és szabadságharc hőseinek emléke?

Mai világunkban hogyan nyilvánulhat meg a hazaszeretet?

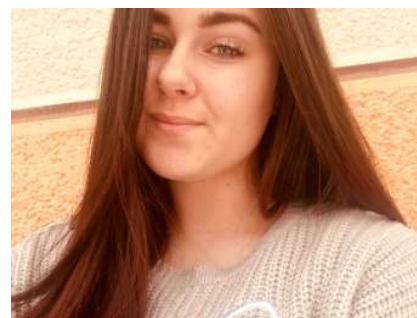
Mi emberek mindig szívesen gondolunk vissza családjunk leszármazott tagjaira. Egyrészt köszönetképpen, azért amit értünk tettek, másrészt tiszteletünket kifejezve. A hősök emlékét is hasonlóképpen őrizzük a megemlékezéseink által, amikor nem csak szívünkben, de megjelenésünkben is ünneplőbe öltözünk, kitűzve a kokárdát, kifejezve magyarságunkat, tiszteletünket.

A hazaszeretet kapcsán szintén a családot tudom felhozni, miszerint a haza emberei egy nagy családot alkotva éltetik és ápolják az elődeik által kialakított életformát, hagyományokat és szokásokat.

Kisádám Péter

Számomra a szabadságharc a magyar nemzet történelmének egyik legfontosabb eseménye. Társadalmi reformjaival a polgári átalakulás megindítója, önvédelmi harcával a nemzeti mitológia részévé vált. Rengeteg magyar fiatal s katoná fogott össze a hazája szabadságáért. Úgy néz ki, hogy a mai világ álláspontjából leszűrve nem lesz szükség arra, hogy a mai Magyarország úgy küzdjön a hazájáért, mint egykoron hazánk nagy hősei. Szerintem a mai magyar társadalmunkban nincs annyi hazaszeretet. Nem mindenkit érdekelnek a magyarok fontos történelmi eseményei. Úgy gondolom, hogy a mai magyar nemzet nem lenne ennyire együttműködő és célratörő.

Miklós Anna

Az akkori emberek jól példázzák, hogy minket, magyarokat nem lehet csak úgy elnyomni, megsemmisíteni. Az akkori hazafiak igazán kiálltak maguk és a haza szabadsága mellett. Ami a mai emberek jó részéből szerintem hiányzik. Követnünk kellene őseink, a márciusi ifjak példáját, és nem hagyni, hogy így elnyomjanak bennünket. Szerintem a haza szeretetét elég jól példázza a határon szolgáló rendőrök munkája, akik mindent megtesznek a béke fenntartása és a baj elkerülése érdekében. Sajnos azt lehet mondani, hogy manapság kevés szava van az embereknek, és véleményem szerint meg kellene próbálni ellenállni az igazságtalanságban, és meg kellene védeni az országot.

Háfra Zoltán

Számomra a magyarság, kultúránk, nemzeti értékeink, hagyományaink nagyon fontosak. Őseink szabadságért vívott harca nélkül nem lenne jelenünk sem. Az 1848. március 15-ei esemény mérföldkő volt a magyarság történetében. A harcban elesett áldozatok előtt tisztelgünk, a tetteik nagyságát szavakkal nem lehet leírni.

Farkas Péter István

Az 1848-as forradalom és szabadságharc a magyar történelem egyik legfontosabb eseménysorozata volt, hiszen itt mutatkozott meg népünk összetartó ereje és nemzettudata. Olyan hősök és hazafiak küzdöttek az új Magyarorszáért, akik nem féltek feláldozni magukat egy szabad jövőért. Azok a fiatalok teljes szívükből szerették hazájukat.

Szerintem a mai világban a kultúránk megtartásában és a történelmi pillanatok megemlékezésében nyilvánul meg. Bárki hazám fia által szerzett dicsőség az enyém is, mert én is több lehettem általa. Összetartozást, egyfajta felelősséget jelent önmagunkért és egymásért, hogy mindenki itthon érezze magát ebben az országban.

(„Te vagy ki érted bármikor bármit megteszek, hisz ez a föld, ahol élek, mely szeret, a hazám és életem.”)

Dékány Imre

Boldogházi beszélgetések

Múltunk ismerete, a hagyományok tisztelete, azok továbbvitele tartást ad számunkra, és egymás tiszteltére nevel.

Kövér Attila hagyományőrző tevékenységével már több éve ezt célt a szolgálja.

A Doni Hősök Emléktúra megszervezése, amellyel a második világháború áldozataira emlékezünk, mindannyiunkban tiszteletet ébreszt. Egyre bővülő haditechnikai gyűjteménye, melynek egy részét Jászok a második világháborúban címmel a községünkben szervezett Jász Világtalálkozóon már láthattuk, elismerésre méltó.

Attila az azóta eltelt közel 12 évben is alkotó munkát végzett a múlt megismertetése, értékeinek továbbadása céljából.

Honnan ered, hová vezethető vissza a múlt iránti érdeklődés?

A történelemmel még kisgyermekként találkoztam. Édesanyám sokszor olvasott fel nekem, a regék, mondák voltak a kedvenceim, nagy hatással voltak rám.

Szüleimmel és testvéremmel Szolnokon éltünk, de nagyon sok időt töltöttem Jászboldogházán az apai nagyszüleimmél, így volt módom ismerkedni a gyökereimmel.

Családi rendezvényeken elcsíptem egy-egy beszélgetést a régi időkről, és ezek további kérdéseket vetettek fel bennem. Bár az idősek nem szívesen beszéltek a múltról, érdeklődésemet látva a válaszadást nem kerülhették meg.

Szerettem a katonadalokat is, a kor, amelyben születtem, a hangulatuk megfogott, és elgondolkodásra késztetett.

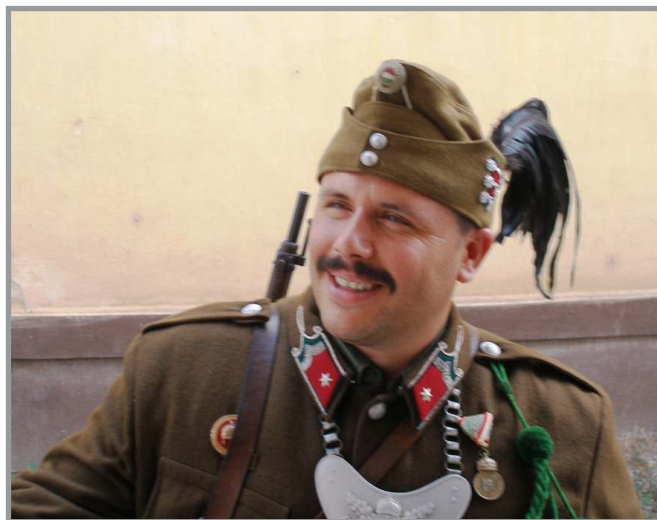
Szerencsésnek mondhatom magam, mert Szolnokon az általános iskolai történelemtanárom nem ideológiai alapokon oktatott, így a magyarázatai, az eseményekhez fűzött történetei igazán felkeltették az érdeklődésemet.

Ezek újabb és újabb kapukat nyitottak meg előttem, és egyre jobban a régmúlt eseményei felé fordultam. Tág volt az érdeklődési köröm, minden történelmi kor, magyar és világtörténelem egyaránt érdekelt.

Később, ahogyan nemzeti öntudatom, magyarságtudatom erősödött, egyre jobban a magyar történelem felé fordultam, majd a második világháború került az érdeklődésem középpontjába.

Ettől kezdve minden beszélgetés, könyvek, régi tárgyak, katonai eszközök még jobban lekötötték a figyelmemet, és nagy lendülettel vettem bele magam az új információk megszerzésébe.

Ez az érdeklődés alapozta meg, hogy elkötelezett hagyományőrző legyek?

Kövér Attila

Névjegye

Neve: Kövér Attila

Született: Szolnok, 1978. szeptember 7.

Szülei: Kövér Gyula

Szolnok Megyei Jogú Város Önkormányzata
Kökény Terézia nyugdíjas

Testvére: Kövér Gyula

a Jászboldogházi Sportegyesület volt futballistája

Felesége: Deme Erika

Tisza-Coop Szolnok, számítógépes anyagmozgató

Gyermekei:

Miksa (17) középiskolás

Csenge (15) általános iskolás

Nimród (5) óvodás

Iskolái: Petőfi Sándor Ipari Szakmunkásképző Intézet
és Szakközépiskola Szolnok

Hegedűs T. András Szakiskola és Középiskola
Szolnok

Munkahelyek: Malév Budapest

Magyar Honvédség Béke Támogató és Kiképző

Központ őrpáncsnoka Szolnok

1995-től a Tisza Táncegyüttesben táncoltam, ahol megtanultam a magyar kultúra szeretetét, nemzeti értékeink megbecsülését.

Itt ismerkedtem meg későbbi feleségemmel, Erikával is. Szerencsés találkozás volt, mert őt is érdekelte a hagyományőrzés, így az azonos érdeklődési kör még szorosabbá tette kapcsolatunkat. Erika hagyományőrző önkéntes ápolónő volt.

Még ebben az évben, az országban elsők között létrehoztunk egy hagyományőrző csoportot, a Magyar Királyi Honvéd Hagyományőrző Alapítványt. Ehhez szükség volt ismereteink bővítésére, a fegyverzetet, egyenruhát, szokásokat tanulmányoznunk kellett.

A csapat a Magyar Királyi Honvédség katonai egyenruháját viselte, és hagyományait jelenítette meg.

Csoportunk különböző rendezvényeken, megemlékezéseken, újrászentelésen, temetésen vett részt. Emlékeztetes marad számomra vitéz Nagybányai Horthy Miklós újratemetésének 5. évfordulója, a pákozdi Doni ismeretlen katona újratemetése, a keceli Haditechnikai Park zászlóavatása, a Budai Várban megtartott csendőri és határadás emléktábla-avatás, a szolnoki II. világháborús emlékmű-avatás.

Csoportunk jelen volt millenniumi zászlók átadási ünnepségén és számtalan Hősök napi megemlékezésen is.

Erikával mindig örömmel vettünk részt ezeken az eseményeken, még az esküvőnk előtti napon is volt hagyományőrző programunk.

Közben több közösséghez csatlakoztam, illetve új egyesületeket hoztunk létre, ahol folytattam tevékenységemet.

Hagyományőrző munkám elismeréseként a Történelmi Vitézi Rend 2001-ben tagjává fogadott, és 2003-ban vitézzé avattak.

2003 óta tagja vagyok a Magyar Tartalékosok Szövetségének (MATASZ), és 2016 óta elnökségi tagja vagyok a Jász-Nagykun-Szolnok megyei szervezetnek.

Két egymást követő évben, a doni áttörés 74. és 75. évfordulóján községünkben rendezték meg a Doni Hősök Emléktúráját.

A Doni Emlékmennel 2007-ben találkoztam először.

Ekkor már több mint 10 éve foglalkoztam katonai hagyományőrzéssel, és meghívást kaptam a Jászságban tartandó Doni Emléktúrára. A rendezvény mély benyomást tett rám, és utána rendszeresen részt vettem az emlékmenneten, amit az ország különböző pontjain rendeztek.

A tatai hegyekben

Egyik ilyen alkalommal a tatai hegyekben elestem, megsérült a térdem, és a sérülés következményei miatt pár év szünet következett.

Ezen évek alatt is megvolt a kapcsolattartás, de csak elméleti síkon. Részt vettem a MATASZ által szerve-

zett kiállítások megszervezésében, fontos feladatomból az ismeretterjesztés, előadásokat, órákat tartottam különböző iskolákban.

Tavaly is az ország több pontján szervezték meg az emléktúrákat. A hatodik helyszín önkormányzata a megrendezés előtt egy héttel lemondta a rendezvényt.

A Magyar Tartalékos Szövetség Hagyományőrző tagozatának vezetője hallott arról, hogy az előző évben fogadtam az otthonomban a jászberényi cserkészeket a katonai eszközeim gyűjteményének megtekintésére. Felkértek arra, ha van lehetőségem, szervezzem meg a Jász Menetszázadot.

Az idő rövidsége miatt nem tudtam akkora volumenűre rendezni, mint szerettem volna, de így is nagyon jól sikerült. Köszönhető ez Szűcs Lajos polgármester úrnak, az önkormányzat, a jászboldogházi cserkészek és a falu lakossága önzetlen segítségének. A rendezvény nagyon jó sajtóvisszhangot kapott, és felkértek a 18. emlékmennet megszervezésére.

Hogyan készültek az ez évi megemlékezésre? Miben volt más a 18. Doni Emlékmennet?

A szervezésben elsősorban a helyi adottságokra építettem, és igyekeztem új dolgokat beépíteni a programba. Ebben az évben más útvonalon történt a gyalogtúra, és Jánoshidát is sikerült bevonni a rendezvénysorozatba. A korábbihoz képest növekedett a résztvevők létszáma, és hivatalosan képviseltette magát a Magyar Honvédség is. Megkeresésemre több hagyományőrző csapat jelezte részvételét, akik az ország különböző pontjairól, Budapestről, Székesfehérvárról, Szolnokról, Nagykátáról jöttek el hozzánk. Öröm volt számomra, hogy a Nagykátai Honvédtűzér Hagyományőrző Csapat egy korabeli ágyút is hozott, amellyel díszlövéseket lehetett leadni. Az pedig megtiszteltetés volt, hogy Sándor Tamás dandártábornok úr elfogadta meghívásomat, és ellátogatott községünkbe.

Haditechnikai gyűjtemény

Az emléktúra résztvevői megtekintették a második világháborús katonai eszközökből álló kiállítást, ahol a tárgyak bemutatása mellett történelmi visszatekintés-

sel gazdagítottuk a programot.

Ekkora hagyománnyal bíró rendezvény megszervezéséhez, a feladatok elvégzéséhez szükség volt segítség-re. Kikre számíthatott?

Hála Istennek, a családomtól nagyon sok segítséget kaptam. Komoly logisztikai feladat volt összehozni, hogy ki, mikor, hol legyen, és mit csináljon a rendezvény napján. Legnagyobb teher a feleségemre hárult, de a gyermekeim is kivették részüket a feladatokból. Édesanyám és édesapám, valamint a szomszédom, ifjú Bozsó László is sokat segített.

Szűcs Lajos polgármester úrral történt megbeszéléseink után az önkormányzat és a polgárőrség maradéktalanul teljesítette kéréseimet. Nagy segítséget nyújtott János-hida község polgármestere is, mert az ottani megemlékezés terhéért levette a vállamról.

Ilyenkor érzi meg az ember, hogy milyen jó is egy közösséghez tartozni, ebben az esetben a jászok közösségére gondolok, mert a jász embereknek, mindenkinek fontos volt a megemlékezés, hogy méltóképpen tudjunk tisztelni nagyszüleink, dédszüleink emléke előtt.

A katonai eszközök gyűjtése már jóval korábban kezdődött. Hogyan alakult az évek során a gyűjtemény?

1994-ben kezdtem a gyűjtést. A gyermekkoromban talált rohamsisak volt a legelső darabja a gyűjteményemnek. Azóta nagyon sok kincsre leltem helyben és az ország más részein is.

Fiatalabb koromban, amikor kezdtem a katonai relikviák gyűjtését, sokkal könnyebb helyzetben voltam. Még éltek az idősebbek, és ha felkerestem valakit az-zal, hogy gyűjtöm a hadi eszközöket, szívesen adták, mert még emlékeztek a nagyszüleimre. Ilyenkor sokszor hallottam: - Te a Péter bácsi unokája vagy... - Te az Ágnes néni unokája vagy..., és így bizalommal fordultak felém.

Manapság „Kövér Gyula, az erősember” fiaként azonosítanak, amire nagyon büszke vagyok, de ez már egy másik korosztály.

2011-ben költöztünk haza a faluba, azóta sokan megismertek, és tudják, hogy mivel foglalkozom.

Ma már szívesebben keresnek meg, és ajánlják fel a régi tárgyakat, emlékeiket, mert biztosak benne, hogy nálam jó helyen van, megőrzöm az utókor számára.

Nemrég keresett meg Bajor Laci bácsi, és nagyon kedves gesztusként nekem adta a régóta féltve őrzött bajonettjét.

De az is kedves emlék, amikor 2006-ban a Jász Világ-találkozón rendezett kiállításon Szász Attila odajött hozzám, és a kezembe adott egy rohamsisakot, mondván, nálam úgyis jobb helyen van.

Persze a gyűjtemény gyarapítása anyagi áldozatokkal is jár. Épp a minap találtam az interneten két katonaládát, amelyeken a felirat „Matók János Boldogháza” állt, nem volt olcsó, de sikerült megszereznem.

Lokálpatriótaként még nagyobb volt az örömöm, hogy Boldogházára visszatért ez a történelmi erekle.

Szerencsére feleségem tolerálja a gyűjtőszenvédélyemet, és támogatja a gyűjteményem gyarapítását is. Az internet segítségével sok mindent felkutatok, és bárki felajánlását – tárgyi emlékeket – örömmel fogadom.

Attila számára ma már Jászboldogháza nemcsak a felmenői szülőföldje, hazaköltözésük óta igazi otthonuk is.

Hogyan vesznek részt településünk építésében, szépítésében, a civil szervezetek munkájában?

Nekünk, itt élőknek a lakókörnyezetünk építése, szépítése kötelességünk. Erika-val ezt mindig szívünkön viseltük, és amiben tudunk, segítünk.

Az augusztus 20-ai ünnepségek előkészítésében, a díszítésben Erika segít, de vezetett már táncházat is.

A Tájház kiállításaihoz is felajánlottam már tárgyakat. Legutóbb pedig az új kerítés köműves munkáit végeztem el.

A Szent Vendel Cserkészcsapatnak a gyerekeink is tagjai, az ő programjaikon is szívesen részt veszünk. Tagja vagyok a Jászboldogházáról Elszármazottak Baráti Társaságának.

Korábban a boldogházi temetőben nyugvó ismeretlen katona sírját hoztuk rendbe, újítottuk fel. A BOLDOGBT Egyesület szervezésében 2011-ben került sor a felavatására.

A sír gondozását, rendben tartását is vállaltuk, és ha a szeretteinkhez virágot viszünk, természetes számunkra, hogy az itt nyugvó ismeretlen katona emlékét is ápoljuk.

A hagyományörzés szinte mindig jelen van a család életében. Mit jelent ez a mindennapokban?

A gyerekeim, Miksa, Csenge és Nimród már ebbe születtek, és ennek szellemében nőttek, nőnek fel.

Együtt a család

A néptánc ma is része a család életének, Csenge folytatja a hagyományt, Jászberényben a Viganó Művészeti Iskolában táncol, és jövőre, középiskolásként is folytatni fogja.

Szívesen őrizzük a népszokásokat, húsvétkor a lányok tojást festenek, népviseletben várják a locsolkodókat, és én is népviseletben locsolom meg a lányokat.

A paraszti kultúra iránti érdeklődés is fontos része a család életének, a régiségek gyűjtése hosszú idő óta foglalkoztat bennünket. Nagyon sok tárgyat gyűjtötünk az évek során, amelyek a folyosót és a házunk udvarát díszítik. Ezt a gyűjteményt is folyamatosan bővítjük, és örömmel fogadjuk, ha felhívják a figyelmünket egy-egy régiségre.

A gazdag gyűjtemény részlete

És bár nem kifejezetten a hagyományörzéshez, de a múlt értékeihez tartozó veterán motorok is nagyon érdekelnek. Szerelésük alkotó munkát jelent számomra, van, hogy hosszú évek alatt hozok rendbe egy motort. Mindezek mellett, ha tehetjük, szívesen veszünk részt katonai rendezvényeken, fesztiválokon, aratóversenyeken is.

Jászboldogházán az aratóversenyen

Statisztaként egy üllői filmforgatáson

Eddigi hagyományörző útját sikeres kiállítások, előadások jelzik. A jövőre nézve milyen terveket szövöget, milyen álmai vannak?

Az évek során gyűjteményemmel egyre több felkérésnek tettem eleget, és szinte az ország egész területén tartottam állandó vagy időszakos kiállításokat, „élő” történelemórákat.

Kiállításaim témái rendszerint a Jászságból elszármazott honvédek mindennapi életét, felszerelését, fegyverzetét mutatták be.

Időszakos kiállításom volt a szolnoki és az abonyi múzeumban.

Többször tartottam községünkben is kiállításokat „Tapintható történelem” címmel, ahol volt lehetőség a diákoknak, óvodásoknak, a község lakóinak megnézni, megfogni haditechnikai gyűjteményem darabjait.

A hagyományörzés nagyon fontos számomra most is, és ez a jövőben is így lesz.

Szeretném minél több fiatallal megismertetni a múlt értékeit, továbbadni mindazt, amit én tudok, hogy ezzel is segítsen az utókor tiszteletadását.

A gyűjteményem bővítése nagyon fontos célom, minden akadályt legyőzve keresek, kutatok, gyűjtök továbbra is.

Nem titkolt célom, hogy Jászboldogházán -a Jászságban egyedülként - egy múzeumot hozzak létre, amely méltó emléket állítana a második világháborúban harcolt magyar honvédek előtt.

Attila hagyományörző munkája, haditechnikai eszközeinek gyűjteménye ma már jelentős értéket képvisel, és része Jászboldogháza Települési Értéktárának.

A megálmodott múzeum létrehozása nemes, szép terv. Kívánom, hogy mielőbb valósuljon meg, hozzon további sikereket Önnek és a családjának, és gyarapítsa Jászboldogháza kulturális értékeit.

Konkoly Béláné

Családban élni jó

Kedves Olvasóink!

A 2018-as év, a családok éve. Ezért döntött úgy a szerkesztő bizottságunk, hogy új rovatot nyitunk. Olyan családokat keressünk fel, akik közöttünk élnek családi szeretetben, békességben. Mottóul Sütő András szavait választottuk:

„E földi vándorúton ama bizonyos
hamuban sült pogácsa a család
Jó szava, szelleme, védőszentje
a mesebeli hősnek.

Aki nélküle indul, nagyobb veszedelmek
közé kerül, sebezhetőbb minden tekintetben...
Némelykor épp legutolsó menedék...
A család az, ahol zúzmara időkben
titkon ünnepelhető a titok:
az együvé tartozás tudata.”

Első alkalommal Fózér Balázst és feleségét, Ilonkát kerestem fel, akiknek minden napjait közel 50 éve figyelhetem.

Nagyon összetartó családnak ismerlek benneteket. Jól látom?

Ilonka: Mindannyian felhasználjuk azokat az emlékeket, mintákat, melyeket magunkkal hoztunk a szülői házból. Ez a kötelék táplál minket, erőt ad nekünk.

Balázs: Így van. A szülőktől, annak szüleitől, a vérünkben kaptuk az indítást. Életük példaértékű volt számukra. Négyen vagyunk testvérek, ezt láttuk, ezt visszüket tovább ki-ki a családjában. Fózér tata mondása volt: „Csak a szeretetet el ne hagyjátok!”

Ilonka: Édesapámra, Verseyi Sándorra biztos emlékszel!

Ó, igen. Az a kép van előttem, ahogyan fekete kalapjában kinn állt a kapuban. Mindenkinek köszönt, és örült, ha megálltunk néhány szóra.

Ilonka: Neki mindenre, és mindenre volt ideje, pedig sokat dolgozott. Sokat tanultunk Tőle, de nem csak mink. A mamával együtt, amikor még a tanyán éltek, a nyári szünvetben magukhoz vették a három unokát, Zolit, Ilikét és Lonát. Megtanították őket a természet szeretetére, arra a csodára, amit csak a Jóisten alkothatott. Nem volt TV, számítógép, telefon, de volt élő beszéd, mese és sok-sok ima, bölcs gondolat.

„Nem lehet megítélni senkit, mert mi is így ítéltünk.” - mondogatták, és tanították az unokákat.

Mit jelent számotokra a család?

Ilonka: Számunkra a család Isten után mindent jelent. Szeretetet, békét, egyetértést és összetartozást jóban-rosszban. A bajban is erőt ad.

Balázs: 52 éves házaspár vagyunk. Egy kis templomban, családdal együtt hálát adtunk az eltelt 50 évért. Két gyermekünk született. Zoli, aki Szolnokon a Római Katolikus Egyház fenntartásához tartozó Szent Imre Művelődési Ház vezetője. Felesége, Kati, óvónő a görög katolikus óvodában. Két lányuk van. Dóra néprajzkutató szakon végzett, most munka mellett a Gyógypedagógiai Főiskolára jár. Tanulmányai közben a Körösi Csoma Sándor program ösztöndíjasaként Bostonban és Kanadában is eltöltött hosszabb időt. Az ott élő magyar kolónia életében vett részt, elsősorban néptánc csoport vezetőjeként, de tudása legjavával szolgált a magyar közösséget (kántorizált, műsort vezetett, tanított). A magyar kolónia nagyon megszerette, így az 1956-os forradalom 60. évfordulójára is visszahívták, és az ün-

nepség megszervezésével bízták meg.

Petra Budapesten a Gazdasági Főiskolára jár és nyelvtanulás céljából egy évet Angliában volt, ahol angol nyelviskolába járt. Nővére után félét ő is eltöltött Kanadában. Most folytatja, és hamarosan befejezi a főiskolát. Nem fél a munkától. A Magyar Cserkészszövetség aktív tagja, nyáron az Erzsébet táborban élelmi-szer beszerző, vezető volt, ha kellett teherautót is vezetett.

Ilonka: Ezerrel pörögnek a Zoli lányai, értékeket képviselnek. Bárhová mentek, csak egyet kértem tőlük, ezzel engedtem őket útra: „Gyertek haza, mert a Haza, hazavár!”

Lányunk, Lona, ő is állandó mozgásban van. Könyvelőirodát vezet, többek között Bécsben is, és Győr-Sopron megyében könyvvizsgáló. Párja, Józsi, borász, aki édesapjától tanulta és örökölte a szőlőművelés szeretetét, a bor készítését. Minőségi borok előállítását tűzték ki célul, és ezért sok tapasztalatot igyekeznek összegyűjteni. Kiskörösön élnek, és nemrég megszületett kislányuk Bodza Bernadett, aki a családnak a szeme fénye. 10 hónaposan már tudja, utazni jó, a kocsiban tud legjobban aludni.

Úgy látom, az ifjú hölgy megfiatalított benneteket.

Ilonka: Valóban, újra éljük a babázás korszakát, gyakran bízzák ránk a kis Bodzát. Vagy itthon vigyázunk rá, vagy Kiskörösön.

Szeretném még megemlíteni drága testvéreimet, Mancikát és lányát, Ilikét. Mindenben együtt vagyunk, nem telik el nap, hogy ne látnánk egymást, ne segítenénk egymást. Részesei vagyunk egymás mindennapjainak, ünnepnapjainak. Vasárnaponként együtt megyünk a templomba.

Úgy ahogy szüleinktől láttuk: „A hétköznapi munkáé, de a vasárnap a Jóistené.”

Az élet során sok mindenben keresztyülmentünk, jóban-rosszban együtt voltunk. Édesanyám szava itt is elkísér:

„A Jóisten a görbe útból is egyenest tud csinálni, a bajban is erőt ad. Akármilyen bűnt benneteket, bízottak benne.”

Ez vezérel bennünket, és ezt adtuk át szeretett gyermekeinknek, családunknak is.

Ilonka, Balázs! Elgondolkodtató, szép hitvallást adtatok nekem és Olvasóinknak. Köszönöm Nektek és nagyon jó egészséget kívánok az egész Családnak!

Zrupkó Ferencné

Boldogházán itthon

Beszélgetés Farkas L. Mátéval és feleségével, Lenkével

Bajnok utcai házukban kerestem fel a fiatal házaspárt, ahol a 3 és fél éves Miksa, és a közel két éves Tilda társaságában beszélgettünk. Miksa élénken érdeklődött, a kislány pedig szégyenlősen bújt édesanyja karjaiban. A nappaliban a kandalló fénye, a pattogó szikra és a barátságos környezet biztosította a meleg otthon hangulatát.

Volt Jászboldogházához kötődésük, amikor 3 évvel ezelőtt községünket választották otthonukká?

- Volt munkatársam, Bozsó Karcsitól hallottam a település értékeiről. Hallottuk, hogy jó, nyugodt környék, a lakosság összetétele jó, a helyiek barátságosak, a közlekedés megfelelő. És a gyermekeinkre gondoltunk elsősorban a választásnál, hogy szép, biztonságos helyen nővekedjenek fel.

És a számításuk bejött?

- Tökéletesen. Érdeklődéssel azt is hallottuk, hogy Boldogháza egy zárt közösség, és nehezen fogadják be az idegent. Mi ezt nem tapasztaltuk! Sőt! Az emberek segítőkészek, nyitottak felénk.

Örülök, hogy ezt tapasztalták. Mivel az utóbbi években nagyon sok fiatal költözött községünkbe, jó ha megerősítést kap az a tény, hogy szeretettel várjuk és fogadjuk a hozzánk betelepülni vágyókat.

Olvasóinktól is hallottam, milyen jó, hogy fiatalodik Boldogháza, és ők is úgy gondolják, ezt a folyamatot nem szabadna megállítani.

Sikerült már itteni ismerősökre, barátokra találni?

- Inkább ismerősöknek mondhatjuk, ez is elsősorban a szomszédok, az óvoda révén, vagy a Baba-mama klub révén van. Barátainkkal igyekszünk tartani a szoros kapcsolatot, mert, ahogy mondják: "A barátságot ápolni kell." Egyre nehezebb a többséggel, mert őket is sokfelé vitte a sorsuk: Nyergesújfaluba, Alattyánra, a többséget Budapestre.

A hétfőgének is foglaltak, mivel szüleink, nagyszüleink szülővárosainkban, Jászapáti, illetve Jásztelken élnek.

Testvéreink is különböző helyeken élnek: Jászapáti, Kecskeméten és Budapesten, és a kapcsolattartás ügyes logisztikát igényel. De nagyon szeretünk itthon lenni,

olyan, mintha kertvárosban élnénk. Szépítgetjük, alakítgatjuk otthonunkat.

Máté: Az utóbbi időben már én is többet tudok itthon dolgoztatni, mivel változott a munkarendem Újszászon. A vasútnál forgalmi szolgálattevő vagyok már 8 éve.

A bejárás egyszerű, így a szabadidőmet jobban be tudom osztani: családra, munkára.

Lenke: Én most a kicsi lányommal vagyok idehaza. Örömmel hallottuk, hogy az önkormányzat bölcsőde indításának gondolatával is foglalkozik. A gyerekek előtt Apáti dolgoztam a Xanta Ruhaiipari Szövetkezetenél. Oda már biztosan nem megyek vissza, érettségi-vel és ruháipari technikai képzéssel keresek majd állást.

Hol és miben érzik a város hiányát?

- Semmiben. Az óvoda kitűnő, az iskola bár "kicsi", de a kevés létszám nekünk óriási előny. Nem mindegy, hogy hány gyerekkel foglalkozik a tanító, és milyen az osztály összetétele. Nem szeretnénk városban élni! Itt tiszta a levegő, ha nagyobb bevásárlást tervezünk Jászberény és Szolnok nem távolság.

Nagyon szeretünk itt lenni. Közel a játszótér, remek a strand, megvan a nyugalom, a biztonság, és ezek nekünk kisgyermekes szülőknek a legfontosabbak.

Kedves Lenke és Máté! Jó volt Önökkel beszélgetni, látni kiegyensúlyozott, boldog családi légkört.

Kívánok Önöknek nagyon sok örömet gyermekeikben, és hozzá erőt, egészséget!

Zrupkó Ferencné

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

„A kémiához is kell képzelőerő”

Szóllósi Tamara (szülei: Szűcs Klára és Szóllósi Máttyás) az elmúlt évben kapta meg a vegyészmérnöki diplomát a Debreceni Egyetemen, jelenleg pedig mesterképzésre jár. A tanulás nagyon fontos az életében, de emellett sokféle kreatív tevékenység teszi teljessé mindennapjait.

A kémia szó hallatán sokunknak a kémcsövek, színes vegyületek, bonyolult képletek sokasága jut eszünkbe. Te megtaláltad ennek a tudománynak a szépségét. Hogyan történt?

- Sokféle tantárgyat szerettem, de a matematika érdekelt legjobban, ezért a Lehel Vezér Gimnáziumban informatika tagozatra jelentkeztem. Matematika és kémia fakultációra jártam, és a tanárnőm – Berkóné Etelka néni menyje – hamar észrevette a kémia iránti érdeklődésem. Fontos szerepe volt abban, hogy nagyon megszerettem ezt a tárgyat, és ilyen irányban tanultam tovább. Nehéz megfogalmazni, miben látom a szépségét. ... Úgy gondolom, a kémia szinte körülvesz minket, életünk minden területén jelen van, az élelmiszeriparban, a műanyaggyártásban éppen úgy, mint a gyógyszergyártásban. Vonz a megfoghatatlansága, érdekel a szemmel nem látható nano részecskék világa. Egy vegyészmérnök nem laboratóriumban, kémcsövekkel dolgozik, hanem gyárakban, ahol az egész technológiai folyamatot ismernie kell. Ez a terület nagyon széleskörű ismereteket kíván, ahogy az alkalmazási területe is igen szerteágazó. Ezt nagy kihívásnak és szép feladatnak tartom.

A szakmai gyakorlatot a Béres Gyógyszergyárban töltötted. Mi-

lyennek találtad az elmélet után a valóságot?

- Nagyon pozitív tapasztalatokat szereztem a gyakorlat során. Megismerhettük a gyártás minden területét, és bármit kérdeztünk, a technológusoktól a vezetőig nagyon készségesen válaszoltak, segítettek. Sikeres állásinterjún vettem itt részt, de mondtam, hogy még tanulok. Jólesett, hogy azt mondták, nem engedik el a kezünket - vagyis számítanak ránk. Szívesen dolgoznék majd ebben a gyárban.

- Jó hallani, milyen lelkesen beszélsz választott hivatásodról. Hogyan kapcsolódik ehhez a sokféle kreatív tevékenység?

- Szerintem a kémiához is kell képzelőerő, hiszen az atomi méretek szinte felfoghatatlanok, csak elképzelni tudjuk. Én például tanulás közben rengeteget rajzolok, színezek, így könnyebben tudom megjegyezni a rengeteg tananyagot. Ez talán abból adódik, hogy volt idő, amikor grafikus szerettem volna lenni.

A kézműves dolgok iránti érdeklődés az általános iskolában kezdődött. Először fonott kulcstartókat, karkötőket készítettem, és jártam himző szakkörbe is, ahol Zrupkóné Klári néni tanított bennünket. Szerettem a gyöngyfüzést, és gobelineket is készítettem. A kézügyességet édesapámtól örökölhettem, ő készítette például a szobámban lévő szekrénysort és még nagyon sok mindent a házbán. Gyakran dolgozunk együtt, ami azt jelenti, hogy egy-egy munkadarabnál megkérdezem tőle, ebből mit lehetne készíteni, aztán csiszolok, festek, ő meg összeállítja az elképzelt alkotást.

Nagyon szépek az egyedi díszítésű, különböző alakú és méretű díszdobozok, ezek hogyan készültek?

- Volt egy „dobozos” korszakom, amikor szinte minden rokon, barátom díszdobozt kapott tőlem ajándékba. A papírból vagy fából ké-

szült dobozokat szalvátatechnikával bevontam, majd festéssel díszítettem. Nagyon sokat elajándékoztam, de nekem is maradt, ami azért fontos, mert gyűjtögető típus vagyok. Olyan fontos dolgokat őrizgetek, mint régi mozijegyek, színházjegyek, de a gimnáziumi utazási bérleteim is megvannak mind.

Más jellegű alkotó fantáziát, kreativitást igényelnek a csodálatos kuglófok, kelt tésták, különleges sütemények.

- Nagyon szeretek süteményeket készíteni. Ehhez fontos, hogy egyedül legyek a konyhában, így készült az első muffin, aztán a sajttorta, majd sokféle különleges édesség. Szeretek kísérletezni, van türelmem akár két órát várni, míg megkel a tészta, és mindig pontosan betartom a receptek előírásait. Már hagyomány, hogy karácsonyestére én készítem az ünnepi kuglófot és a mézeskalácsot is, amit gyöngyökkel, színes kellékekkel díszítek. Teljesen kikapcsol a sütés, és jólesik, ahogy megcsodálják, majd jóízűen elfogyasztják a süteményeimet. A rétes az, amit mindig édesanyámmal együtt készítünk.

A kertetekből átsétáltunk a szomszéd telken lévő kis házba, amit szüleid nagyon szépen felújítottak. Ez a Te birodalmad, ahová belépve azonnal feltűnik a kezéd nyomát jelző számos kedves ötlet, egyedi alkotás. A Singer varrógép és a szétszórta heverő szabásminták pedig a legújabb szenvedélyről árulkodnak...

- Tavaly kezdődött az új hobbi, a varrás. Korábban is varrtam, de csak kézzel, kicsi koromban például Mamával a babáimnak varrtunk

Karácsonyi asztali dísz

ruhákat. Egy hirdetest olvasva jelentkeztem varrótanfolyamra Jászberénybe, és vasárnaponként itt ismerkedtem a szabás-varrással. Az alapoktól, az anyag és cérna megválasztásától a ruha elkészítéséig mindent elsajátíthattunk. Nagyon megszerettem, azóta sokat varrok, ez is teljesen kikapcsol, és nagy öröm, ha elkészül egy-egy munka. Jó érzés, hogy ha ránézek, ismerem a készítés minden mozzanatát - a kis hibákat is, amit más nem lát, de attól lesz egyedi egy-egy darab. Szívesen varrok díspárnákat, szeretem, hogy itt teljesen szabadon lehet alkotni. Most fogtam az eddigi legnagyobb munkába: a Burda divatlap szabásmintája alapján tavaszikabátot varrok magamnak.

Nagymamád 80. születésnapjára nagyon szép, fényképes családfa készült a Gazsi családról. Te pedig édesanyáddal lelkesen kutatod a Szűcs család történetét. Ez hogyan kezdődött?

- 2003-ban volt az első Szűcs-találkozó, amit azóta többször megrendeztek. Nagy élmény volt sosem látott rokonokkal találkozni, hallgatni a régi történeteket. Mesélték például, hogy Mária Teréziától kaptak földet, vagyis az ősök részt vettek a redemptióban. A kutatásban sokat segített egy 103 éves rokon és egy Pesten élő 96 éves bácsi, aki az anyakönyveket kutatta. Nagy kin-

A készülő kabátban a varrógéppel

Sokoldalú érdeklődésed látva azt hiszem, soha nem unatkozol. Ha éppen nem tanulsz és nem kreatívkodsz, mit csinálsz szívesen?

- Ha „nincs mit csinálni”, akkor olvasok. Az általános iskolában rengeteget olvastam, ma már kevesebbet, de örülök, ha könyvet kapok ajándékba. Januárban, a hét sikeres

- Szeretek itthon lenni, hiszen innen indultam, ez a szülőfalum, és a családkutatás során is azt éreztem, milyen sok szállal kötődik ide a családkunk. Ami hiányzik, ha magamból indulok ki, a munkalehetőség fiatalok számára, hiszen ha elvégzem az egyetemet, itthon biztosan nem találok munkát. Jó lenne még a fiataloknak olyan szórakozóhely, ahol szívesen összejönnek, találkozhatnak, mert így a baráti társaságok kicsit elszigetelődve keresik a lehetőségeket az együttlétre.

Jó érzés hallani, mennyi minden érdekel, milyen tartalmasan telnek a mindennapjaid. Mi az, amit igazán szeretnél az elkövetkező években?

- Szeretném megtalálni az utam, jó lenne még több mindent kipróbálni. Szeretnék majd olyan munkahelyet, ahol ki tudok teljesedni, ahol valóban azt csinálhatom, amit igazán szeretek. Fontosnak tartom a belső utazást is, ezért a nagy álmom, megcsinálni az El Caminót! Egyik barátnőm megtette, azt mondja, csodálatos élmény volt. Szerintem ennél nagyobb ajándékot nem is lehetne kapni a diploma mellé.

Díspárnák a felújított szennyesládán

cset jelent az a régi iratcsomó, ami egészen az 1800-as évek elejétől őrzi őseink emlékét. Már többször elolvastam a megsárgult régi iratokat, közben egyre többet megtudtam a család tagjairól. Az internet is nagy segítség, így az 1700-as évekig sikerült visszavezetni a család történetét. Folytatjuk a kutatást, ha például temetőben járunk, feljegyezzük a síremlékek adatait, fotókat készítünk, próbáljuk kiegészíteni a hiányzó adatokat, reméljük, hogy ez a családfa is összeáll majd.

vizsgám letételére kaptam meg Fábrián Janka háromkötetes művét, ami nagy örömet jelentett. Szívesen találkozom a barátnőkkel, beszélgetünk, moziba járunk. Szeretek az angol nyelvet, és gyakran nézem angolul a filmeket, mert így többet adnak, jobban kifejezik a mondánivalót. Kedves időtöltésem még kis kedvencemmel, a selymes szőrű tarka cicával való játék – azt sem bánom, ha megharap időnként...

Bár csak kevés időt töltesz idehaza, milyennek látod a szülőfalut?

Kedves Tamara, szeretettel gratulálok a diplomádhoz, és ahhoz a sokoldalúsághoz, amibe most kicsit betekintheztem. Egy Kosztolányi Dezsőtől kölcsönzött idézettel kívánom, hogy valósítsd meg álmaidat, érd el mindazt, amit szeretnél: "A tudomány izgalmas kaland. Ajtókat nyitogatunk, keressük az igazságot, s egyszerre ott van előttünk, mint mesebeli kincs, a maga kézzelfogható, tiündöklő valóságában."

Papp Izabella

„Én iskolám, köszönöm most neked...”

Ady Endre örökbecsű gondolatai sokunk szívét megdobogtatják, hiszen iskolás éveink emléke mindig velünk marad, és meghatározó lesz életünkben.

Ahogy telnek az évek, és távolodik a gyermekkor, talán még erősebbé válik előttünk kedves tanáraink, osztálytársaink képe, az iskolában eltöltött minden napok emléke.

Dr. Pap Bélánéval – Marikával - általános iskolás éveinket együtt töltöttük, osztálytársak, néha még padtársak is voltunk. És mivel mindketten a Kossuth utcában nőttünk fel, már akkor is legtöbbször együtt tettük meg az iskolába vezető utat.

Sok év elteltével ugyanez történt velünk, csak már pedagógusként léptünk be az iskola kapuján.

Marikával korábban is nagyon sokszor felelevenítettük egykori iskolás emlékeinket, tesszük ezt most rendhagyó módon, a Boldogházi Hírek lapjain.

Alsós éveinket a központi iskolában kezdtük. A régi épület berendezése, az iskolaudvar képe ma is előttem van, hangulata, a hozzáfűződő emlékek ma is kísérek.

Iskolás életünk első napján Berkó Imréné Etelka biztató mosolya, kedves arca fogadott bennünket, apró gyerekeket, és elindított az akkor számunkra nehéznek tűnő, de nagyon sok kincset rejtgető úton.

Marika: Akkoriban még nem működött községünkben óvoda, így mi először kerültünk nagyobb közösségbe. Ott ismertük meg egymást, és bizony-bizony szorongva ültünk be az iskolapadba.

Nekem is megmaradt az emlékeimben osztálytermünk képe a táblával, padokkal, a mostanitól nagyon eltérő olajos padlóval és a régi nagy vaskályhával. A meleget és a tanterem tisztaságát Bajor Istvánné Boriska néninek köszönhattuk, akinek a legkisebb fia, Laci osztálytársunk volt.

Igen, mindig nagyon szép tiszta terem fogadott, Boriska néni a nehéz körülmények ellenére mindent megtett ennek érdekében.

És ahogy teltek a napok, Etelka minden nehézségen átsegítő támogatása is velünk volt, egyre könnyebb szívvel, egyre szívesebben ültünk be a padba, és igazodtunk az iskola rendjéhez, szabályaihoz.

Emlékszem a taneszközreinkre is, nagyon szép új tankönyveink voltak, örömmel forgattuk őket.

Marika: Én még a mai napig őrzöm az első osztályos olvasókönyvem, amiből megismertem a betűket, és megtanultam olvasni.

Amikor az unokám elsős lesz, nagyon szeretném megmutatni neki féltve őrzött kincsemet.

Alsós éveinkben a tanítóink évente változtak, nem volt „kisfelmenő” meg „nagyfelmenő” rendszer.

Marika: Igen, minden évben új tanító nénivel, bácsival kellett megismerkednünk. Ez nem volt jó, mikorra megszoktunk, megszerettünk valakit, már el is köszöntünk tőle.

Az iskola rendjéhez hozzátartozott, hogy a szüneteket az udvaron töltöttük, és engedély nélkül nem hagyhat-

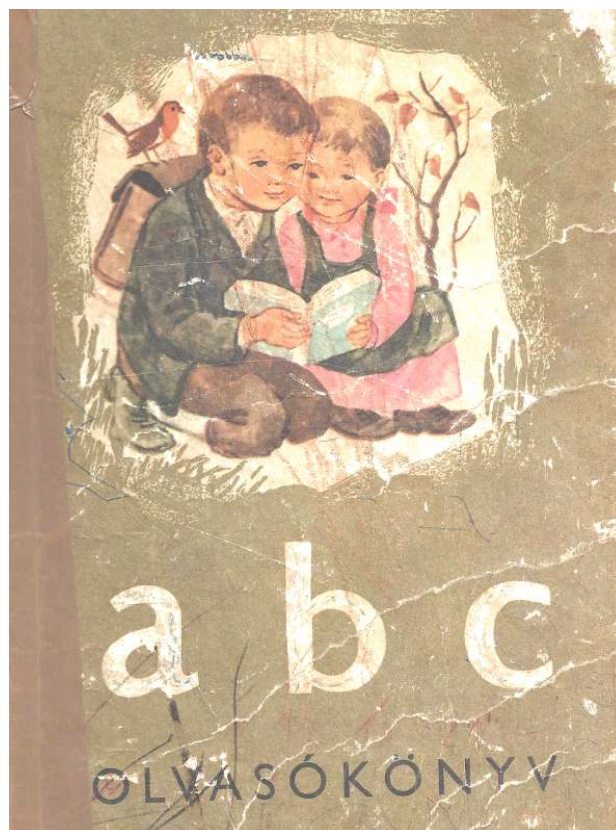

tuk el. A csengőszó után sorakoznunk kellett, és a nevelővel együtt vonultunk be a terembe.

Egyenruhánk az iskolaköpeny volt, így napi öltözkünk nem követhette a divatot.

A nagy létszámú osztályunkban bizony szükség volt a fegyelmezésre. Amikor hallgattuk a tanító néni magyarázatát, hátratett kézzel ültünk a padban, ha meg valami rosszat csináltunk, favonalzóval körmöst kaptunk.

Egyszer én is kaptam körmöst, és ez örökre emlékezetes maradt számomra. Az történt, hogy a mártogatós tollal nagyon nehéz volt írni, és véletlenül egy „paca” került a füzetlapomra. Ez elcsúfította az egész oldalt, ami természetesen nagyon bántott engem, és még ezt tetézte életem első és egyetlen körmöse.

Marika első osztályos könyve

Nagyon megérintett téged ez a dolog, hiszen te írtál a legszebben közülünk. Emlékszem, hazafelé egész úton ezt tárgyaltuk, és azóta is beszélgetéseink alkalmával mindig emlegeted.

Viszont a gyöngybetűid megmaradtak, és ahogyan gyerekkorunkban, most is a legszebben írsz.

Emlékezetes számomra a 3. tanévünk, Kiss Gyuláné Tóth Erzsike volt az osztályfőnökünk. Odaadó kedvese, segítőkészsége már akkor megfogott, mindig mindenben megtalálta velünk a hangot, nagyon szerettük őt.

Talán év vége lehetett, nagyon sok virágot kapott az osztályunktól, mi segítettünk neki, és tengernyi virággal a kezünkben kísértük végig az utcákon, egészen a Petőfi utcai lakásáig.

Marika: Erről az évről osztályképünk is van, ha ránézek a képre, vagy valahol találkozom Erzsikével, ma is ugyanolyan kedvesnek, mosolygósnak látom őt.

Ezekben az években épült a kisiskola, ahol újabb két tanterem fogadta a diákokat. Mi negyedikesekként élvezhettük az új iskola nyújtotta lehetőséget.

Marika: Örömmel jöttünk a szép új iskolába, ami ráadásul a mi utcánk, a Kossuth utca végén volt.

Ebben az évben tanév végén jó tanulmányi eredményemért kaptam a Kincskereső kisködmön című könyvet. Később tanítói munkám során minden negyedikes osztályomnak büszkén mutattam, és ezt használtam fel a történetek feldolgozásához.

Én is féltve őrzöm a jutalomkönyveket, mindegyik egy-egy kincset jelentett számomra, és inspirált a következő évi munkára.

Ma már úgy tűnik, ezek az évek gyorsan elszaladtak. A felső tagozattal új korszak kezdődött számunkra, nagyobbak voltunk, érdeklődési körünk egyre tágult, kezdtük más szemmel nézni a világot.

A két iskola négy tantermében kb. 250 diák tanult, így szükség volt a délelőtti és délutáni, úgynevezett váltó tanításra.

Ha délutános volt az osztályunk, késő őszi és téli időszakban sokszor sötétedés után indultunk haza, de még így is úton-útfélen megálltunk, mindig megbeszéltük az aznap történeteket, és persze nagylányokként már sok minden más is érdekelt bennünket.

Marika: Tanítóink, tanáraink többsége Boldogházán élt, erre a pedagóguslakások adtak lehetőséget. Néha Jászberényből jártak, volt, aki sok évet töltött el így.

Kevesebb szaktanárunk volt, de tanáraink lelkesedése ezt ellensúlyozta.

Mivel a központi és a kisiskolában folyt a tanítás, a nevelőknek ingázni kellett a két iskola között, és a rövidebb-hosszabb szünetekben át kellett érniük egyik iskolából a másikba. Ez azzal járt, hogy időnként késve kezdtük az órát, amit mi, gyerekek természetesen nagyon élveztünk.

És ha nagy hó volt –ez akkoriban nem volt ritka– az átjutás még nehezebbé vált, ez már igazi ajándék volt nekünk.

Felső tagozatban a mai technikaóra neve gyakorlati foglalkozás volt. Emlékszem, nagyon szerettük ezeket az órákat, különös hangulata volt akár kinti munkát végeztünk, akár valamilyen „lányos” dolgot tanul-

Marika: Iskolánk gyakorlókertje a Rákóczi utca és Deák Ferenc utca sarkán volt, itt nagyon szerettünk dolgozni, ültettünk, kapáltunk, locsoltunk. Csoportokra osztva még nyári szünetekben is gondoznunk kellett a kertet, és ez egyáltalán nem volt ellenünkre. Volt ott egy kis épület is, ahol télen a fiúk dolgoztak, fűrtak-faragtak.

Ezalatt mi, lányok a régi iskola udvarán lévő politechnika teremben tanultunk kötni, horgolni, szabunk, varrtunk, még főztünk is.

Marika: És ezeket az órákat nagyon élveztük, sálát kötöttünk, különböző kis terítőket horgoltunk, kötényt varrtunk, és közben jókat beszélgettünk, sokat nevtünk. Lehetőségünk volt arra is, hogy az elkezdett munkát délután ugyanitt folytassuk, amit örömmel tettünk.

De készítettünk anyák napi ajándékokat is, lepréselt virággal díszített szívet, képeslapokból dobozt.

A főzési ismereteinket még kamatoztattuk is, amikor az osztálybéli szűkebb baráti körünkkel minden főzési kellékkel felszerelve kerékpártúrát szerveztünk...

Marika: és a nagyszüleim tanyájának helyére mentünk, ahol paprikás krumplit főztünk. A Besenyi-tanya közvetlenül az Imrédy út mellett volt, és nagyon szép emlékeket őrzök az ott töltött évekről. Amikor kirándultunk oda, a fák, bokrok még megvoltak, és öröm volt megmutatni nektek azokat a helyeket, ahol kisgyerekként sokat játszottam.

Nagyon szép napot töltöttünk ott, és ha arra járok, szinte látom magam előtt a régi kis csapatunkat.

És ugyanígy előttem van az a kép is, ahogyan színpadi fellépésünkre készültünk...

Marika: Emlékszem én is, Menyhárt János bácsi és Marika néni rendezésében több osztály tanulóinak részvételével előadtuk a Csipkerózsikát.

János bácsi nagyon szép díszletet festett. Ez a díszlet és az előadás is nagy sikert aratott nemcsak a szülők és az iskolatársak, hanem a falu lakói előtt is.

Az utolsó általános iskolai évünkre várakozással készültünk, hiszen pályaválasztás előtt álltunk, és előzőleg a tantestületben is sok változás történt.

Izgalommal vártuk új osztályfőnökünk érkezését, aztán megismertük Bazsó Ernő tanár bácsit, aki megértéssel, szeretettel fordult felénk, és nagy létszámú, sokat próbált osztályunk igazodott az elvárásaihoz, Ernő rendszeretete, határozottsága sok mindent helyretett az osztályunkban.

Ernő és felesége, Erzsike érkezésével sok tantárgyunk szaktanár kezébe került. Emlékszem Ernő gyakorlatias magyarázataira, még a lányok érdeklődését is sikerült felkeltenie a matematika és fizika iránt. Erzsike biológia-, földrajz- és kémiaórái pedig a természet titkait, környezetünk szépségeit tárták fel előttünk.

Később évek múlva, már kollégákként iránymutató segítségüket mindig érezhettük, és tanították a gyerekeinket is.

Marika: Bizony szükség volt az ő erős kezére, mert ekkorra már nagylányoknak, nagyfiúknak éreztük magunkat, így a csibészégek mindennaposak voltak. Összetartó közösségünket bizonyította, hogy a fiúk által kezdeményezett huncutságokban mi, lányok is aktívan részt vettünk. Ennek ellenére tudtuk a kötelességünket, és Ernő igazságosan rendezte el a csínytevéseinket is,

ugyanakkor az elvégzett munkánkat is értékelte. És ekkorra már látványosan csökkent a fekete pontok száma is.

Ki gondolta akkor, hogy a szigorú tanár bácsinak egyszer a kollégái leszünk.

És az én fiaimat nemcsak tanította, hanem mindkettőjüknek 4-4 évig osztályfőnöke is volt. Úgy érzem, ahogyan engem is, őket is a józan gondolkodásra nevelte.

Felső éveinkhez fűződnek az őszi betakarítási munkák is, amelyeket a termelőségvetkezet Portelekhez közeli földjein végeztünk, és az a néhány nap mindig jó buli volt, szinte felért egy-egy kirándulással.

Marika: Emlékszel a paprika és paradicsomszedésekre? Osztályonként versenyeztünk, hogy ki tud többet szedni. Nagyon komolyan vettük a versenyt, a már megtelt ládák mellé örököt állítottunk, mert ha nem figyeltünk, a lustább csapatok a mi ládáink megszerzésével pótolták a lemaradásukat.

A munkák szünetében pedig pikniket rendeztünk az otthonról hozott finom ételekből.

Persze a paradicsomsaták sem maradtak el, az első repülő paradicsomot minden irányból követte a többi, aminek nyomát időnként a ruhánkon viseltük.

És amikor a fiúk észrevették, hogy félünk a békáktól, a paradicsomokkal együtt repültek felénk a békák is, mi pedig futva menekültünk, amerre tudtunk.

Ez az iskolai program a munkára nevelés része volt, nem viselt meg bennünket, sőt nagyon is élveztük.

Kedves emléke ezeknek az éveknek az úttörőélet is. Egy-egy osztály alkotott egy rajt, a rajokat pedig őrökre osztottuk. Rajonként, őrönként sok feladatunk volt, a versenyekre, rendezvényekre készülődés még erősebben összekötött bennünket, közösségformáló ereje volt.

Marika: Mindegy, hogy hogyan neveztük, a lényeg az együtt eltöltött idő volt és a sok program, amiket nagyon élveztünk.

Úttörőcsapatunkat Hortiné Herczeg Ildikó vezette, Jászberényből járt ki, vezetésével minden községi rendezvényen részt vettünk. Lelkesedése magával ragadott, együtt énekeltünk, táncoltunk, érdekes programokat szerveztünk.

A formai kereteket be kellett tartanunk, a rajoknak, őröknek naplót kellett vezetni, zászlót is készítettünk, amit himzéssel díszítettünk.

Emlékszem a tisztségekre is, te a mi osztályunkban a lányok őravezetője voltál, én pedig az őr krónikása voltam.

De voltam őravezetője alsó tagozatos gyerekeknek is. Még ma is őrök egy őrsi foglalkozáson készült képet

Marika Erős Macuskáék őrseivel

Erős Macuskáékról. Nagyon jól éreztem magam velük, öröm volt látni, hogy élvezik a tőlem tanult játékokat.

Milyen érdekes, hogy már akkor is a kisebbekhez húzott a szívem. Vajon így alapoztunk: én a tanító néni életre, te pedig a nagyokkal való foglalkozásra?

A sok élmény, amit akkor szereztünk, bizonyára befolyásolta a pályaválasztásunkat.

A nyári táborok is nagy élményt jelentettek, nekem a városlódi tábor emléke maradt meg legjobban.

Nagyon szívesen emlékszem a németországi csereüdlésre is. A nyelv gyakorlása mellett sok szép kiránduló helyen jártunk, és megismertedtünk egy más kultúra apró részleteivel is. A kinn töltött napok után pedig mi láttuk vendégül a német gyerekeket.

Marika: Több közös program volt velük az utcánkban, amit a német gyerekek is élveztek.

A Kossuth utca egyébként is népszerű volt a gyerekek számára, a falu távolabbi pontjairól és különböző korosztályokból jöttek ide gyerekek.

Törzshelyünk volt az utca végén lévő kiserdő, nagyon szeretünk ott játszani, beszélgetni, „bandázni”.

Még kisebbek voltunk, a kedvenc játékunk az „iskolás” volt.

Marika: Igen, elosztottuk egymás között a tantárgyakat, naplót vezettünk, és megtartottuk az órákat.

Nagyon komolyan vettük ezt a játékot, és minden percét élveztük.

Ezt az is bizonyítja, hogy a játszótársak közül négyen - Menyhárt Gabi, Nagy Márti, te és én - a pedagóguspályát választottuk, ti hárman a tanítói munkát, én pedig a felső tagozatos tanítást.

Mindannyian a pályán maradtunk, az évek során végigkísért bennünket tanítványaink szeretete, és sok szép emléket gyűjtöttünk.

Marika: És ha újra kezdeném, én ugyanezt a pályát választanám.

A sok-sok élmény felidézése után, amit talán soha nem fogunk megunni, milyen gyermekkor, iskolai éveket kívánhatnánk az unokáinknak?

Marika: Egy jó közösségben hivatásszerető pedagógusokkal megalapozott tudást szerezenek, és boldog gyermekkoruk legyen. Ha majd valamikor ők is mesélnek a saját élményeikről, a sok szép emlék közül nehezen tudjanak válogatni, mint ahogyan ezt most mi tettük. Annyi szép élményük legyen, mint nekünk volt, amelynek most csak egy-egy töredékét elevenítettük fel.

Bízunk benne, hogy így lesz!

Legyen gondtalan, vidám gyermekkoruk, hiszen így válnak kiegyensúlyozott, szerető szívű felnőttekké.

És útravalóul ajánljuk nekik és velük együtt minden gyerekeknek Király Imre szép gondolatát:

„Az álmaidra vigyázz!

S őrizd meg friss tej ízét a gyermekkorodnak.

...

Mert kell néha pár bolyhos emlék,

Szótöredék, villanó mondatfoslány,

Hogy megtaláld elhagyott gyermekarcod,

S magadból egy darabot visszahozzál.”

Jászberény az 1848/49-es forradalom és szabadságharc idején

170 évvel ezelőtt, 1848 március 15-én Pesten győzött a forradalom, amely a polgári átalakulás és nemzeti függetlenség jelszavaival egyesíteni tudta a nemzetet. Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc történelmünk máig legszebb, legdicsőbb fejezete. Hősei köré legendák szövődtek, s emléke az elnyomatások idején is jelentős szerepet játszott a nemzeti tudat megőrzésében.

A Jászság és Jászberény lakói is komoly áldozatokat hoztak a magyar szabadságért. Boldogháza ebben az időben még jórészt pusztaság volt, későbbi lakosai Jászberényben éltek meg a történelemformáló idők. Sokan közülük a jászkun alakulatokkal indultak a haza védelmére, a hátszág lakói pedig anyagiakkal, terményekkel, kötszerekkel és sebesültek ápolásával segítettek a hazáért harcolókat.

A pesti forradalom hírért – ami a korabeli postai viszonyok miatt

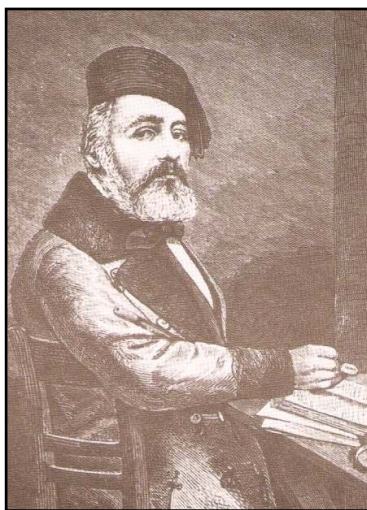
Szentkirályi Mór jászkun főkapitány

március 18-án érkezett Jászberénybe - nagy lelkesedéssel fogadták a helyiek. A középületeket kivilágították, és nemzeti zászlóval díszítették. Lelkes hangulatú népgyűlésen döntöttek a pesti 12 pont elfogadásáról és a nemzeti őrsereg megalakításáról. Április 4-én ősi szokás szerint a szabad ég alatt a Jászkun Kerület rendkívüli közgyűlést tartott, ahol kifejezték a forradalom céljaival való azonosulást, visszahívták az országgyűlési követeket, és határoztak a gyűlölt főkapitány eltávolításáról. Nagy örömmel fogadták a nádor döntését, amikor helyette a jászkunok körében igen népszerű *Szentkirályi Mórt* nevezte ki főkapitánnyá.

Az áprilisi törvények rendelkez-

tek az országgyűlés évenkénti összehívásáról. Az első népképviselői választáson a jászberényi választókerületben *Illéssy Jánost*, választották képviselővé. A július 2-ára összehívott országgyűlés nehéz helyzetben ülésezett, a nemzetiségi mozgalmak egyre súlyosabban fenyegették a forradalom eredményeit. Kossuth 200 ezer katonára és 42 milliós hitel megajánlását kérte a védelemhez. A képviselőház lelkes hangulatban megszavazta, s ekkor hangzott el tőle a szállóigévé vált mondat: „*Leborulok a nemzet nagysága előtt.*”

A jászok és kunok kezdtől csatlakoztak a szabadságküzdelmekhez. A két kiváltságos népcsoport egy törvényhatóságot alkotva együtt vett részt a katonai állításban, majd később a harcokban is. Jelentős számú nemzetőrt állítottak ki, s az újonnan szervezett honvédségbe is küldtek csapato-

Illéssy János országgyűlés képviselő

kat. A lovas hagyományokkal rendelkező jászkunok számára nagy büszkeséget jelentett, hogy kiállíthatták a *Lehel huszárezredet*, amely sok csatában harcolt vitézül. A Lehel huszárok öt százada nem tette le a fegyvert Világosnál, a katonák közül sokan azzal együtt tértek haza. Az ezred egyik zászla-

ját 1849 után többen is rejtegették, s ma a Jász Múzeum őrzi.

A hazaszeretet megrendítően szép példája volt a Nádor huszárok hazatérése, akik Kossuth hívására Csehországból indultak a haza védelmére. A veszélyes út során az üldözőkkel vívott harcokban sokan életüket veszítették, mások fogságba estek. A 650 főből mindössze 265-en érkeztek haza. Ez volt a szabadságharc legbátrabb és egyben legragikusabb vállalkozása. Az ezred a jászkunokkal kiegészítve a későbbi harcokban nagy bátorsággal vett részt.

1848 nyarán a szerbek által veszélyeztetett Délvidéken harcolt a jászkunok 2500 fős katonasága. Szeptemberben Jellačić támadása miatt Kossuth alföldi toborzókörútján hívta a vidék népét a haza védelmére. A jászkunoknak két gyalogos zászlóaljuk is alakult: a 24-es fehérpipkás honvéd gyalogzászlóalj és a 65. számú zászlóalj.

A magyar sereg szeptember 29-én Pákozdnál aratta az első győzelmét. Ezt követte október 7-én az ozorai diadal, amelynek Görgei vezetésével a jászsági önkéntesek is részesei voltak.

A bécsi udvar látva a magyar hadsereg sikereit, Jellačić-ot Magyarország teljhatalmú biztosává

Lehel huszár

Nádor huszár

nevezte ki, az országgyűlést fel-oszlatta, és kihirdette a hadiállapotot. Szeptember 11-én lemondott a kormány, az országot az Országos Honvédelmi Bizottmány kormányozta, és szervezte a haza védelmét.

Bécsben lemondatták V. Ferdinándot, és a 18 éves Ferenc József került a trónra. Az új uralkodó 150 ezer főt meghaladó osztrák sereggel indult a szabadságharc leverésére, amellyel alig százezernyi rosszul felszerelt magyar sereg állt szemben. Ellenséges csapatok zárták körül a Jászságot és Jászberényt is.

Kossuth január 11-én végső ellenállásra szólította a jászkunokat: „A Tisza népe a szabad jászkunokkal, kik még szolgák nem voltak soha, meg fogja tudni tartani, mit őseik szereztek, nem fogják megengedni, hogy német zsarnokság igába verje a Tisza zsarnok földjét, nem fogják elveszíteni azon szent

szabadságot, melyért őseik vérüket ontották.”

A jászok és kunok valóban hősiiesen harcoltak a különböző hadszíntereken. A Lehel huszárok 1849. január 22-én részt vettek a győztes szolnoki ütközetben, és a tavaszi hadjárat során a tápióbicskei és isaszegi csatáiban is bizonyították bátorságukat. A sebesült katonákat Jászberényben, az iskolákban berendezett kórházakban ápolták. A váci csatában és Komárom várának felszabadításában is hősiiesen harcoltak a jászkunok, akik részt vettek Buda visszafoglalásában is. Görgey dicsérettel szólt róluk hadijelentésében.

A tavaszi hadjárat idején Jászberény volt „a szabadságharc fővárosa.” 1849. április 2. és 6. között itt volt a főserg főhadiszállása és az Országos Honvédelmi Bizottmány székhelye, itt találkozott Kossuth Lajos, Görgey Artúr, Damjanich János, Aulich Lajos, Leiningen-Westerburg Károly és a főserg szinte valamennyi vezetője. Kossuth április 3-tól 5-ig tartózkodott Jászberényben, ahol megcsodálta a híres Lehel kürtöt. Április 3-án a városba érkezett a szabadságharc hadseregének III. hadteste, valamint az I. hadtest nagyobbik része. Így április 4-én mintegy 23.000 magyar honvéd indult el Jászberényből Nagykáta irányába a tápióbicskei csataterre.

Április 14-én a debreceni országgyűlés kimondta a Habsburg-ház trónfosztását, amit a jászkunok is lelkesen fogadtak. „Mi jászkunok elválaszthatatlanul keblünkbe zártuk a függetlenséget és ünnepélyesen kinyilatkoztatjuk Ön előtt kormányzó úr, hogy szívünk utolsó csepp vérét is a védelemre szánjuk.” - írták Kossuthnak.

A tavaszi hadjárat sikerei láttán

Ferenc József I. Miklós orosz cártól kért segítséget, és 1849. június közepén 200 ezer főnyi orosz sereg indult Magyarországra. Az orosz és osztrák haderő együttes fellépése nyomán reménytelenné váló helyzetben Görgey 1849. augusztus 13-án Világosnál letette a fegyvert.

A Lehel huszárezred 2. osztálya Komáromban csak október 2-án tette le a fegyvert. Rédey István így írja le a megrendítő jelenetet: „Klapka délután 4 órakor jött a táborba. A harcvonalba állított zászlóaljok puskáikkal tisztelegtek és a zenekar elkezdte a Rákóczi-indulót játszani. Klapka végignyargalt a csapatok előtt, majd megállt középen, és arra szólította fel a katonáit, hogy sorsukban nyugodjanak meg. Ezután „Lábhoz!” és „Imához!” vezényeltek, miközben hallatszott a sereg zokogása.”

A szabadságharcot véres megtorlás követte Magyarországon. 1849. október 6-án kivégezték a 13 tábornokot, Pesten agyonlőtték az első felelős kormány miniszterelnökét, Batthyány Lajost. Illéssy Jánost halálra ítélték, amit később várfogságra enyhítettek. Számos jászsági tisztre, közkatonára várt súlyos börtönbüntetés. A volt honvédeknek a kiterjedt tanyavilág, a Hajta mocsarai, nádasok és erdők nyújtottak védelmet, búvóhelyet.

*

Jászberény méltó módon őrzi a forradalom és szabadságharc hőseinek emlékét. 1870-ben felavatták a honvédemlékművet, a Fehértói temetőben emlékoszlop őrzi a tápióbicskei és isaszegi csatában elesettek emlékét. A szabadságharc történetében különösen meghatározó a gyermekhősök részvétele, akik sokszor az iskola padjaiból indultak a szeretett haza védelmére a Jászságból is. Tiszteletükre emléktáblát avattak. Április 3-án, a Város Napján lovas és gyalogos hagyományörzők korhű öltözetben idézik fel a tavaszi hadjárat dicső napjait.

A szabadságharc résztvevői – a tábornokoktól a közkatonákig – valamennyien példaképek lehetnek. Gracza György, a szabadságharc történetírója így fogalmaz: „Megtanuljuk tőlük, hogy csak az a nemzet pusztul el, amely élni nem akar. Megtanuljuk tőlük, hogy a magyar nép, ha összetartó, előbb-utóbb diadalmaskodik minden akadályon. Megtanuljuk tőlük, hogy haza és szabadság nélkül nincs élet.”

Papp Izabella

Régen volt — hogy is volt?

Libakeltetéstől az értékesítésig

– Sziliczei Zoltánné emlékei

Gyermekkoromat túl a Tápión töltöttem szüleimmel és testvéreimmel, Arankával és Lászlóval. Tanyán laktunk, földműveléssel, jószág tartással foglalkoztunk. Mindig volt libánk. Ahogy most visszagondoltam, szinte az egész évet végigkísérte a libákkal kapcsolatos tennivaló...

Libakeltetés

A liba tavasszal ült el, március, április volt a libakeltetés ideje. Anyám mindig keltetett kislibát, volt, hogy három lúd is ült. Az istállóban jó helyük volt, szalmát

tettünk a puttony kasba, abban fészkelte. Nem járt le a tojásról, csak enni, meg inni, addig betakartuk a fészket, hogy a tojás melegen maradjon. Három hét, vagyis 21 nap alatt keltek ki a kislibák. Egy tojó alá 12-15 tojás fért, ami többnyire ki is kelt, így egyszerre 40-50 kisliba is totyogott az anyja körül. Nem csak az istállóban, hanem a szobában is keltettünk. A kanapé alá 2-3 kas is befért, ott ült a lúd. A kanapéra terítettünk egy pokrócot, és így nem zavarta, hogy odaülünk, nem csipkedte meg a lábunkat.

Legeltetés

A kislibák nagyon szerették az apróra vágott, kukoricadarával összekevert saláta- és répalevelet. Amikor már nagyobbak voltak, ki kellett őket hajtani a Tápióra (amit akkor kanálisnak hívtunk, mert még kis medre volt) fürdetni és legeltetni a gyepre. Vigyázni kellett, hogy ne menjen a vetésbe. Nem lett volna ugyan baja tőle, de kárt csinált volna a vetésben, nem termett volna semmi. Én is, mint sok más tanyasi gyerek, sok libát meg birkát őriztem. Legeltetés közben, hogy ne teljen haszontalanul az idő, elfoglaltam magam. Nagyon szerettem kézimunkázni, sok szép csipketerítőt, függönyt, szekrénycsíkot meghorgoltam.

Kopasztás (tépés)

Az első kopasztás (tépés) a kikeléstől számított 10 hét múlva történt. Ekkorra érett be a liba tolla, a következő pedig innen számítva 6 hétre, majd ismét 6 hét múlva – összesen háromszor kopasztottunk. Ilyenkor szinte lecsupaszítottuk a libát, tépés közben látszott, hogy már jön az új tolla. Ha nem kopasztottuk volna időben, elszórta volna a tollát. A toll akkoriban nagy értéknek számított, hiszen abból készült a lányoknak a stafiring:

a pehelyből a pehelypaplan, a rendes tollból pedig a párna és a dunna. Kopasztáskor külön kosárba gyűjtöttük a pelyhet és külön a tollat, amit aztán egy-egy használt cihába tettünk, és szellős helyre felakasztottuk száradni.

Libatömés

Az utolsó kopasztás után 4 héttel a libákat be lehetett fogni hizlalni. Mire bejöttek a hidegek, betollasodtak, tollatlan libát ugyanis nem lehet tömni. Ekkor már ősz volt, úgy november végére híztak meg a libák a töméstől. Egy hónapig tömtünk, Aranka és én, ketten. Ez úgy történt, hogy a tömésre szánt libák ketrecben voltak, 10-12 liba egy helyen. Közéjük ültünk egy összekötött szalmacsomóra. Naponta kétszer, reggel és este végeztük ezt a munkát viharlámpa fényénél. A reggeli töméshez a kukoricát még előző este beáztattuk langyos vízbe, az esti töméshez pedig reggel. Töméskor egy kis zsírt is tettünk a kukoricára, hogy jobban csúszson. Addig tömtük a libát, míg tele nem lett a begye. Fontos művelet volt, hogy minden tömés után egy vödör vizet tettünk be a libák közé, amibe egy marék sárgaföldet tettünk, ettől lett a liba mája szép sárga. A tanyánk körül nem volt sárgaföld, csak a tápiói iskola környékén jutottunk hozzá. Mindenki onnan vitte még tapasztáshoz is.

Értékesítés

A libák november végére, karácsonyra meghíztak, lehetett vinni őket a piacra. (Érdekesség: libavágáskor meghagytunk egy-egy szárnyvéget szárazon tollastól, ami szép tiszta volt, abból lett a tollseprű. Azzal söpörtük le a kemencében frissen sült kenyér aljáról a hamut.) A libákkal Pestre jártunk a Garai utcai piacra, ez volt legközelebb a Keleti pályaudvarhoz. Novemberben volt a zsidók ünnepe, akkor sok libát megvettek. A zsidónál volt egy hosszú tű, beleszúrta a liba májába, a színéből megállapította a minőségét. Egyik alkalommal apám, anyám és én árultuk a Garai piacon a felpucolt hízott libát, gyönyörűek voltak! Jött egy vevő, megkérdezte, hány forint egy liba. Mondta apám, hogy 22 forint. Gondolkodott a vevő, és kisvártatva megkérdezte, hogy nem adná 24-ért? Apám mondta, dehogynem, vigye nyugodtan! A vevő vett is gyorsan kettőt, „ha már ilyen olcsó”. (Valószínű 27 forintnak érthette, a 22 forintot, ami akkor sok pénznek számított.) Ezen jót nevettünk, sokáig emlegettük.

Nagyon szerettem piacra járni, korán hajnalban kellett kelni, mert az utazás Pestre vonattal két és fél óra volt. A tanyáról gyalog vittük a piacra szánt árut a közelben lévő pokoltanyai megállóig, ahol Meggyes Pista bácsi volt a jegykiadó.

1956 őszére is felhíztak a libák, nagyon kellett volna már vágni őket, de a forradalom miatt nem mertünk felmenni Pestre. Lefogyasztani nem lehetett a sok szárnyast, ha pedig sokáig hájasan marad, megfullad - így hát levágtuk őket. No, akkoriban nagyon jó sorunk volt! Soha annyi libahúst nem ettem, mint akkor. A megpuccolt libákat a kemencében megsütöttük, aztán feldaraboltuk, nagy fazekakba tettük, saját zsírával felöntöttük, és lefedtük. Fagyasztó akkor még nem volt, de a zsír jól tartósította a sült húst. Egy-egy adagot kivettünk, felmelegítettük, és már lehetett is fogyasztani.

1959 után a téeszésítés idején többször is menni kellett Törökszentmiklóásra, a téesz részére vásároltunk

kislibákat. A tanyánkról este bementünk Szolnokra vonattal, a váróteremben aludtunk, mert reggel 5-kor volt Törökszentmiklóásra csatlakozás, s a tanyáról nem értünk volna oda olyan korán. A kislibákat a mi tanyánkon neveltük, az istállónkban tartottuk őket, amiért fizetést kaptunk. - De ez már egy másik, szomorúbb fejezet.

A liba egyébként házörzőnek is kitűnő volt, a gúnár hangos kiabálással üdvözölte a tanyára érkezőket.

Sziliczei Zoltánné (sz: Bózsó Mária, 1944., Szülei: Bózsó Pál és Filkus Mária) emlékezését lejegyezte: Szűcs Gergelyné (Sziliczei Mária)

Könyvtári Hírek

Január 22-e a magyar kultúra napja: 1823. január 22-én írta meg Kölcsey Ferenc a Himnuszot.

Az óvoda Maci- majd a Vuk csoportja is ellátogatott ezen alkalomból a könyvtárba. A Himnusszal ismerkedtek a kicsik, majd könyveket lapozgattak. A gyerekek örömeire kölcsönözték is az általuk választott könyveket.

Január végén a Baba-mama klub évnyitó foglalkozásán találkoztak a legkisebbek a könyvtárban. Márciusban Kerekítő foglalkozással várjuk az érdeklődőket.

Iskolánk 1. osztályos diákjai februárban könyvtári óra keretében ismerkedtek a könyvtárral.

Önkormányzati támogatással az alábbi könyveket vásároltuk meg, a választásnál az olvasói igényeket figyelembe vettük.

Cavallo, Francesca, Favilli, Elena: Esti mesék lázadó lányoknak; Klein, Jen: Rád hangolva; LOL-könyvek; Nóg-rádi Gábor: PetePite: Az apu én vagyok; Janikovszky Éva: Szalmaláng; Mikó Csaba: Tükörváros titka; Fekete István: Vuk; Tóth Krisztina: A lány, aki nem beszélt; Jelen! Kortárs ifjúsági novellák; Dóka Péter: A kék hajú lány; J. Balázs Katalin: Az alkimisták titka; Swinney, Nicola Jane: A legszebb lovak; Delafosse, Claude: A piramis; Csájiné Knézés Anikó: A sirály a király?; Bosnyák Viktória:

Amikor kivirágzott a fánkfánk; Czirbeszné Ignác Éva: Amikor kivirágzott a fánkfánk – Feladatgyűjtemény Bosnyák Viktória könyvéhez; Boldizsár Ildikó: Esti tündérmesék; Boldizsár Ildikó: Esti mesék a boldogságról; Orszáczky Ildikó: Csiri-biri torna-tár 2.; Orszáczky Ildikó: Csiri-biri torna-tár 1.; Brett, Jane: A karácsony története / lapozó; Feltáru a titok!; Miler, Zdeněk: A kisvakond és a mackók; Lapozó; Doskočilová, Hana: Lovis, Katerina: Miler, Zdeněk: A kisvakond és a tél Lapozó; Poncelet, Marianne: A csodafa CD melléklettel; Móra Ferenc: A didergő király; Illyés Gyula feldolgozása: A kiskondás; Ijjas Tamás: Lackfi János: A világ legrövidebb meséi; Benedek Elek: A vitéz szabólegény; Balázs Ágnes: Andersen, avagy a mesék meséje; Żółtowska-Darska, Yvette; Messi - A született bajnok; Tuzimek, Dariusz: Neymar - A futball mágusa; Żółtowska-Darska, Yvette: Ronaldo - A fiú, aki tudta, mit akar; Békés Pál: A Félőlény; Shan, Darren: A hajnal gyilkosai; Shan, Darren: A Halál Próbái; Shan, Darren: A pokol hősei; Shan, Darren: A Vámpír Herceg; Shan, Darren: A végzet szentélye; Brett, Anna: Barangoló; Kacsaringós utakon a világ körül; Brett, Anna: Barangoló – Időutazás

Könyvtárunk állománya az alábbi elektronikus katalógusban megtekinthető:

<http://www.zounuk.hu/hu/jaszboldoghaza>.

Amennyiben nem találja, amit keres, könyvtárközi kölcsönzéssel megrendelhető.

Várom a kedves Olvasókat!

Pappné Turóczi Henrietta

Baba-mama klub

Beköszöntött a tavasz a szépségápolásban is!

A zord és váltakozó időjárású tél után most újra felragyogott a tavaszt jelző nap, melynek sugarai szinte kényeztetik testünket és lelkünket egyaránt. Megújul a természet, csodás hajtásokkal pompáznak a virágok, itt az ideje hát a testünk, vele együtt a bőrünk megújulásának is.

A téli időszakban hajlamosak vagyunk megfeledezni bőrünk védelméről, így a tavasz kezdetével számos terület kívánja, hogy a frissesség jegyében cselekedjünk. Testünkön ez a felület találkozik leginkább a külső környezet ingereivel, változásaival, melyhez számtalan módon alkalmazkodhatunk. Ennek köszönhetően megannyi bőrtípus alakul ki, melynek tavaszi megújulása egyénenként változó. Első és legfontosabb a hidratáció, mely alatt a bőr vízellátottságát értjük. Számos felületen olvashatjuk, hogy bizonyos termékek megvásárlásával ez a folyamat egy szempillantás alatt kivitelezhető, azonban sok esetben ez téves állítás, hiszen a víz nem szívódik fel a bőrön keresztül. Gondoljunk csak bele, ez olyan, mintha egy kellemes esti fürdő után bőrünk vízzel telten és megújultan pompázna minden este. Nos, ebben az esetben csak az elfogyasztott folyadék az, amely kiváltképp tökéletesíti a folyamatot. Egyszerre szépíti meg a bőrt, és élénkíti a szervezetet. Emellett a mindennapi ápolásra is szükség van, az adott állapot javítása, illetve a tökéletesség megőrzése érdekében. Nem mindegy azonban, hogy milyen módszert használunk, hiszen bőrtípusunk igen eltérő és változó. Ezek közül négy fő fajtát ismerünk: normál, zsíros, száraz és kevert bőrtípust. A normál típus, amely tapintás után bársonyos, puha és feszes, mindeközben színe üde. Ebben az esetben ápolását tekintve, a mindennapos langyos vizes lemosás a legkételetesebb, hiszen nincs szükség vízpótlásra, mint ahogy a száraz bőrnél. Ebben az esetben a bőr érdes, akár hámlásos elváltozások is jelentkezhetnek. Ápolásában kifejezetten fontos a magas vízmegkötő anyagokkal rendelkező hidratáló krém használata, amely akár otthon is elkészíthető pakolás formájában.

Pakolás: Lereszelünk egy kigyóuborkát, összekeverjük egy evőkanál kefirrel, majd a kapott krémet fölviszszük a megtisztított bőrfelületre. 10-15 percig fönt hagyjuk, majd bő vízzel leöblítjük.

Ennek ellenkezője a zsíros bőr, melynek jellemzői a pattanásos, faggyúval telt felület. Kiváltója lehet a vízelvonó hatású kozmetikumok. Ilyenek például a túlzot-

tan szárító arclemosók, alkoholos kenceficék. Ebben az esetben a zsíros fényesség még fokozottabb lehet, mozgás, napfény vagy akár levegőhiány esetén is. Ápolását tekintve kétszeri „kezelés” szükséges, ennél többször azonban nem ajánlott, hiszen a kívánt hatást inkább fokozzuk, mintsem javítjuk. Az éjszakai alvás során fontos szabadon lélegezni hagyni a bőrt, ezalatt a méregtelenítés folyamata is lezajlik. Ezen bőrtípussal rendelkezők is elkészíthetik otthon saját pakolásukat, mégpedig a következő módon.

Pakolás: 3 evőkanál natúr joghurthoz nyomjunk fél citrom levét, majd keverjük el benne egy kávéskanál mézet, valamint 5 csepp teafaolajat. A sűrűbb állag elérése érdekében egy kevés élesztőt is keverjük a krémhez. Ezt a pakolást heti egyszer alkalmazzuk 20 percre, majd bő langyos vízzel mossuk le az arcunkról. A kevert bőrtípus, a leggyakoribb mind közül. Ennek megjelenési formája, hogy a zsíros bőr az orr és a homlok tájékán észlelhető, a szárazság pedig az arc többi pontján. Ebben az esetben igen nehézkes lenne a megoldás, hogy csak egy adott területet kezelünk, így a legmegfelelőbb egy jól megválasztott arctisztító, mely segít az arany középút megtalálásában.

Roppant fontos, hogy az említett pakolásokat csakis abban az esetben készítsük el, ha teljesen biztosak vagyunk benne, hogy számunkra nem allergizálnak ezek az összetevők. Mindezek mellett a legfontosabb, kikérni a szakember véleményét!

Sokféle szempont létezik, hogy miként és hogy védjük és kezeljük bőrünket, ám a leglényegesebbet sosem szabad szem elől téveszteni: A szépség belülről fakad. Tartozhatunk bármelyik csoportba, a fontos az, hogy örüljünk az élet apró örömeinek, és boldogságunk egész nyugodtan üljön ki az arcunkra. Azonnal eltűnnek majd a kedves piros pöttyök, hiszen a tekintet azonnal a szemünk sarkában megjelenő ragyogásra figyel, amely elnyom minden bőrhibát. Valamint nem kell aggódnunk a reklámok által súlyos összegekért kínált csoda krémek miatt sem, a tavaszi szezonban számtalan gyümölcs, zöldség szezonját éli, melyeknek elfogyasztása már önmagában ragyogtatja a bőrt. Végül, de nem utolsósorban egy adag szeretet és mosoly, amire szükség van ahhoz, hogy bőrünk és mi is a tökéletes megújulás útjára lépjünk, akárcsak az új hajtást hozó rózsák.

Farkas Ibolya

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Jeles évfordulók

Velünk történt ...

Besenyi István családja számára a 2017-es évet három különleges évforduló tette ünneppivé.

Pista bácsi a 95. évét töltötte be, felesége, Marika néni a 85. születésnapját ünnepelte. A harmadik szép évforduló pedig a közösen megtett utat jelezte: 65 éve esküdtek örök hűséget egymásnak.

A három évforduló ritka, kivételes ajándék, és különösen nagy érték, hogy bár az évek száma szerint Pista bácsi a legidősebb lakosa községünknek, kedves feleségével együtt ma is tevékenyen, a világra nyitott, fiatalos lélekkel töltik napjaikat.

A jeles évfordulókat bensőséges hangulatban, családi körben ünnepelték meg az elmúlt évben.

Olvasóink nevében szeretettel gratulálunk, és további szép éveket kívánunk mindkettőjüknek, egészségben, szeretetben - kedves családjuk körében.

Időutazás, avagy egy (kettő) születésnap margójára

Kedves Olvasó!

Január elején a szüleimmel egy képzeletbeli utazáson vettem részt, és mi tagadás, izgalmas élményekkel gazdagodtam.

A történetet ott kell kezdenem, hogy mindig élénk érdeklődéssel hallgatom szüleim visszaemlékezéseit, melyek a gyermekkoruk és ifjú éveik helyszínén, Tótkéren gyökereznek. Nem kizárólag ottani események a nappali mesék tárgyai, de a legtöbb onnan ered, vagy kötődik a helyhez, vagy éppen a hajdan ott élőkhez.

Tótkérről röviden csak annyit, hogy közigazgatásilag Jánoshidához tartozó tanyavilág volt, ami azonban Alattyánhoz közelebb esik. Nagy vonalakban a határai: kelet felől a Zagyva, délen Jánoshida, nyugaton boldogházi földek, míg észak felől pusztamizsei területek helyezkednek el. Poros országútja Jánoshidát köti össze Jászberénnyel, és ez az út visz keresztül Tótkér közepén. A fontos dűlőutak is erről nyílnak jobbra és balra, és e mellett volt valaha az iskola, a kis templom, a bolt, a kocsmá és a kultúrház is. Szüleim gazdag és színes leírásaiból alkottam magamnak képet e térségről, másból (térkép híján) nem nagyon volt lehetőségem, még ottjártam sem sokat segített, mert a terület mérete átlátni túl nagy és a hajdani tanyáknak ma már hírmondója sem nagyon van. Egyedül a kevés megmaradt fénykép enged némi betekintést, de azok is inkább hangulatokat, személyes eseményeket örökítettek meg. Ekkor jött a szülői zseni: rajzoljuk meg a tótkéri térképet - emlékek alapján. Ebédlőasztalnyi lett, azonban rajtam sokat segített, de még mindig messze volt a vágyott képtől. Majd ezen a télen megismertem egy weboldalt, a *fentrol.hu*-t, amelyen nagy számban (100.000-es nagyságrendben) található az 1960-as évektől kezdve készített légi fotók Magyarországról. Ezek a képek repülőgépekről készültek kartográfiai célból, az egész országot lefedik, és szabadon böngészhetők; nagy részük kifejezetten jó minőségű és kiváló felbontású kép. A legfontosabb, hogy megtaláltam, amire régóta vágytam: Tótkér felülnézetből, szuper nagytáji lehetőségekkel, a tanyavilág életét tekintve valahol a 24. órában.

Ezen a ponton kanyarodom vissza az írás elejéhez: egy este, január elején, előttem a monitoron Tótkér, 1967. szeptember 5., verőfényes nap, nagyjából délidő. Gondoltam utazzunk. Vettem a telefont, és hívtam a szülői házat.

A mai technikának már nem akadály, hogy egyszerre tudjak beszélni anyuval és apuval - több emlékező, többre képes emlékezni! Na, nézzük, hol járunk! Elég, ha annyit mondok, hogy röpké egy óra alatt minden tanya lakóját tudtam megismertem a közösségi terek helyeit, a dűlőutak nevét, a laposokat, ereket, szinte ottanivá váltam. Nem járok messze a valóságtól, ha azt állítom, hogy ezen az estén többet tudtam meg a szüleim múltjából, mint korábban sok beszélgetés alkalmával együttesen. Ők navigáltak és meséltek a telefonban, én pedig ittam szavaikat, bújtam a végletekig nagyított képet, és élveztem, hogy 60-70 év távlatából mennyire tüpontos képet képesek adni a gyermekkoruk helyszíneiről: mekkora volt egy tanya, milyen távol esett az úttól, milyen fák és hogyan szegélyezték, öveztek, határolták, hogy nézett ki a templom, az út melletti fészület pontosan hol volt, a bolt merre volt tájolva, az iskolában hová jártak a fiúk vécére és hová a lányok, hol lakott a tanító, hogyan helyezkedtek el a földjeik, a legelők, kik voltak a szomszédok, stb. stb. És minden stimelt! Egyik szemem a meghatottságtól, a másik a derűtől vált könnyessé. És ha már könnyessé vált a szemem ezen az estén, akkor felszáradni sem maradt sok ideje, mert másnap ünnepi ebéd keretében emlékeztünk meg **édesanyánk 79., édesapánk 80. születésnapjáról**, ahol a család apraja-nagyja mellett jelen voltak a legközelebbi kedves barátok is. Meghitt hangulatban telt a nap, kellemes, halk zene mellett jókat ettünk, ittunk, beszélgettünk, anekdotáztak a 'rangidősek', talán még Tótkér is szóba került...

Ezúton is kívánok kedves Szüleimnek, Berkó Sándorné Marika (Mancika) néninek és Berkó Sándornak jó egészséget és békés, nyugodt éveket!

Ifj. Berkó Sándor

Születésnap köszöntő

Szeretett nagypapánk, Versegi Sándor 2018. február 20-án töltötte be a 80. életévét! A jeles napot szűk családi körben ünnepeltük meg.

Legnagyobb ajándék számára a kis dédi jelenléte volt....

Reméljük, hogy még sok ilyen boldog nappal ajándékozhatjuk meg őt!

Boldog születésnapot kívánunk, Dédipapa!

Szerető családja

*lánya, Piroska, unokája, Anita és férje, Laci
és dédunokája, Lacóka*

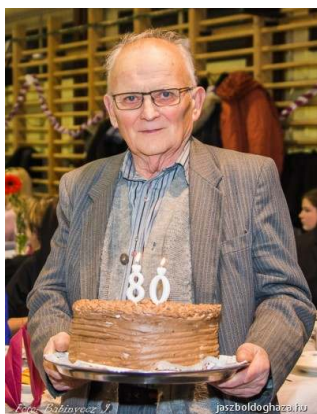

Születésnap köszöntő

Besenyi Sándor ez év február 14-én töltötte be 80. évét, de arra nem gondolt, hogy családján kívül ezt mások is számon tartják. Ezért igazi meglepetés volt számára, amikor az Alapítványi bálon Zrupkó Ferencné egy tortával köszöntötte - úgy is, mint a bál legidősebb résztvevőjét.

Kedves gesztusként a bál legifjabb résztvevőjét, Gömöri Szofiát is köszöntötték a szervezők.

Gratulálunk a kerek évfordulóhoz, és örömteli éveket kívánunk jó egészségekben, békességekben.

Egy új élet csodája

Iskolai tanulmányaimat a budapesti Semmelweis Egyetemen töltöm, melynek keretében meghirdetésre került a szülészet gyakorlat tantárgy. Ennek keretében a Semmelweis Egyetem I. sz. női klinikájára kerültem, hogy két hetes gyakorlatomat teljesítsem. Mondanom sem kell, a szívem tele volt titokzatossággal és rejtelemmel, hiszen pontosan nem tudtam, hogy mi is vár majd itt rám.

Elérkezett a gyakorlat első napja, és a klinika hatalmas ajtaja tárult elém, mintha csak egy ismeretlen világba jutnék rajta át. Társaim már az előcsarnokban várakoztak, mikor odaértem. Nem sokkal később egy kedves fehér ruhás ápolónő érkezett az elveszett tekinteteink megsegítésére, és kiosztotta számunkra a feladatot, miszerint párosával két-két napot fogunk eltölteni a kijelölt osztályokon. Az öltöző folyosója felé mutatott, és elindultunk, hogy megkezdhesük első napunkat. A szívem a torkomban dobogott, mikor az utolsó ruhadarab, a köpeny a nevemmel ellátott bilétával is rám került. Nyílt az ajtó, társainkkal remegő kézzel búcsút intettünk egymásnak, majd elindultunk a kijelölt osztályra. A társam és én első két napra a terhes osztályt kaptuk, amely a robusztus lépcsőzet tetején volt. A nővérszobában két fiatal hölgy legnagyobb meglepetésére érkeztünk, akiknek fogalmuk sem volt, hogy pontosan mit is szeretnénk, majd egy ötperces néma csönd után felismerték bennünk a segítség aprócska szikráját, így az osztályon kijelölt várandósokhoz vérnyomásmérésre küldtek minket. Az első ajtóhoz érve elolvastuk a nevet, és iskolai tudásunkat és bátorságunkat összeszedve kopogás után beléptünk. Magamhoz ragadtam a szót, és a kezdeti izgalom után fantasztikus történeteket tudtam meg édesanyáktól és leendő édesanyáktól. Az ajtók fogytak, az történetek és mosolyok egyre csak szaporodtak. Az utolsó kórtermek egyikéhez érve azonban megjelent a hölgy, aki

a munkát kiadta, hogy van egy igazán szuper lehetőség. Elképzelésünk sem volt arról mi fog történni, de amit ezután mondott, arra aztán végképp nem számítottunk. Azonnali döntést kellett hozni, ugyanis császármetszéshez kértek asszisztenciát, ám azonnali reakcióval. A szívem már előbb reagált, mint az eszem, és azonnali rávágással jeleztem, hogy én mindenképpen szeretnék ezen részt venni. Innen aztán egyenes út vezetett a műtőbe, melyet egy kód-dal ellátott fém ajtó zárt el a külvilágtól. Egy idősebb műtős férfi sietett segítségemre, hiszen ekkor már az agyam is megértette, mire adtam a fejem. Félelmem azonban egy percre sem mutathattam, és már léptünk is be az automata ajtón. Megkaptam az instrukciót, miszerint a műtős ruhát az öltözőben jobb kéz felé találom, de igyekezzek, hiszen azonnal kell a segítség. A lelkesedéstől vezérelve elindultam hát a steril kézmosó felé, ahol latin szavak kereszttüzében találtam magam. Ekkor már tudtam, itt bizony nem babra megy a játék. Az iskolai tanulmányok szerint a kezem a legsterilebb állapotba került, majd könyökben hajlított karral az 1/A műtő felé vettem az irányt, ahol már javában folyt a császármetszés előkészítése. Hangos szóval köszöntem, majd a kezdetekben kifejezetten kedves műtős úr mély hangon, de kifejezetten halkan instruálta, mit kell tennem. Egy zöld, természetesen steril köpenybe kellett belebújni, aminek a bekötését már ő végezte. Ezt követte a műtős néni kedves, biztató hangja, hogy most bizony a steril kesztyű jön. Odaléptem hozzá, a szívem ekkor már egyre hevesebben vert. Felkészültem hát, hogy a műtőasztal valamelyik szegletéhez vezényeljenek, ekkor azonban olyan dolog történt, amire aztán végképp nem számítottam. Az operáló orvos megkért, hogy az édesanya két lába közé lépve lépjek az asztal mellé szorosan. A szívem előntötte a melegség és természetesen tettem a dolgom. Közelebb léptem, és az eszközrengetegben találtam magam. Érez-

tem, hogy teljes testemben remegek, ám ez a kezeimre valahogy nem volt hatással, hiszen a kiadott feladatokat és eszközcsereket rezzentésenél végezték. Az időérzésem a műtőbe lépés után teljesen elvesztettem, de hozzávetőleg öt perc múlva egy gyönyörű, dús hajkoronájú csecsemő érkezett a világra. Hangját már első pillanatban hallatta. Ekkor valami fantasztikus érzés járt át tetőtől talpig, ám az érzékenyülésnek helye nem volt, hiszen ott feküdt az édesanya, akinek még közel sem ért véget a műtét. Egy öltés itt, egy öltés ott, és szinte már a végéhez is értünk az operációnak, ám az utolsó fázis előtt az édesanya balján elhelyezkedő doktornő egy határozott kézfogással megköszönte kollegájának a beavatkozást, majd elhagyta a műtőt. Az édesanya azonban még nem volt távozásra kész, hiszen az utolsó öltés

még hiányzott. Ekkor az üresen maradt bal oldalra kellett lépnem, és az utolsó műveletben az öltőanyag helyes feszességét kellett biztosítani. Megtörtént a jóddal ellátott fertőtlenítés, majd velem is megtörtént a határozott kézfogás, és az 1/A műtő zárta ajtaját.

Ezután újra az öltözőben találtam magam, ahol fehér ruhámat visszaöltve próbáltam újra és újra lejátszani a történetet. Kitérult az automata ajtó, és újra az osztályon találtam magam, ahol kérdések millióival vártak, amire halovány válaszok érkeztek, hiszen az adrenalin néhány dologra emlékeztetett, akkor abban a pillanatban

Ezt az érzést, amit ott és akkor éreztem, talán sohasem tudom majd szavakban visszaadni, de teljes szívemből örülök, hogy akkor és ott előbb cselekedett a szívem.

Farkas Ibolya

Gasztroangyal jelenti

Receptek Anditól...

Kedves Olvasók!

Egy nagyon finom receptet szeretnék önökkel megosztani. **Sajtos hagymás fasírt** a neve.

Hozzávalók

1 kg sertéscomb darálva
két fej vöröshagyma
20 dkg trappista sajt reszelve
három darab tojás
só
delikát
pirospaprika
őrölt bors
fokhagyma ízlés szerint
bacon szalonna

A sertéscombhoz hozzáadjuk a fűszereket, vöröshagymát a reszelt sajtot, masszát készítünk belőle. Golyókat formázunk belőle, és bacon szalonnába tekerjük. A tepsit enyhén kizsírizzuk, a bacon szalonnába tekert fasírtgolyókat a tepsibe helyezzük, és 180 fokon megsütjük.

Tálalhatunk hozzá burgonyapürét, tepsiben sült burgonyát is. Finom kiegészítője lehet még a céklasaláta, vagy esetleg sárgahúsú őszibarackot is adhatunk hozzá.

„Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága. Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Lipták Gergő
2017.12.17.

Szücs Krisztina
Lipták Mihály

Matók Marcell
2018. 01. 06.

Antal Petronella
Matók Csaba Lajos

Gömöri Zsófia
2018. 01. 31.

Gömöriné Darók Mária
Gömöri András

Gömöri Hunor
2018. 03. 01.

Nagy Mariann
Gömöri Gyula

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülöttnek és családjuknak!

Búcsúzunk

Muhari Mihály: 1929-2018
Matók Gábor: 1975-2018
Besze Józsefné (Móczó Irén) 1939-2018

Fabrinczius Lajosné (Tamási Viktória) 1936-2018
Dombi Lászlóné (Iszák Julianna) 1937-2018
Varga Istvánné (Taska Jolán) 1924-2018
Gazsi Jánosné (Sass Mária) 1949-2018
Papp Julianna 1932-2018

Doni emlékmény

Alapítványi bál

Alapítványi bál

Alapítványi bál

Fotók: Babinyecz J.

Fánkeő verseny az oviban

Az ördög három aranyhajszála meseelőadás

Iskolai farsang

Iskolai farsang

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink
figyelmébe ajánljuk,
hogy a következő lapszámunkhoz
a kéziratokat és a fotókat
2018. április 23-ig
kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.
A beküldött írások változtatásának jogát
-terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.
E-mail: faluujisag@jaszboldoghaza.hu

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős kiadó:
Községi
Önkormányzat

Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza